

εργατική αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

No 1569, 26 Απρίλη 2023

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

Αγκαλιάζουμε
τους πρόσφυγες,
τσακίζουμε
τους φασίστες

σελ. 10, 11

Η θέση των νεοναζί
είναι στη φυλακή,
όχι στις κάλπες

σελ. 12, 13

- Παλεύουμε το σύστημα
που σπέρνει φτώχεια και θάνατο
- Μαυρίζουμε τους υπηρέτες του

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΑΝΤΑΡΣΥΑΣ

Γυρίστε στις
σελίδες 4, 5

Πανεργατική απεργία 8 Μάρτη 2023. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Θυμάστε τον Μίδα, τον μυθικό βασιλιά της Φρυγίας που μετέτρεπε σε χρυσό ό,τι άγγιζε; Ε, την ίδια μαγική ικανότητα έχει και ο Μητσοτάκης. Με μια διαφορά: ό,τι αγγίζει δεν γίνεται χρυσός αλλά κάρβουνο. Η τετραετία του Κούλη στην εξουσία δεν είναι γεμάτη μόνο από επιθέσεις στην εργατική τάξη, αναληγσία απέναντι στους φτωχούς και δολοφονίες μεταναστών στα σύνορα. Είναι γεμάτη και από αποτυχίες, σκάνδαλα και φαιδρά φιάσκα.

Το πόρισμα για τα Τέμπη

Πριν ακόμα περάσει το σοκ από την φριχτή τραγωδία στα Τέμπη τα κυβερνητικά επιτελεία είχαν ριχτεί ήδη με τα μούτρα στη μάχη της θεωρίας του «ανθρώπινου λάθους». Την ξεφούρνισε ο ίδιος ο Μητσοτάκης στο πρώτο του διάγγελμα μετά τη θανατηφόρα σύγκρουση των τρένων: «όλα δείχνουν πως το δράμα οφείλεται, δυστυχώς, κυρίως σε τραγικό ανθρώπινο λάθος». Η «ανεξάρτητη» δικαιοσύνη και τα (ακόμα πιο «ανεξάρτητα») Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης έτρεξαν αμέσως να στηρίξουν με λόγια και έργα την θεωρία αυτή που έβγαζε καθαρή και την κυβέρνηση, και την εταιρία και τις ιδιωτικοποιήσεις. Ο σταθμάρχης προφυλακίστηκε. Και το ίδιο και ο επιθεωρητής του ΟΣΕ. Κανένας άλλος.

Την τελική υπογραφή στη θεωρία του «ανθρώπινου λάθους» θα την έδινε η «ανεξάρτητη, υπερκομματική, επιτροπή εμπειρογνομόνων», την σύσταση της οποίας είχε αναγγείλει ο Μητσοτάκης από το πρώτο του διάγγελμα. Η «υπερκομματική» επιτροπή συστήθηκε τελικά χωρίς την έγκριση των κομμάτων της αντιπολίτευσης με μέλη τον πρόεδρο του νομικού συμβουλίου του κράτους, τον πρόεδρο του ΔΣ του ΤΑΙΠΕΔ (ναι, του μνημονιακού ταμείου αποκρατικοποιήσεων) και έναν καθηγητή πανεπιστημίου με μεγάλο βιογραφικό συνεργασίας με το δημόσιο. Σύνθεση εγγυημένη. Ή μάλλον έτσι πίστευαν ο **Γεραπετρίτης** και ο Μητσοτάκης.

Το πόρισμα της επιτροπής ήταν καταπέλτης για την κυβέρνηση, τις ιδιωτικοποιήσεις και τους εργολάβους που λυμαίνονται τα σιδηροδρομικά έργα. Τηλεδιόκιση δεν υπήρχε (είχε καεί το 2019 και δεν έχει αποκατασταθεί μέχρι σήμερα), το φωτόσημο εξόδου από τον σταθ-

Ο πραγματικός απολογισμός της κυβέρνησης

μό της Λάρισας (που θα μπορούσε να προειδοποιήσει τον μηχανοδηγό) ήταν μονίμως κόκκινο και το «παραβίαζαν» αναγκαστικά πάντα οι αμαξοστοιχίες. Αν λειτουργούσε ακόμα το «δευτεροβάθμιο όργανο» στην Αθήνα -που παρακολουθούσε χειροκίνητα πάνω σε χάρτες τις θέσεις των τρένων- θα υπήρχε μια πρόσθετη ακόμα ασφάλεια. Αλλά δεν λειτουργούσε. Το είχε «μεταφέρει» η Hellenic Train στην Ιταλία.

Ακόμα και η «Καθημερινή», που καταβάλει μεγάλες προσπάθειες να δώσει την εντύπωση ότι το πόρισμα επιβεβαιώνει την κυβερνητική άποψη, αναγκάζεται να αναφέρει την «αποψίλωση του προσωπικού» και τον βρώμικο ρόλο των ιδιωτών: «Τα σιδηροδρομικά έργα αποτελέσαν πεδίο εντόνου ανταγωνισμού μεταξύ των διάφορων εργολάβων, κατασκευαστών, προμηθευτών... Για να ικανοποιηθούν μάλιστα οι προμηθευτές ... η κατάτμηση έργων κατάντησε συνηθής πρακτική», «οδηγηθήκαμε από ένα κρατικό μονοπώλιο σε ένα ιδιωτικό», «το προσωπικό παραμένει ... συστηματικά λιγότερο από το μισό του απαιτούμενου».

Από το “σκόιλ ελικίκου” στα “τακτοποιημένα φρικιά”

Η κυβέρνηση του Μητσοτάκη αντιμετώπισε την πανδημία σαν μια ευκαιρία: ευκαιρία για απαγορεύσεις, αστυνομική αυθαιρεσία, επιθέσεις στη νεολαία και το κίνημα και την διασπορά ενός γενικευμένου και διάχυτου φόβου. Αλλά όχι μόνο: την αντιμετώπισε ταυτόχρονα και σαν μια ευκαιρία πλουτισμού – για τους ημετέρους φυσικά. Τι να πρωτοθυμηθεί κανείς: τις

μάσκες για τα σχολεία σε μέγεθος κινγκ-κονγκ; Τις αναθέσεις προμήθειας σελφ τεστ σε εταιρίες φαντάσματα; Τις αγορές ιατροφαρμακευτικού υλικού από εταιρία εμπορίας αμορτισέρ αυτοκινήτων;

Το αποκορύφωμα αυτής της ταχτικής ήταν το σκάνδαλο της «επιμόρφωσης» των επιστημόνων ελεύθερων επαγγελματιών τον Απρίλη του 2020. Η κυβέρνηση υποσχέθηκε να δώσει ένα μικρό επίδομα 600 ευρώ για να στηρίξει τους αυτοαπασχολούμενους, που δεν μπορούσαν να δουλέψουν λόγω του lock down (τα δικαστήρια για παράδειγμα ήταν για μήνες κλειστά). Αλλά προσπάθησε να συνδυάσει αυτό το επίδομα με δυο δικές της προτεραιότητες: πρώτον να αντλήσει τα χρήματα από το ΕΣΠΑ και όχι από τον προϋπολογισμό -ένα σατανικό σχέδιο αφού και θα πλήρωνε τον λογαριασμό η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Ελλάδα θα παρουσίαζε «απορρόφηση»

κονδυλίων. Και ταυτόχρονα να μοιράσει μερικά εκατομμύρια στα αφεντικά των ιδιωτικών ΙΕΚ – που τόσο αγαπάει η Κεραμέως.

Το επίδομα θα δινόταν ως «επιμόρφωση». Οι αυτοαπασχολούμενοι θα έπρεπε να παρακολουθήσουν ένα σεμινάριο 100 ωρών on line το οποίο θα προσέφερε κάποιο ιδιωτικό ΙΕΚ, που θα αμειβόταν, φυσικά, για τις υπηρεσίες του αυτές αδρά: 470 ευρώ για κάθε «μαθητή» που θα παρακολουθούσε το σεμινάριο. Οι δεκάδες χιλιάδες ωφελούμενοι θα μοιράζονταν μεταξύ τους 100 εκατομμύρια. Και οι μερικές δεκάδες εταιρίες 80 εκατομμύρια.

Το αποτέλεσμα ήταν απλά τραγελαφικό. Το εκπαιδευτικό υλικό συγκεντρώθηκε κυριολεκτικά στο πόδι με αναζητήσεις στο διαδίκτυο και αντιγραφές από εδώ και εκεί. Απόφοιτοι του πολυτεχνείου έπρεπε να μάθουν πως ρυθμίζεται η ώρα στον υπολογιστή (σε windows μιας δεκαετίας και βάλε). Και σε γιατρούς δίδασκαν ότι το AIDS εμφανίστηκε το 2003. Όπως αποδείχτηκε πολλά κομμάτια των κειμένων είχαν αναγνωστεί αυτόματα από βιβλία – και κανένας δεν μπήκε στον κόπο να ελέγξει ούτε την αναγνώριση του κειμένου ούτε την μετάφραση. Ο τίτλος «Σκοπός επιτροπής πρόληψης και ελέγχου λοιμώξεων» μετατράπηκε σε «Σκόιλ ελικίκου προσθέσεις και ελέγχου λοιμώχθηκαν». Και το «Σκοπός της μέτρησης του δείκτη» σε «Σκοπός του μέτρη του νέου-κτη».

Η κυβέρνηση αναγκάστηκε στο τέλος να αποσύρει το πρόγραμμα «τηλεκατάρτισης» και να δώσει το επίδομα σε όλους χωρίς προϋποθέσεις. Αλλά δεν έμαθε τίποτα από το σκάνδαλο. Το φιάσκο επαναλήφθηκε πρόσφατα στα κείμενα του επιμορφωτικού υλικού το οποίο είναι αναγκασμένοι να παρακολουθήσουν οι εκπαιδευτικοί στα πλαίσια της διαβόητης «αξιολόγησης» της Κεραμέως: οι καθηγητές καλούνται να επιμορφωθούν και να αξιολογηθούν με φράσεις όπως «επήγαινα γαμίσι παθολογίας», «μια πρωκτική καθήλωση μπορεί να δημιουργήσει ένα ταχτοποιημένο φρικιά» και άλλα παρόμοια. Η κυβέρνηση μίλησε για δυο – τρία λαθάκια... Δεν είναι μόνο άχρηστοι, είναι και προκλητικοί.

Εξωτερική πολιτική

Στις 6 Δεκεμβρίου 2019 η κυβέρνηση του Μητσοτάκη απέλασε τον **Μοχάμεντ αλ Μενφί**, τον τότε πρέσβη της Λιβύης στην Ελλάδα. Όπως έγραφαν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης εκείνη την ημέρα «σήμερα το πρωί, ο πρέσβης της Λιβύης κλήθηκε στο υπουργείο Εξωτερικών, κηρύχθηκε persona non grata και του δόθηκε προθεσμία τριών ημερών για να εγκαταλείψει τη χώρα μας». Εκείνη την εποχή η αναγνωρισμένη από τον ΟΗΕ επίσημη κυβέρ-

νηση της Τρίπολης είχε υπογράψει τη γνωστή συμφωνία ρύθμισης των συνόρων της με την Τουρκία η οποία απέκοβε την Ελλάδα από την Ανατολική Μεσόγειο.

Η Ελλάδα, βέβαια, είχε κάνει ακριβώς το ίδιο λίγα χρόνια πριν -είχε προσπαθήσει να περιορίσει την ΑΟΖ της Τουρκίας σε μια στενή ζώνη γύρω από τα παράλια της με συμφωνίες με την Αίγυπτο, το Ισραήλ και την (ελληνο)Κυπριακή Δημοκρατία. Αλλά αυτό φυσικά δεν είχε καμιά σημασία: η κυβέρνηση του Μητσοτάκη απάντησε στη «νέα τουρκική προκλητικότητα» με μια συμμαχία με τον στρατηγό **Χαφτάρ** της Λιβύης, έναν τοπικό πολέμαρχο που είχε κηρύξει τον πόλεμο στην κυβέρνηση της Τρίπολης και είχε βυθίσει τη χώρα στο αίμα. Λίγες ημέρες πριν την απέλαση του Μενφί, ο **Δένδιας** υποδέχτηκε με τιμές αρχηγού κράτους τους εκπροσώπους του Χαφτάρ.

Τα πράγματα, όμως, δεν πήγαν καλά ούτε για τον Χαφτάρ, ούτε για τους διεθνείς του φίλους (που εκείνη την εποχή περιλάμβαναν εκτός από τον Μητσοτάκη, τον **Εμμανουέλ Μακρόν** της Γαλλίας, τον στρατηγό **Σίσι** της Αιγύπτου και τον **Βλαντιμίρ Πούτιν** της Ρωσίας). Η Ελλάδα «έφαγε πόρτα» από τις διασκέψεις που οργανώθηκαν με πρωτοβουλία της Γερμανίας και τη συμμετοχή και της Τουρκίας στο Βερολίνο για το Λιβυκό. Η κυβέρνηση, παρά τις διαμαρτυρίες και τα διαβήματα προς τους «φίλους» και «εταίρους» μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση αναγκάστηκε τελικά να καταπιεί την ήττα της και να προσαρμοστεί. Στις αρχές του Απριλίου του 2021 ο Μητσοτάκης επισκέφθηκε επίσημα την Λιβύη για να συναντηθεί με την νέα κυβέρνηση της Τρίπολης. Λίγες ημέρες αργότερα ο νέος Λίβυος πρόεδρος επισκέφθηκε επίσημα την Ελλάδα. Το όνομά του: **Μοχαμέντ αλ Μενφί**. «Θέλω να γνωρίζετε ότι στην Ελλάδα η Λιβύη θα έχει πάντα ένα σταθερό φίλο και σύμμαχο εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης» δήλωσε ο Μητσοτάκης.

Η οικονομία

Η κυβέρνηση δεν κατάφερε να πιάσει ούτε έναν από τους στόχους που η ίδια είχε θέσει τέσσερα χρόνια πριν στον τομέα της οικονομίας. Τον περασμένο Δεκέμβρη το δημόσιο χρέος ξεπέρασε τα 400 δισεκατομμύρια Ευρώ. Το ΑΕΠ παρά τη φιλολογία για την «σχυρή ανάπτυξη» -«η οικονομία μας πάει τρένο» δήλωσε με τη γνωστή του ευστοργία ο πρωθυπουργός λίγες μέρες μετά το ατύχημα των Τεμπών- βρίσκεται στα επίπεδα των αρχών του 21ου αιώνα: η ελληνική οικονομία έχει χάσει μια εικοσαετία, με άλλα λόγια, και το κενό αυξάνεται αντί να καλύπτεται. Η ανεργία κάνει θραύση στη νεολαία -η Ελλάδα έχει τα διπλάσια ποσοστά ανεργίας των νέων από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο και αυτό παρά την «σεζόν» και την περιστασιακή απασχόληση του καλοκαιριού.

Η κυβέρνηση του Μητσοτάκη δεν ήταν η κυβέρνηση των «αρίστων». Ήταν η αποτυχημένη κυβέρνηση της ξιπασμένης ελληνικής «αριστοκρατίας» -του συρφετού που ξεκινάει από τους **Μίχους** και τους **Λιγνάδηδες** και φτάνει ως τους **Μαρινάκηδες** και τους **Λασκαρίδηδες**.

Ο Λασκαρίδης μπορεί να δηλώνει ότι «οι εφοπλιστές τον έχουν χεσμένο τον πρωθυπουργό». Η Νέα Δημοκρατία, όμως, ήταν και είναι το κόμμα τους. Το ελάχιστο που μπορούμε να κάνουμε είναι να τους μαυρίσουμε στις εκλογές.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Ψήφο ανατροπής, ψήφο στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Τώρα που επισημοποιήθηκε η έναρξη της προεκλογικής περιόδου, οι επιλογές που έχουμε στο δρόμο προς την κάλλη ξεπροβάλλουν ξεκάθαρα. Πάμε για να γκρεμίσουμε την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και να κάνουμε την ανατροπή της αφετηρία για τη συνολικότερη ανατροπή που έχουμε ανάγκη: να αρχίσουμε να ξηλώνουμε το καταστροφικό σύστημα του κέρδους.

Η Νέα Δημοκρατία έχει αποδείξει όχι μόνο ιστορικά αλλά και μέσα στα τελευταία τέσσερα χρόνια ότι είναι το κόμμα που υπηρετεί πιο πιστά και φανατικά τις προτεραιότητες που βάζουν τα κέρδη πάνω από τις ανθρώπινες ζωές. Το έγκλημα στα Τέμπη ήρθε να υπογραμμίσει αυτή την αλήθεια με δραματικό τρόπο.

Εκατομμύρια άνθρωποι συγκλονίστηκαν από τον κυνισμό των υπουργών που έπαιζαν και παίζουν με τις ιδιωτικοποιήσεις και τις εργολαβίες αγνοώντας τις φονικές συνέπειες.

Καμιά υποκριτική συγγνώμη δεν μπορεί να κρύψει το γεγονός ότι επιμένουν στα ίδια. Διαφημίζουν προεκλογικά ότι καταθέτουν στην ΕΕ ένα πρόγραμμα «σταθερότητας» που προβλέπει πλεονάσματα του προϋπολογισμού μέχρι 2% του ΑΕΠ. Ματοβαμμένα πλεονάσματα που βγαίνουν ξεπουλώντας τα πάντα και που καταλήγουν στους τραπεζίτες για τις δόσεις και τους τόκους του χρέους.

Θερμοκήπιο φασιστών

Η υποκρισία του Μητσοτάκη και των υπουργών του ξεπερνάει κάθε όριο όταν παριστάνουν τον τιμωρό του Κασιδιάρη, ενώ η Νέα Δημοκρατία είναι το θερμοκήπιο που τρέφει τους φασίστες. Πάντα ήταν. Μας το θυμίζει η επέτειος των εξήντα χρόνων από τη δολοφονία του Γρηγόρη Λαμπράκη. Και εξακολουθεί να είναι. Γιατί είναι η κυβέρνηση των υποκλοπών, του ρατσισμού και του σεξισμού. Η συνεργασία κρατικών και «παρακρατικών» μηχανισμών είναι θεσμοθετημένη από την ΕΥΠ μέχρι το Λιμενικό και τα κυκλώματα του Άρειου Πάγου και νομιμοποιεί τις φασιστικές συμμορίες.

Απέναντι σε αυτή την κατάσταση, η δεξιά στροφή του ΣΥΡΙΖΑ έχει φτάσει να υπογραμμίζει τα αδιέξοδα

του κοινοβουλευτικού δρόμου. Πριν από δέκα χρόνια ο ΣΥΡΙΖΑ έκανε άλματα εκλογικά δηλώνοντας ότι θα δικαιώσει τις προσδοκίες μας αν γίνει κυβέρνηση. Σήμερα δεν τολμάει να υποσχεθεί ούτε ένα βήμα σύγκρουσης με το σύστημα. Έχει υιοθετήσει τις «Ανεξάρτητες Αρχές» που εποπτεύουν στις ιδιωτικοποιήσεις, την ώρα που η καθημερινότητα αποδεικνύει ότι καμιά τέτοια Αρχή δεν σταμάτησε ούτε την κερδοσκοπία ούτε ακόμα και το φονικό στα Τέμπη. Είναι το κόμμα που προτίμησε να κάνει ευρωβουλευτή έναν Γεωργούλη αφήνοντας απέξω μια Κούνεβα, ακυρώνοντας και τις αντισεξιστικές και τις αντιρατσιστικές περγαμινές του.

Αυτό το πρόβλημα δεν διορθώνεται επιλέγοντας φορείς που αναθερμαίνουν τις αυταπάτες του κοινοβουλευτικού δρόμου. Χρειαζόμαστε την αριστερά που αγωνίζεται ώστε η εργατική τάξη να επιβάλει το δικό της με τις δικές της δυνάμεις και το δικό της πρόγραμμα ανατροπής. Αυτή την προοπτική υπηρετεί το μέτωπο της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Δώσαμε μαζί πολλούς αγώνες και παράλληλα συνενώσαμε τις διεκδικήσεις του κινήματος σε ένα μεταβατικό πρόγραμμα που βάζει τον εργατικό έλεγχο στο κέντρο του. Κάθε ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ βοηθάει να φέρουμε πιο κοντά αυτήν την προοπτική. Και να είμαστε πιο δυνατοί για να συνεχίσουμε τους αγώνες μας και τώρα και μετά τις κάλπες.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Συνεχίστηκε δυναμικά και αυτή την εβδομάδα η καμπάνια της οικονομικής ενίσχυσης, με τις μαζικές εξορμήσεις στις γειτονιές και στους χώρους δουλειάς συνδυάζοντας το δυνάμωμα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς και την ψήφο στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ με την οικονομική ενίσχυση του κατεβάσματος στις εκλογές. Στις 14.648 ανέβηκε ο δείκτης με τις 5.153 ευρώ που συγκεντρώθηκαν.

Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που ανταποκρίθηκαν. 1000 ευρώ από Γιάννη Τ. Από 150 Σωτήρη Κ., Μαρία Ν. Από 100: Κατερίνα Π., Φωτεινή Λ., Αργυρή Ε., Γιάννης Μ., Παντελής Γ., Κώστας Β., Λευτέρης Μ., Νατζίγιε Η., Κώστας Κ., Σουλβάνος Ζ, Τάκης Ζ., Θράσος Τζ. Φώτο Τ., 60, Θανάσης Σ., 80.

Από 50: Μιχάλης Β., Βαγγέλης Κ., Στέλιος Γ., Λεωνίδας Κ., Παναγιώτης Λ., Μάκης Γ., Μήτσι Μ., Θωμάς Κ., Μαριάννα Θ., Μάρθα Θ., Δημήτρης Σ., Νίκος Τ., Μαρίνα Δ., Μαρία Χ., Γιώργος Κ., Μαρία Α., Κατερίνα Κ., Γιώργος Τ., Προκόπης Π., Μιχάλης Μ., Αχιλλέας Σ, Νίκος Δ., Δημήτρης Τσ., Κατερίνα Π., Μάνθος Α., Βασίλης Τσ., Αντώνης Σκ., Δημήτρης Τσ.

Από 40: Βασιλική Γ., Γιώργος Π., Παντελής Γ. και από 30: Μα-

ρία Χ., Τζέρυ Α., Αργύρης Ρ., Αντρέας Π., Αναστασία Π., Βαγγέλης Μ., Λουίζα Γκ., Φωτεινή Λ., Σοφία Κ., Μάνος Τρ., Τζέρι Μ.

Από 20: Εβίτα Π., Νίκος Β., Βίκυ Κ., Κων/νος Π., Κώστας Β., Μαρία Σ., Ελένη Κ., Πάνος Γ., Τόλης Ζ., Μπάμπης Π., Βαγγέλης Κ., Λευτέρης Μπ., Φύλλια Π., Σάκης Κ., Μαρία Ν. Χαρίτα Μ. 15 και από 10: Φόκα Ν., Βίκυ Β., Νίκος Κ., Μαριάννα Χρ., Μαριλένα Κ., Μπάμπης Στ., Σοφία Μπ., Ραφαήλ Κ.

Επίσης ευχαριστούμε τους συντρόφους/σες που συγκέντρωσαν ενισχύσεις από τους χώρους τους. Αγλαΐα Κυριακού 70, Άγιος Σάββας 150, Δήμος Αθήνας 20, Δήμος Βριλησίων 20, ΑΑ-ΔΕ 10.

Τέλος ευχαριστούμε όσους γράφτηκαν συνδρομητές στην εφημερίδα και το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω. Σάββας Κ., Δημήτρης Σ., Νίκος Δ., Μιχάλης Λ.

Το ραντεβού μας στους δρόμους, δεν αναβάλλουμε τους αγώνες για μετά τις εκλογές, Τετάρτη 26 Απρίλη στο εφετείο που αρχίζει ξανά η δική των φονιάδων της Χ.Α και την 1η Μάη στην πανεργατική απεργία στην Κλαυθμώνος, για Πρωτομαγιά ΑΝΤΑΡΣΥΑΣ.

Εμπρός για την ανατροπή

Οργανωνόμαστε για να κατέβουμε στην απεργία και τη συγκέντρωση της Πρωτομαγιάς, όχι εθιμοτυπικά, αλλά για να συνεχίσουμε τη σύγκρουση ενάντια στην κυβέρνηση του Μητσοτάκη και το σύστημά τους.

Είναι η συνέχεια μιας εργατικής αντίστασης που ξεδιπλώθηκε μέσα σε όλη την τετραετία του Μητσοτάκη και κορυφώθηκε με την έκρηξη του Μάρτη. Μιας εργατικής αντίστασης που έδωσε όλες τις μάχες: από την κόντρα με τις πολιτικές λιτότητας και των ιδιωτικοποιήσεων μέχρι τη μάχη ενάντια στον σεξισμό και τους φασίστες, για να είναι τα σύνορα ανοιχτά για τους πρόσφυγες. Συμμετέχουμε στην απεργία της Πρωτομαγιάς, λίγες μέρες πριν τις εκλογές, για να συνοψίσουμε και να γενικεύσουμε όλες τις μάχες.

Την ίδια ώρα, στον τομέα της Ενέργειας γίνεται ένα πάρτυ. Πάρτυ κερδοσκοπίας για τους από πάνω, ενώ την ίδια ώρα οι εργαζόμενοι παλεύουμε για να κερδίσουμε βαρέα ανθυγιεινά ένσημα, αυξήσεις στους μισθούς που θα έπρεπε να πάρουμε λόγω πληθωρισμού, αλλά και κερ-

δών, συλλογικές συμβάσεις με όλα τα δικαιώματα.

Στο ζενίθ της κερδοσκοπίας βρίσκεται προφανώς και το Φυσικό Αέριο. Οι εταιρίες κοιτούν να ολοκληρώσουν τα έργα που χρειάζονται για να γίνει η εξαγωγή φυσικού αερίου. Παρ' όλα αυτά προχωρούν σε απολύσεις προσωπικού. Και οι τιμές παραμένουν πολύ υψηλές για το κοινό.

Κρατικοποίηση με εργατικό έλεγχο

Το αίτημά μας είναι η κρατικοποίηση των εταιριών ενέργειας με εργατικό έλεγχο. Μόνο έτσι θα είναι δημόσιο αγαθό και όχι εμπόρευμα. Καμία ιδιωτικοποίηση δεν έφερε κάποιου είδους αναβάθμιση για τον κόσμο, το μόνο που έφεραν είναι κερδοσκοπία και άνοιγμα της κοινωνικής ψαλίδας, με τους μετόχους να κονομάνε και τους εργαζόμενους να γίνονται φτωχότεροι. Είναι κεντρική μάχη για μας, το αίτημα της κρατικοποίησης υπάρχει στο πανό που κατεβάζουμε στις απεργίες.

Και μαζί με όλο το εργατικό κίνημα δίνουμε τη μάχη για να φύγει η Νέα

Συγκεντρώσεις Πρωτομαγιάς

ΑΘΗΝΑ

Πλατεία Κλαυθμώνος 11πμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Προσυγκέντρωση 10.30πμ

Φίλιππου & Αγνώστου Στρατιώτη,

Συγκέντρωση 11πμ ΕΚΘ

ΠΑΤΡΑ

Εργατικό Κέντρο 10.30πμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Εργατικό Κέντρο 11πμ

ΒΟΛΟΣ

Ταχυδρομείο 10πμ

ΧΑΝΙΑ

Πλατεία Αγοράς 10πμ

ΞΑΝΘΗ

Εργατικό Κέντρο 10.30πμ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

Εργατικό Κέντρο 10.30πμ

Δημοκρατία. Αυτή είναι μια μάχη που κερδίζεται στον δρόμο με απεργίες, διαδηλώσεις και καταλήψεις.

Γιώργος Φαράντος,

πρόεδρος Πανελλήνιου Συνδέσμου

Εργαζομένων στο Φυσικό Αέριο

(ΠΣΕΦΑ)

2/2, Απεργία Καλλιτεχνών. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Η Πρωτομαγιά είναι μια γενική απεργία που φέρνει στο προσκήνιο όλα τα πολιτικά και κοινωνικά θέματα, μία απεργία εφ' όλης της ύλης. Φέτος, την πυροδοτούν το έγκλημα στα Τέμπη και η έκρηξη του Μάρτη που άφησε ιστορία και παρακαταθήκη, αλλά και όλα τα άλλα εγκλήματα της κυβέρνησης που έβγαλαν στον δρόμο όλους τους κλάδους.

Οι καλλιτέχνες βρεθήκαμε στην πρώτη γραμμή του αγώνα όλο το προηγούμενο διάστημα. Και χρειάζεται να συνεχίσουμε, δίνοντας το μαζικό παρών και στην Πρωτομαγιά. Το ΠΔ85 δεν αποσύρθηκε και έχουμε ακόμα ανοιχτές όλες τις διεκδικήσεις μας για Συλλογικές Συμβάσεις και για Ανώτατη Δημόσια Εκπαίδευση. Είδαμε ότι ταξικός και πολιτισμικός εχθρός είναι αυτή η κυβέρνηση, αυτό το

κράτος, αυτό το σύστημα. Όποια κι αν είναι η επόμενη κυβέρνηση, δεν υπάρχει καμία πρόθεση να αποσυρθεί το Προεδρικό Διάταγμα.

Αυτό που κατακτήσαμε είναι η συσπείρωση και η ριζοσπαστικοποίηση του κλάδου, που βρέθηκε για τρεις μήνες στο προσκήνιο. Κερδίσαμε την εμπιστοσύνη όλου του μαχόμενου κόσμου. Γι' αυτό έχουμε τη βεβαιότητα ότι θα μας βρει μπροστά της όποια κυβέρνηση και να έρθει μετά, ηχηρά και δυνατά. Τη Δευτέρα 1η Μάη θα ξαναβρεθούμε δίπλα στους υγειονομικούς, τους εκπαιδευτικούς, τους εργαζόμενους στον Πολιτισμό, στους εργαζόμενους στις συγχωρονίες, μαζί με όλα τα κομμάτια της εργατικής τάξης.

Βασίλης Κουκαλάνι,

ηθοποιός, Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών

Την Πρωτομαγιά, απεργούμε και διαδηλώνουμε μαζικά στα απεργιακά συλλαλητήρια των Συνδικάτων. Είκοσι μέρες πριν τις βουλευτικές εκλογές δίνουμε το μήνυμα ότι το εργατικό κίνημα, συνεχίζει και κλιμακώνει τους αγώνες του ενάντια στην κυβέρνηση και συνολικά ενάντια στο δολοφονικό σύστημα.

Μέσα στην τετραετία της Ν.Δ. κάθε Πρωτομαγιά ήταν μια μεγάλη μάχη ενάντια στην κυβέρνηση και την πολιτική της. Την Πρωτομαγιά του 2020 το εργατικό κίνημα έσπασε την απαγόρευση των συγκεντρώσεων που είχε κάνει η κυβέρνηση με πρόσχημα τον κορονοϊό. Η Πρωτομαγιά του 2021 άνοιξε τον κύκλο των μεγάλων πανεργατικών απεργιών ενάντια στην επίθεση του Χατζηδάκη στα συνδικάτα και το προμήνυμα για την πανεργατική απεργία τον Ιούνιο του 2021. Το 2022 κέντρο της Πρωτομαγιάς ήταν η απεργία διαρκείας των λιμενεργατών της Cosco στον Πειραιά που νίκησε την πολυεθνική και χιλιάδες απεργοί της πρωτομαγιάς κατέληξαν στο λιμάνι για τη στήριξη των απεργών.

Έτσι και η φετινή Πρωτομαγιά δεν είναι απλά «η ημέρα που η εργατική τάξη επιθεωρεί τις δυνάμεις της», αλλά η συνέχιση της σύγκρουσης με την κυβέρνηση Μητσοτάκη, τη δολοφονική της πολιτική και το σύστημα που στηρίζει.

Είναι ο επόμενος απεργιακός σταθμός για όλους τους εργάτες και τις εργάτριες, μετά τον μεγάλο απεργιακό ξεσηκωμό στις 8 και στις 16 του Μάρτη, με τις εκατοντάδες χιλιάδες απεργούς και τα μεγαλύτερα απεργιακά συλλαλητήρια εδώ και δέκα χρόνια. Πριν από ένα μήνα τρομοκρατήσαμε την κυβέρνηση και την άρχουσα τάξη με το μέγεθος των αντιδράσεων με αφορμή το έγκλημα στα Τέμπη. Ακόμη και οι ίδιοι αναγκάζονται να λένε ότι μέσα στον Μάρτη πάνω από 2.7 εκατομμύρια εργαζόμενοι και νεολαίοι συμμετείχαν στις απεργίες και τα συλλαλητήρια. Στείλαμε καθαρά το μήνυμα ότι οι ιδιωτικοποιήσεις δολοφονούν και απαιτήσαμε την επανακρατικοποίηση όλων των δημόσιων επιχειρήσεων που έχουν ξεπουληθεί, τα τραίνα, τη ΔΕΗ, τη ΔΕΣΦΑ, τα λιμάνια, τα αεροδρόμια, χωρίς καμία αποζημίωση στα αρπακτικά της αγοράς.

Απεργιακό ξέσπασμα

Αυτό το απεργιακό ξέσπασμα ήταν η συνέχεια των μαχών που έδωσαν δεκάδες εργατικά κομμάτια όλο το προηγούμενο διάστημα απέναντι στην κυβερνητική πολιτική. Οι εργάτες/τριες της Υγείας με τις μεγάλες απεργίες για την υπεράσπιση του ΕΣΥ ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του, αλλά και για την υπεράσπιση του συνδικαλισμού ενάντια στη δίωξη της Γιατρού Αργυρής Ερωτοκρίτου από τη διοίκηση του νοσοκομείου Ευαγγελισμός. Οι εκπαιδευτικοί με την απεργία τους στις 15 Φλεβάρη, την μεγαλύτερη από το 2006. Οι καλλιτέχνες που συγκλόνισαν για δύο μήνες όλες τις πόλεις με τις διαδηλώσεις και τις καταλήψεις των θεάτρων και των θεατρικών σχολών. Οι εργαζόμενοι στο υπουργείο Πολιτισμού ενάντια στην ιδιωτικοποίηση των Μουσείων και την απαξίωση συνολικά του Πολιτισμού. Οι δεκάδες χιλιάδες που βγήκαν στους δρόμους στην Αθήνα και στη μεγάλη συναυλία στη Θεσσαλονίκη ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του νερού, αναγκάζοντας τον Μητσοτάκη να κάνει πίσω. Και μαζί τους δεκάδες μικροί και μεγάλοι αγώνες, από τη Μαλαματίνα μέχρι τους εργαζόμενους στη Wolf και συνολικά στον επιτισμό.

Και παρόλο που βρισκόμαστε στο κέντρο της προεκλογικής περιόδου, αυτή η εργατική έκρηξη δεν καταλαγιάζει. Στα τέλη Απρίλη οι διανομείς της Wolf προχωράνε σε 3ήμερη απεργία για να μην αφήσουν την εργοδοσία να μειώσει τους μισθούς τους για να αυξήσει αυτή τα κέρδη της, απαιτώντας μόνιμη και σταθερή δουλειά. Οι εργαζόμενοι στο υπουργείο Πολιτισμού που απέργησαν ξανά στις 25 Απρίλη.

Όλες αυτές οι μάχες θα ενωθούν στην Πρωτομαγιά σε ένα μεγάλο απεργιακό ποτάμι για να καθορίσουν και την προεκλογική περίοδο. Θα διαδηλώσουμε μαζί με τα ταξικά μας αδέρφια τους πρόσφυγες και τους μετανάστες με το αντιφασιστικό και το αντιρατσιστικό κίνημα.

Γι' αυτό ξεσηκώνουμε τους χώρους μας για την Πρωτομαγιά και κατεβαίνουμε μαζικά στα απεργιακά συλλαλητήρια σε όλες τις πόλεις. Για να σιγουρέψουμε ότι αυτή η δολοφονική κυβέρνηση θα ανατραπεί αλλά και να στείλουμε το μήνυμα ότι το εργατικό κίνημα έχει τη δύναμη να μην αφήσει κανέναν επίδοξο διαχειριστή του συστήματος να εφαρμόσει την ίδια πολιτική. Για να επιβάλλουμε ότι οι άνθρωποι θα μπουν πάνω από τα κέρδη και θα ανατρέψουμε την κυβέρνηση άλλα και το ίδιο το σύστημα, τον καπιταλισμό.

Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης

με τη δύναμη της τάξης μας

Στα 137 χρόνια από την εργατική εξέγερση στο Σικάγο το 1886 για το 8ωρο, τιμούμε τους αγώνες της εργατικής τάξης με μια πανεργατική απεργία την Πρωτομαγιά για τις διεκδικήσεις στο σήμερα. Ο αγώνας στον δρόμο και η απεργία είναι ο τρόπος για να τσακίσουμε τις αντεργατικές επιθέσεις της κυβέρνησης του Μητσοτάκη και των αφεντικών. Φέτος, η Πρωτομαγιά είναι η ευκαιρία να απεργήσουμε και να διαδηλώσουμε μέσα στην καρδιά της προεκλογικής περιόδου και να μην αφήσουμε να μπουν στον πάγο οι κινητοποιήσεις.

Στους Δήμους δίνουμε τη μάχη για να μην είμαστε όμηροι στην εργασία μας με τις συμβάσεις ορισμένου χρόνου. Ο Υπουργός Εσωτερικών Βορίδης προσπαθεί να φιμώσει τους αγώνες μας με κάθε μέσον. Η εκδίκαση της αγωγής που κατέθεσε σε βάρος της ΠΟΕ-ΟΤΑ για να βγει παράνομη η απεργία αποχή από την αξιολόγηση πήρε αναβολή για τις 26/4. Έχει επίσης νομοθετήσει για να επιβληθεί ότι οι Δήμοι θα εξαντλούν δικαστικά κάθε περιθώριο για να μην δικαιώνονται οι αγώνες των εργαζόμενων.

Απαιτούμε το δικαίωμα στη δουλειά αγωνιστικά, δεν επαιτούμε. Οι συμβασιούχοι στους δήμους καλύπτουμε πάγιες και διαρκείς ανάγκες και πρέπει να μονιμοποιηθούμε. Παλεύουμε μαζί με τους μόνιμους, γιατί κι αυτοί μας χρειάζονται για να λειτουργήσουν οι υπηρεσίες των δήμων και να μην πέφτει πάνω τους διπλή και τριπλή δουλειά. Οι περισσότεροι από αυτούς φτάνουν στη σύνταξη και δεν έχει αναπληρωθεί καθόλου το μόνιμο προσωπικό.

Παλεύουμε για να λειτουργούν υπηρεσίες που έχουν ανάγκη οι πολίτες, ειδικά οι ευάλωτες ομάδες. Αποτελούν κομμάτι του κοινωνικού κράτους που θέλουν να το τσακίσουν. Από το Βοήθεια στο Σπίτι μέχρι τα δημοτικά ιατρεία και φαρμακεία, από τους παιδικούς σταθμούς για να αφήνουν οι εργαζόμενοι τα παιδιά τους μέχρι την καθαριότητα και την υπηρεσία Πρασίνου. Απαξιώνουν αυτές τις δομές για να τις δώσουν σε εργολάβους που θα μας γυρίσουν πίσω σε όρους εργασίας και μισθούς στο 1886 και στη βαρβαρότητα.

Ηλιάννα,

συμβασιούχος εργαζόμενη στον δήμο Νίκαιας-Ρέντη

Η φετινή απεργιακή διαδήλωση της Πρωτομαγιάς είναι κάθε άλλο παρά επετειακή. Γίνεται μέσα σε μία πολύ πολωμένη προεκλογική περίοδο, η οποία χαρακτηρίζεται από ένα πρωτοφανές και μαζικό εργατικό κίνημα. Συνεχίζουμε τους αγώνες μας για να πέσει η κυβέρνηση των δολοφόνων και να καθορίσουμε ότι και στην κάλη θα αποτυπωθεί το αγωνιστικό κλίμα των τεράστιων κινητοποιήσεων της περιόδου.

Στον χώρο της δημόσιας Υγείας, οι επιθέσεις της κυβέρνησης συνεχίζονται. Η επέκταση και η επιμονή στην εφαρμογή της αξιολόγησης και η εξαίρεση ολόκληρων κλάδων όπως οι μαιές και το παραϊατρικό προσωπικό από το ανθυγεινό επίδομα είναι τα τελευταία “δώρα” της κυβέρνησης στους ήρωες υγειονομικούς. Κι ενώ νέες μελέτες έρχονται να επιβεβαιώσουν την υπερβολική θνητότητα από τον covid και τη λοιπή νοσηρότητα τα τελευταία

χρόνια, αυτοί συνεχίζουν το έργο της διάλυσης του ΕΣΥ, τις ιδιωτικοποιήσεις και την είσοδο των εργολάβων, οδηγώντας πολλούς συναδέλφους σε παραίτηση.

Σύγκρουση

Οι υγειονομικοί θα συνεχίσουμε να βρισκόμαστε στην πρώτη γραμμή της σύγκρουσης με αυτές τις πολιτικές και με όποια κυβέρνηση τις εφαρμόζει, και την τωρινή και με την επόμενη όποια κι αν είναι. Μόνο έτσι θα εξασφαλίσουμε ότι θα γίνουν πράξη οι υποσχέσεις για προσλήψεις και ενίσχυση του ΕΣΥ. Γι’ αυτό η 1η Μάη είναι ο επόμενος σταθμός στη μάχη για την υπεράσπιση της δημόσιας και δωρεάν Υγείας.

Στη Θεσσαλονίκη ο κόσμος έχει δείξει στην πράξη τις διαθέσεις του με τις μαζικές απεργίες και κινητοποιήσεις για τα Τέμπη, με τη συναυλία των δεκάδων χιλιάδων του σωματίου εργαζομένων της

Πάντα η Πρωτομαγιά είναι μια μέρα απεργίας και διεκδίκησης για την εργατική τάξη για να διεκδικήσει καλύτερες συνθήκες δουλειάς και διαβίωσης. Κάθε χρονιά όμως δεν είναι η ίδια. Φέτος ειδικά χρειάζεται στην πανεργατική απεργιακή διαδήλωση της Πρωτομαγιάς να εκφραστεί η οργή ενάντια στα εγκλήματα της κυβέρνησης και του συστήματος που δολοφονούν και εξαθλιώνουν τον κόσμο. Και ταυτόχρονα να δυναμώσει η προοπτική της εργατικής εναλλακτικής απέναντι στην αδιέξοδη κρίση τους. Είναι η ευκαιρία να δείξουμε είκοσι μέρες πριν τις εκλογές τη δύναμή μας, κλείνοντας τους χώρους δουλειάς μας και πλημμυρίζοντας τους δρόμους.

Η ενότητά μας είναι όπλο για να νικήσουμε. Οι εργαζόμενοι στην Ιδιωτική Υγεία μαζί με τους συναδέλφους μας στα δημόσια νοσοκομεία και όλους τους άλλους κλάδους αντιμετωπίζουμε τα ίδια προβλήματα. Χρειάζεται να βρεθούμε όλοι μαζί στον δρόμο στην πανεργατική απεργία της 1ης Μάη. Η ακρίβεια συνεχίζει να μεγαλώνει, ενώ οι μισθοί παραμένουν παγωμένοι από την εποχή των μνημονίων. Η εντατικοποίηση και οι συνθήκες εργασίας μας εξοντώνουν. Πάγια διεκδίκησή μας είναι η Υγεία να μην αποτελεί αντικείμενο κέρδους και γι’ αυτό παλεύουμε ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ και την κρατικοποίηση με εργατικό έλεγχο όλων των ιδιωτικών δομών Υγείας.

Φοβούνται

Επειδή φοβούνται την οργάνωσή μας, προσπαθούν να διαλύσουν κάθε προσπάθεια αντίστασης με επιθέσεις στα σωματεία μας και τον συνδικαλισμό. Διώκουν τους συνδικαλιστές, όπως στην ιδιωτική κλινική “Υγεία” στο Μαρούσι όπου απέλυσαν τον εκλεγμένο συνδικαλιστή Γιώργο Αργυρόπουλο, μέλος της εξελεγκτικής επιτροπής του κλαδικού σωματίου των εργαζομένων Ιδιωτικής Υγείας Αθήνας, επειδή απήργησε στις τελευταίες πανεργατικές, καλώντας και τους συναδέλφους του να κάνουν το ίδιο. Όσο προχωρούν αντίστοιχες διώξεις στο ΕΣΥ, με τελευταίο παράδειγμα τη δίωξη της Αργυρής Ερωτοκρίτου, τόσο στρώνουν το έδαφος στους ιδιώτες να κάνουν τα ίδια και χειρότερα.

Ως δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ οργανώνουμε ένα πρόγραμμα εξορμήσεων σε χώρους της Ιδιωτικής Υγείας, όπως στον Λευκό Σταυρό, το Υγεία, το Ωνάσειο, το Ντυνάν, καλώντας στην πανεργατική απεργία της Πρωτομαγιάς, αλλά και στο δυνάμωμα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στις εκλογές.

Τάσος Μοσχονάς,

μέλος ΔΣ στο Συνδικάτο Ιδιωτικής Υγείας Αθήνας και στην ΟΣΝΙΕ

ΕΥΑΘ ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του νερού που ανάγκασε τον Μητσοτάκη να την πάρει πίσω, με τη μαζική στήριξη στους απεργούς της Μαλαματινιάς για να συνεχίσουν τον αγώνα τους. Οι δυνάμεις του Συντονιστικού Νοσοκομείων και του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης στη Θεσσαλονίκη δίνουν τη μάχη για μία ενιαία και ενωτική διαδήλωση της Πρωτομαγιάς. Η δύναμη της ενότητας φάνηκε στη μεγαλύτερη απεργία στις 8 Μάρτη, όπου υπήρχε κοινό κάλεσμα και η επιτυχία της ξεπέρασε κάθε προηγούμενο. Δεν βοηθούν οι χωριστές συγκεντρώσεις, θέλουμε η οργή του κόσμου να φανεί με τον πιο αποτελεσματικό και μαζικό τρόπο.

Γι’ αυτό με εξορμήσεις, αφισκοκολλήσεις και περιοδείες σε εργατικούς χώρους και γειτονιές οργανώνουμε μια μαζική και ενωτική πορεία την Πρωτομαγιά.

Γιάννης Κούτρας, γιατρός στο

Ιπποκράτειο Θεσσαλονίκης, μέλος ΔΣ ΕΝΙΘ

Η προσπάθεια της κυβέρνησης και της Κεραμέως να περάσουν την αξιολόγηση στα σχολεία, ξεκινώντας από τους νεοδιόριστους εκπαιδευτικούς, έχει πέσει στο κενό από την αντίσταση των εκπαιδευτικών. Κάνουν τραγελαφικά πράγματα -ακόμα και κάγκελα πηδάνε οι αξιολογητές για να μπουν στα σχολεία- για να εξασφαλίσουν έστω και μια μικρή συμμετοχή στην αξιολόγηση, μόνο και μόνο για να πουν ότι προχωράει.

Εδώ στα Χανιά, δεν έχουν καταφέρει να κάνουν ούτε μία αξιολόγηση στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Είναι σχεδόν καθολική η συμμετοχή μας στην απεργία αποχή από την ατομική αξιολόγηση. Κάθε φορά που υπάρχει ενημέρωση ότι ένας αξιολογητής θα πάει να αξιολογήσει έναν νεοδιόριστο, οργανώνεται κινητοποίηση και στάση εργασίας της τοπικής ΕΛΜΕ.

Οργάνωση από τα κάτω

Η Πρωτομαγιά έρχεται σαν συνέχεια των μεγάλων πανεργατικών απεργιών μετά το έγκλημα στα Τέμπη. Ειδικά στους εκπαιδευτικούς στα Χανιά, η συμμετοχή στις απεργίες αυτές ήταν τεράστια. Αυτός ο ξεσηκωμός με οργάνωση από τα κάτω και με μαζικούς αντικυβερνητικούς όρους απάντησε και στο ερώτημα αν χρειαζόμαστε μια ιδιωτική πρωτοβουλία στα τρένα που θα παίζει κορώνα γράμματα τις ανθρώπινες ζωές ή δημόσιες συγκοινωνίες με εργατικό έλεγχο που θα διασφαλίζουν τα μέτρα ασφαλείας που είναι αναγκαία. Αντίστοιχα στην εκπαίδευση αν θα έχουμε καλά στελεχωμένα και με υποδομές σχολεία για όλους τους μαθητές ή μόνο για μια ελίτ μαθητών που θα μπορούν να πληρώνουν δίδακτρα.

Για την ποιοτική αναβάθμιση της εκπαίδευσης, ούτε η αξιολόγηση της Κεραμέως βοηθάει, ούτε οι εξετάσεις Pisa, ούτε η συλλογή πτυχίων από τους εκπαιδευτικούς. Τα σχολεία έχουν τεράστιες ανάγκες από προσωπικό και υλικοτεχνική υποδομή. Οι μαθητές έχουν ανάγκη από ουσιαστική εκπαίδευση που δεν τους προσφέρει αυτό το ανταγωνιστικό βαθμοθηρικό σύστημα. Η Παιδεία είναι υπόθεση όλων, γι’ αυτό είναι ευκαιρία η Πρωτομαγιά να συντονιστούμε όλοι και όλες μαζί στην αντίσταση στον δρόμο για να διαλύσουμε την ατζέντα της κυβέρνησης των δολοφόνων, του κέρδους και του πολέμου.

Πάνος Πανούλας, αναπληρωτής εκπαιδευτικός

Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης στα Χανιά

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ **Μεγάλη ανταπόκριση στις περιοδείες**

Εκίνησαν οι περιοδείες και οι εκδηλώσεις στα νοσοκομεία με κέντρα την καμπάνια ενάντια στη δίωξη της γιατρού Αργυρής Ερωτοκρίτου και τη στήριξη της ANTAPΣYA στις βουλευτικές εκλογές. Θυμίζουμε ότι ο διοικητής του νοσοκομείου Ευαγγελισμός, Α. Γρηγορόπουλος, προχώρησε σε εκδοκνηκτική και δυσμενή μετακίνηση της Α. Ερωτοκρίτου από την παθολογική κλινική του Ευαγγελισμού, μια κλινική με τεράστιες ανάγκες για προσωπικό και που προβλεπόταν από την προκήρυξη της θέσης και το ΦΕΚ διορισμού της, σε ιατρείο στην Πολυκλινική.

Στόχος της διοίκησης και της κυβέρνησης είναι να περιορίσουν τη δράση μιας ενεργής συνδικαλιστριάς με πλούσια δράση από έναν μαζικό χώρο, όπως ο Ευαγγελισμός. Και σαν να μην έφταναν αυτά, ο Γρηγορόπουλος προσπαθεί να ελέγξει και να απαγορεύσει τις συνδικαλιστικές της άδειες, φτάνοντας ακόμη και στο σημείο να μην της επιτραπεί η συμμετοχή της στη συνεδρίαση του Γενικού Συμβουλίου της ΟΕΝΓΕ, στο οποίο είναι μέλος. Τίποτα όμως από αυτά δεν πέρασε χάρη στο μεγάλο κύμα αλληλεγγύης πανελλαδικά και τις απεργιακές κινητοποιήσεις στον Ευαγγελισμό με τη συμμετοχή υγειονομικών από πολλά νοσοκομεία και εργαζόμενων από άλλους κλάδους. Με επιστολή της η ΟΕΝΓΕ απαντάει στις αυταρχικές και προκλητικές θέσεις του Γρηγορόπουλου, τονίζοντας ανάμεσα σε πολλά άλλα ότι οι συνδικαλιστικές ελευθερίες δεν είναι προς διαπραγμάτευση με την εργοδοσία, αλλά κεκτημένες.

Αυτός ο κύκλος εξορμήσεων και εκδηλώσεων ξεκίνησε την Τρίτη 25/4 στο Γεννηματάς. «Γυρίσαμε σχεδόν όλο το νοσοκομείο και η ανταπόκριση ήταν πολύ θετική. Οι συνάδελφοι υποδέχονταν με ενθουσιασμό την Αργυρή, η οποία τα προηγούμενα χρόνια ήταν στην πρώτη γραμμή και στην περίθαλψη των ασθενών και στην οργάνωση των αγώνων στο Γεννηματάς» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Μαρία Χαρχαρίδου**, μέλος ΔΣ του Συλλόγου εργαζομένων στο Γεννηματάς. «Παρά τις δυσκολίες συνθήκες λόγω φόρτου εργασίας, η συζήτηση άνοιξε πάνω σε όλα τα ζητήματα, με πολύ κόσμο να είναι προβληματισμένος για το τι θα ψηφίσει, αλλά σε μαζική κλίμακα η ANTAPΣYA να είναι στις πρώτες επιλογές του. Ακολούθησε εκδήλωση με ομιλητές την Αργυρή, τη Μαρία Καραμπέλη, γιατρό στα ΤΕΠ του Γεννηματάς και τον Πέτρο Κωνσταντίνου, υποψήφιο με την ANTAPΣYA και δημοτικό σύμβουλο Αθήνας. Στην πλούσια συζήτηση που άνοιξε τονίστηκαν οι πρωτοβουλίες που πήραν

οι αγωνιστές και οι αγωνίστριες της ANTAPΣYA για να ξεδιπλωθούν οι μεγάλοι αγώνες, από τα νοσοκομεία μέχρι τις μάχες ενάντια τον σεξισμό και τους φασίστες».

Δυναμώνουμε τα σωματεία

«Συνεχίζουμε να διεκδικούμε και προεκλογικά ότι η Αργυρή πρέπει να γυρίσει στη θέση στην οποία την προσέλαβαν», δήλωσε στην ΕΑ η **Ζαννέτα Λυσικάτου**, γιατρός και μέλος του Συντονιστικού Νοσοκομείων. «Στην εξόρμηση στον Ευαγγελισμό στις 21/4 συνδέσαμε την επίθεση στον συνδικαλισμό με τις ιδιωτικοποιήσεις που θέλουν να επιβάλουν Πλεύρης και Γκάγκα. Δυναμώνοντας τα σωματεία μας και υπερασπιζόμενοι τους αγωνιστές υγειονομικούς, φράζουμε τον δρόμο για να περάσουν οι ιδιωτικοποιήσεις του ΕΣΥ και βάζουμε μπροστά να επιβάλουμε ότι θα ικανοποιηθούν τα αιτήματά μας και ότι ο έλεγχος θα περάσει στους υγειονομικούς και όχι στους διοικητές μάντζερ. Ταυτόχρονα, είχε πολύ καλή αντα-

πόκριση το κάλεσμα για ψήφο στην ANTAPΣYA, γιατί είναι το κομμάτι που παλεύει για να δυναμώσουν οι αγώνες και για την προοπτική του εργατικού ελέγχου».

«Περιοδεία με την Αργυρή έχουμε προγραμματίσει για την Τετάρτη 26/4 στο Έλενα Βενιζέλου, συνεχίζοντας τη μάχη μέσα στα νοσοκομεία για την υπεράσπιση του συνδικαλισμού, που συνδέεται άμεσα με τη μάχη για προσλήψεις, για μονιμοποιήσεις και τη χρηματοδότηση του ΕΣΥ», μας είπε ο **Κώστας Καταραχιάς**, μέλος ΔΣ του σωματείου εργαζομένων στο ΓΝ Έλενα Βενιζέλου. «Ήμασταν από τα πρώτα σωματεία που πήραν απόφαση ενάντια στη δίωξη, ενώ η υπόθεση είναι γνωστή στους εργαζόμενους του νοσοκομείου μας, με πολλούς να υπογράφουν το κείμενο στήριξης. Μετά την περιοδεία, στη 1μμ θα γίνει προεκλογική εκδήλωση της ANTAPΣYA στο Αμφιθέατρο».

«Την Πέμπτη 27/4 οργανώνουμε περιοδεία στον Άγιο Σάββα για να συνεχίσουμε την καμπάνια ενάντια στη δίωξη της Αργυρής», δήλωσε η **Χρυσάνθη Καθοπούλη**, νοσηλεύτρια στο νοσοκομείο. «Η εικόνα από τις εξορμήσεις που έχουμε ήδη κάνει είναι ότι όλοι οι συνάδελφοι αντιλαμβάνονται πόσο σημαντικό είναι να σταματήσουμε τις διώξεις των αγωνιστών για να μπορούμε να συνεχίσουμε τις μάχες ενάντια στη διάλυση του ΕΣΥ. Έχουμε την εμπειρία του πώς νικάμε τέτοιες μάχες από τότε που ήθελαν να απολύσουν τον τότε πρόεδρο του σωματείου μας Κ. Καταραχιά, αλλά τελικά αυτός που έφυγε ήταν ο διοικητής».

M.N.

Προσλήψεις τώρα για να μην διαλυθούν τα Νοσοκομεία

Ο συνάδελφος γιατρός από τη Σέρφο που παραιτήθηκε έδωσε με το κείμενό του μια αποστομωτική απάντηση σε όσους μιλούσαν δακρύβρεχτα σε αυτές και τις προηγούμενες εκλογές για το brain drain και για όσους έλληνες και ελληνίδες διαπρέπουν στο εξωτερικό. Ελάχιστοι από αυτούς επιλέγουν να γυρίσουν πίσω και, άσχετα με την πολιτική τους τοποθέτηση, αγανακτούν.

Την πραγματικότητα περιέγραψε ο συνάδελφος από τη Σέρφο. Ότι είναι επειγοντολόγος, αλλά τον έβαλαν να κάνει τα πάντα, ακόμα και τον προσωπικό γιατρό σε ένα νησί χωρίς γιατρούς και να δουλεύει 24 ώρες το 24ωρο. Ότι είναι επισημικό αυτό σε ένα νησί που το καλοκαίρι γεμίζει με τουρίστες. Και δεν άντεξε και παραιτήθηκε. Δεν είναι μεμονωμένο γεγονός. Έγινε μετά τις μαζικές παρατήσεις στο Ιόνιο, στην Κρήτη, ακόμα και στην ηπειρωτική Ελλάδα και τις μεγάλες πόλεις. Επιβεβαιώνεται όλο το περιεχόμενο των απεργιών μας και τα αιτήματα που παλέψαμε το προηγούμενο διάστημα και συνεχίζουμε να παλεύουμε.

Η μεγάλη εικόνα είναι ότι από τα μνημόνια μέχρι σήμερα έχουν κλείσει 9.000 κλίνες και παραμένει τεράστιος ο αριθ-

μός των 30.000 οργανικών κενών θέσεων στο ΕΣΥ. Στη θέση των μόνιμων έχουμε γεμίσει με συμβασιούχους σε όλες τις ειδικότητες. Για την κυβέρνηση δεν είμαστε οι ήρωες, αλλά τα κορόιδα της Υγείας, που για ελάχιστα χρήματα κάνουμε απίστευτες υπερωρίες και στο τέλος είμαστε επικίνδυνοι και για την υγεία τη δική μας και των ασθενών μας. Ο κόβιντ απορύθμισε τελείως το ήδη διαλυμένο ΕΣΥ. Η Ελλάδα είναι πρωταθλήτρια στους θανάτους στην υπόλοιπη νοσηρότητα. Και προεκλογικά ο Πλεύρης μιλάει για συνέχεια των ιδιωτικοποιήσεων, για ΣΔΙΤ, για να γίνουν τα νοσοκομεία Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου.

Γι' αυτό μαζί με την οργάνωση των απεργιών, ζητάμε ψήφο στην ANTAPΣYA. Γιατί με οποιαδήποτε κυβέρνηση, αν δεν παλέψουμε για προσλήψεις, τα δημόσια νοσοκομεία θα διαλυθούν. Γιατί η αντικαπιταλιστική αριστερά και το Συντονιστικό των Νοσοκομείων έδειξαν τον δρόμο του μαζικού αγώνα και τα καλύτερα παραδείγματα οργάνωσης και αντίστασης.

Χρίστος Αργύρης, μέλος ΔΣ Σωματείου Εργαζομένων ΓΝΑ Γεννηματάς, Συντονιστικό Νοσοκομείων

Ξεψυχώντας στη βάρδια...

ΑΣΚΛΗΠΙΕΙΟ ΒΟΥΛΑΣ

Το σύνθημα «Οι ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους» ακούγεται σε κάθε εργατικό χώρο, όχι μόνο στους πλημμυρισμένους δρόμους από εκατοντάδες χιλιάδες κόσμου μετά το έγκλημα στα Τέμπη. Η διάλυση του ΕΣΥ, οι εξαντλητικοί ρυθμοί εργασίας και οι τραγικές ελλείψεις σε συντήρηση και μέτρα ασφαλείας στους χώρους δουλειάς δολοφονούν συστηματικά την εργατική τάξη.

Εργολαβικός εργαζόμενος σερβιεύει στο Ασκληπιείο Βούλας έπαθε έμφραγμα κατά τη διάρκεια της νυχτερινής του βάρδιας και πέθανε. Όπως γράφει σε ανάρτησή της η πρόεδρος του σωματείου εργαζομένων του νοσοκομείου **Δέσποινα Τσοσνίδου**: «Το αιμοδυναμικό του Ασκληπιείου δεν εφημερεύει καθημερινά πώς θα μπορούσε άλλωστε; Χωρίς επαρκές νοσηλευτικό και ιατρικό προσωπικό, χωρίς εξειδικευμένους τεχνολόγους; Χωρίς επαρκές κονδύλι για την αποπλη-

ρωμή εφημεριών, υπερωριών; Ο Μάριος διακομίστηκε με το ΕΚΑΒ στο Τζάνειο, όπου και κατέληξε. Ο Μάριος. Σερβιεύει στο Ασκληπιείο Βούλας, εργολαβικός δηλαδή. 53 ετών, συνήθως νυχτερία.

Ήταν άτυχος ο Μάριος; Ήταν η κακιά η ώρα; Όχι φυσικά. Ήταν θύμα της πολιτικής της υποστελέχωσης και της συρρίκνωσης του ΕΣΥ, που δεν επιτρέπει να σώζονται όσες περισσότερες ζωές μπορούν να σωθούν. Με άλλα λόγια, πάνω από ένα εκατομμύριο κάτοικοι στα νότια προάστια δεν έχουν άμεση και δωρεάν πρόσβαση σε αιμοδυναμικό εργαστήριο, εάν πάθουν έμφραγμα. Εκτός και αν έχουν χρήματα, ή ιδιωτική ασφάλιση. Τότε μπορούν να πάνε στο Mediterraneo. Ο Μάριος ήταν ένας από εμάς. Ένας της τάξης μας. Σκληρά εργαζόμενος, με πολύ χαμηλό μισθό, με ελάχιστα εργασιακά δικαιώματα, ελάχιστα συνδικαλιστικά δικαιώματα. Δικά τους τα κέρδη - Δικοί μας οι νεκροί».

ΕΜΦΙ (ΕΒΓΑ)

Δουλεύοντας συνεχόμενα 12ωρες βάρδιες, εργαζόμενος στην ΕΜΦΙ (πρώην ΕΒΓΑ) σκοτώθηκε μέσα στο μηχανοστάσιο εν ώρα εργασίας στις 11/4.

Επιπρόσθετα, όπως τονίζει το Σωματείο Εργαζομένων ΕΜΦΙ: «Σωρεία παραπτωμάτων στους χώρους του μηχανοστασίου, του λεβητοστασίου και των αποθηκών βρέθηκαν μετά από αιφνιδιαστικό έλεγχο του ΣΕΠΕ (Επιθεώρηση Εργασίας) που έγινε την Παρασκευή 21 Απρίλη».

Μετά την επιτυχημένη 24ωρη απεργία που έγινε στις 18/4, οι εργαζόμενοι θα προχωρήσουν σε γενική συνέλευση για την παραπέρα κλιμάκωση του αγώνα, για την υπογραφή Επιχειρησιακής και Κλαδικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας με αυξήσεις σε μισθούς και δικαιώματα.

24ωρη απεργία και συγκέντρωση στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο πραγματοποίησαν οι εργαζόμενοι σε όλες τις υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού την Τρίτη 25/4. Αντιδρούν στον διορισμό νέων δοτών διοικήσεων στα πέντε μεγαλύτερα μουσεία της χώρας, οι οποίες θα μπου για να εφαρμόσουν τον νόμο 5021 της Μενδώνη. Είναι ο νόμος που μετατρέπει αυτά τα μουσεία σε Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου και ανοίγει τον δρόμο για την ιδιωτικοποίησή τους.

«Η μετατροπή των Μουσείων σε ΝΠΔΔ τα αποκόπτει από τον κεντρικό κορμό της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας και τα κάνει βορά των εκάστοτε διορισμένων Διοικητικών Συμβουλίων από κάθε πολιτική εξουσία από εδώ και στο εξής», δήλωσε στην ΕΑ η **Ιωάννα Αλεξανδρή**, ιστορικός Τέχνης στο Βυζαντινό Μουσείο. «Η πολιτιστική κληρονομιά είναι μια δημόσια περιουσία και κινδυνεύει με την ιδιωτικοποίηση. Τα Μουσεία αυτά έχουν μεγάλους αρχαιολογικούς θησαυρούς και δεν ξέρουμε πώς θα εξελιχθεί η λογοδοσία αυτών των συμβουλίων σε σχέση με τον χειρισμό αυτής της κληρονομιάς. Μια άλλη πληγή είναι πως επιτρέπει το κράτος να καταπατά ο ιδιωτικός τομέας τον εθνικό πλούτο με διάφορους τρόπους. Όσο είμαστε όρθιοι θα αγωνιζόμαστε. Συνεχίζουμε τις κινητοποιήσεις και με την επόμενη κυβέρνηση μέχρι να καταργηθεί ο νόμος».

Κάτω τα χέρια από τα Μουσεία και τον Πολιτισμό

25/4, Απεργιακή συγκέντρωση στο Αρχαιολογικό Μουσείο. Φωτό: Μάνος Νικολλάου

«Στον βράχο της Ακρόπολης οργανώσαμε τις προηγούμενες ημέρες τη σημερινή απεργία εξηγώντας ότι αυτός ο αγώνας δεν περιορίζεται μόνο στα Μουσεία», μας είπε ο **Αντώνης Φώσκολος**, εργαζόμενος στον βράχο της Ακρόπολης. «Στον χώρο μου εδώ και χρόνια έχει μπει η ιδιωτική πρωτοβουλία από τα τσιμέντα που βάλανε μέχρι τον φωτισμό και την ανακαίνιση του παλιού μουσείου. Χρυσές δουλειές για τους ιδιώτες. Αν δεν ακυρωθεί ο νόμος, υπάρχει ο κίνδυνος να επεκταθεί η ιδιωτικοποίηση στους αρχαιολογικούς χώρους, στα πιο μικρά μουσεία, ακόμα και στα αναστηλωτικά έργα με αμφίβολα αποτελέσματα και τσακίζοντας τα εργασιακά δικαιώματα. Βλέπουμε

ήδη τους εργολαβικούς εργαζόμενους του μουσείου της Ακρόπολης σε τι συνθήκες δουλεύουν.

Σημαντική απεργία

Είναι σημαντική η σημερινή απεργία για να πούμε «Κάτω τα χέρια από τα μουσεία και τον Πολιτισμό». Ο Πολιτισμός, τα μουσεία και τα μνημεία πρέπει να παραμείνουν δημόσια, μακριά από τους ιδιώτες και τα κέρδη τους. Επόμενος σταθμός η Πρωτομαγιά, για να φτιάξουμε «στεφάνια» για την κηδεία της κυβέρνησης, μια μαζική πανεργατική απεργία».

Ανάμεσα σε άλλους, χαιρετισμό στην απεργιακή συγκέντρωση απήθυνε ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, υποψήφιος με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην Α' Αθή-

νας: «Χαιρετίζουμε τον αγώνα των εργαζόμενων που υπερασπίζονται τον Πολιτισμό ως κοινωνικό αγαθό και όχι σαν εμπόρευμα του κάθε απατεώνα. Είναι πρόκληση λίγο πριν κλείσουν τη Βουλή να διορίζουν τους δικούς τους εγκαθετους, ανθρώπους των επιχειρήσεων, σαν τον Γρυσπολάκη στην Κρήτη. Ο αγώνας που έχουν δώσει οι εργαζόμενοι στα Μουσεία το προηγούμενο διάστημα εμπνέει όλους μας. Το ότι συνεχίζουν και στην προεκλογική περίοδο δείχνουν τον δρόμο για όλη την εργατική τάξη. Ότι δεν περιμένουμε ότι από τις κάλπες θα βγει μια μαγική λύση. Δεν υπάρχουν σωτήρες των κυβερνήσεων.

Λύση δίνουν οι αγώνες, όπως εδώ και στην Ευρώπη, όταν τις προηγούμενες μέρες τα συνδικάτα στη Γερμανία με τις απεργίες διαρκείας κατέκτησαν αυξήσεις. Έχουμε να δώσουμε μάχη για το ποιος ελέγχει τα μουσεία. Τον έλεγχο πρέπει να τον πάρουν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, όχι οι ιδιώτες και η Μενδώνη των λιγνάδων. Αυτή τη λύση βάζουμε για όλη την κοινωνία. Να διώξουμε αυτή την κυβέρνηση που έκανε πλάτη στους φασίστες και να ανοίξουμε τον δρόμο για μια καλύτερη κοινωνία».

• Με διαδήλωση υποδέχτηκαν οι αρχαιολόγοι και οι εργαζόμενοι του Υπουργείου Πολιτισμού στην Κρήτη

τη Μενδώνη στα εγκαίνια του Μουσείου Μεσαράς στον νομό Ηρακλείου το Σάββατο 22/4. Με συνθήματα στα πανό όπως «Τα Μουσεία ανήκουν στον λαό» και «Ο Πολιτισμός δεν ξεπουλιέται», έδειξαν την αντίθεσή τους στον νόμο της Μενδώνη, χαλώντας την κυβερνητική φέεστα που στηθηκε ανήμερα της επίσημης προκήρυξης των εκλογών.

Μάνος Νικολλάου

«Κανένας αξιολογητής δεν θα πατήσει στα σχολεία μας». Με αυτό το σύνθημα ΣΕΠΕ και ΕΛΜΕ καλούν κινητοποίηση την Τετάρτη 26/4 στις 2μμ στην Α' Δ/ση Εκπαίδευσης.

Γενική συνέλευση πραγματοποίησε το Συνδικάτο Επισιτισμού-Τουρισμού Νομού Αττικής τη Δευτέρα 24/4. Η απεργία της Πρωτομαγιάς, η τριήμερη απεργία στη Wolt 29-30 Απρίλη και 1 Μάη, στην οποία έχουν δηλώσει συμμετοχή και οι διανομείς της efood, οι εξοντωτικές συνθήκες εργασίας που επικρατούν σε επισιτιστικές επιχειρήσεις και ξενοδοχεία ενόψει και της σεζόν που ξεκινάει με 80.000 κενές θέσεις εργασίας, καθώς και οι απολύσεις εργαζομένων ήταν τα βασικά ζητήματα που άνοιξαν.

Η αντικαπιταλιστική κίνηση εργαζομένων σε τουρισμό και επισιτισμό «**Καμαριέρα**» πρότεινε τριήμερη απεργία σε όλον τον κλάδο μαζί με τους διανομείς της Wolt και της efood και μοίρασε την προκήρυξη που καλούσε σε αυτό το βήμα. Για αλληλεγγύη στους εργαζόμενους της Wolt, «για να μπορέσουμε να επιβάλλουμε ότι στη σαιζόν δεν θα κυριαρχήσουν οι μισθοί και οι συνθήκες γαλέρας που θέλει η εργοδοσία, αλλά θα επιβάλλουμε τις διεκδικήσεις μας» και «για να μην αφήσουμε τους εργοδότες να απολύουν εργαζόμενους επειδή συμμετείχαν στις πανεργατικές απεργίες. Τα αφεντικά προσπαθούν να τρομοκρατήσουν, είτε με απολύσεις, είτε με βλαπτικές μετακινήσεις και αλλαγές βαρδιών. Το έκαναν στα τέλη Μάρτη με την απόλυση της συναδέλφισσας Άννας Α. από τον

ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΣ Η τριήμερη απεργία στη Wolt δείχνει το δρόμο

Βενέτη στο Ν. Ηράκλειο και υπήρξε μαζική κινητοποίηση. Πριν το Πάσχα, απολύθηκε ο συνάδελφος Ρεντόν Κ. από το Salat up στο Κολωνάκι εξαιτίας της συμμετοχής του στις απεργίες», σημειώνει η Καμαριέρα.

Μεγάλες μάχες

«Είναι μεγάλες οι μάχες, αλλά μπορούμε να πετύχουμε μεγάλες νίκες», υπογράμμισε η **Άννα Α.** από το δίκτυο Καμαριέρα. «Η τριήμερη απεργία της Wolt που είναι μπροστά είναι η καλύτερη ευκαιρία για να συντονιστεί απεργιακά όλος ο κλάδος και να διεκδικήσει όλα τα ζητήματα, από τις Συλλογικές Συμβάσεις μέχρι τις αυξήσεις στους μισθούς και το δικαίωμα στις απεργίες και τον συνδικαλισμό. Το να παλέψουμε όλοι οι εργαζόμενοι στον επισιτισμό και τα ξενοδοχεία μαζί με τους διανομείς της Wolt και της efood, με τη σφραγίδα του Συνδικάτου, θα είναι ένα τεράστιο βήμα για να ενωθούν τα ρυάκια της αντίστασης που βγήκαν στον δρόμο το προηγούμενο διάστημα. Εγώ είμαι απολυμένη εργαζόμενη από τον Βενέτη γιατί απέργησα στις

πανεργατικές απεργίες στις 8 και 16 Μάρτη. Ο Βενέτης έχει πάρα πολλά καταστήματα σε όλη την Ελλάδα με πολλές εκατοντάδες εργαζόμενους, που μπορεί να μην είναι μέλη του Συνδικάτου ή να μην γνωρίζουν καν την ύπαρξή του. Έχει σημασία να γίνουν δράσεις σε αυτούς τους χώρους. Ως Καμαριέρα προτείνουμε να γίνουν το Σάββατο 29/4 εξορμήσεις στα καταστήματα του Βενέτη στην Αθήνα, για να σπάσουμε την τρομοκρατία των εργοδοτών και να γραφτούν ακόμα περισσότερα μέλη στο Συνδικάτο».

Υπεψηφίστηκε η πρόταση της διοίκησης του Συνδικάτου, δηλαδή των δυνάμεων του ΠΑΜΕ, για απεργία μόνο την Πρωτομαγιά και όχι για τριήμερη μαζί με τους διανομείς. Επίσης, εγκρίθηκε από το σώμα το ψήφισμα που κατέθεσε στη συνέλευση η Καμαριέρα για τη συμμετοχή του Συνδικάτου Επισιτισμού-Τουρισμού στην αντιφασιστική συγκέντρωση στις 26/4 στο Εφετείο στη δίκη της Χρυσής Αυγής για την καταδίκη των νεοναζί και για να μπει μπλόκο στον Κασσιδιάρη και τους φασίστες να κατέβουν στις εκλογές.

Έξω οι μπουλντόζες από το Μεγάλο Ρέμα Ραφήνας

Σε κινητοποιήσεις προχωρούν οι κάτοικοι της Ραφήνας απαιτώντας να αποσυρθούν οι μπουλντόζες και να σταματήσει η καταστροφή που ξεκίνησε στο Μεγάλο Ρέμα Ραφήνας το πρωί της Δευτέρας 24/4.

«Το απόγευμα της ίδιας μέρας βγήκαμε με μικροφωνική και καλέσαμε τον κόσμο να συμμετέχει στη συγκέντρωση το πρωί της Τρίτης, όπου η μαζική παρουσία των κατοίκων κράτησε τις μπουλντόζες μέσα στο εργοτάξιο» δηλώνει στην Εργατική Αλληλεγγύη, η **Εμμανουέλα Τερζοπούλου** από την Κίνηση για την Προστασία και την Ανάδειξη του Μεγάλου Ρέματος Ραφήνας. «Την Δευτέρα κατατέθηκε αίτηση ακύρωσης στο ΣτΕ της απόφασης παραχώρησης του εργοταξίου στην Ιντρακάτ από το Δήμο Ραφήνας την οποία κατέθεσαν, η Κίνηση, πολίτες και δημοτικοί σύμβουλοι της αντιπολίτευσης ενώ την Τρίτη κατατέθηκαν ασφαλιστικά μέτρα για να σταματήσουν οι εργασίες στο Ρέμα. Μέχρι την απόφαση υπάρχει κάλεσμα για συγκεντρώσεις κάθε μέρα στις 8πμ στην είσοδο του εργοταξίου, ενώ το Σάββατο 30/4, στις 11πμ, θα πραγματοποιηθεί στην κεντρική πλατεία Ραφήνας, συγκέντρωση που πορεία».

Σε ανακοίνωσή της η **Κίνηση για την Προστασία και την Ανάδειξη του Μεγάλου Ρέματος Ραφήνας** καταγγέλλει «τη βάρβαρη έναρξη του έργου διευθέτησης του Μεγάλου Ρέματος Ραφήνας. Οι μπουλντόζες της αναδόχου εταιρείας ΙΝΤΡΑΚΑΤ εισέβαλαν στην κοίτη του Μεγάλου Ρέματος Ραφήνας και αποψίλωσαν την περιοχή της εκβολής στο πλαίσιο του έργου διευθέτησής του με φορέα το Υπουργείο Υποδομών και Μεταφορών... Το δεύτερο μεγαλύτερο ποτάμι της Αττικής απειλείται να μετατραπεί με τσιμεντοποίηση στον Κηφισό της Ανατολικής Αττικής, έναν οχετό ομβρίων... Η καταστροφή του Μεγάλου Ρέματος Ραφήνας, που ξεκίνησε σήμερα δεν αποτελεί μια ακόμη άστοχη ενέργεια, αλλά προσχεδιασμένο οικολογικό έγκλημα... Ας μη το επιτρέψουμε».

Μήνυμα ΑΝΤΑΡΣΥΑΣ σε χώρους δουλειάς και γειτονιές

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

Μέσα σε δυναμικό κλίμα πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 22/4 η εκδήλωση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στα Πετράλωνα. Περισσότεροι/ες από 45 σύντροφοι/ισσες συμμετείχαν σε μια πλούσια συζήτηση με τοποθετήσεις από αγωνιστές/τριες που δίνουν μάχες στους χώρους δουλειάς και στις γειτονιές τους.

Τόσο από τις εισηγήσεις του Δημήτρη Τσώλη και του Κώστα Τριχιά, όσο και από το σύνολο των τοποθετήσεων, ξεδιπλώθηκε η επιχειρηματολογία σχετικά με τη μάχη των εκλογών και την αναγκαιότητα να μπορέσει ένα μεγάλο κομμάτι της εργατικής τάξης να εκφραστεί πολιτικά

μέσω της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Τα τελευταία χρόνια μέσα σε συνθήκες οικονομικής, πολιτικής και υγειονομικής κρίσης, με τις επιθέσεις από τα πάνω να οξύνονται (καραντίνα, λιτότητα, αντεργατικές νομοθεσίες, συνδικαλιστικές διώξεις) η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έπαιξε καθοριστικό ρόλο. Με την οργάνωση και την ανάληψη πρωτοβουλιών στους εργατικούς χώρους και τις γειτονιές πέτυχε σημαντικές νίκες σε πολλά μέτωπα, με χαρακτηριστικότερα παραδείγματα τη φυλάκιση της Χ.Α., τη θέσπιση της 8 Μάρτη ως μέρα πανεργατικής απεργίας και την κατάργηση στην πράξη του νόμου Χατζηδάκη και της πανεπιστημιακής αστυνομίας.

Δυναμικό τόνο στη συζήτηση έδωσαν οι τοποθετήσεις των ερ-

γαζομένων στο ΥΠΠΟ και στα μουσεία καθώς και καλλιτεχνών και μελών της Ανατρεπτικής Συσπείρωσης Ηθοποιών, που περιέγραψαν τις μάχες που εξακολουθούν να δίνουν και τη ριζοσπαστικοποίηση που διαπιστώνουν στους χώρους δουλειάς τους.

Στο πλαίσιο της κλιμάκωσης των μαχών κατά την προεκλογική περίοδο τονίστηκε η σημασία της μαζικής συμμετοχής στην αντιφασιστική διαδήλωση την Τετάρτη 26/4, 8.30πμ στο Εφετείο, την Τρίτη 25/4 στην 24ωρη απεργία των εργαζομένων στο ΥΠΠΟ, καθώς και στις τοπικές εξορμήσεις την Παρασκευή 28/4, 6.30μμ στον ΗΣΑΠ Πετράλωνων και το Σάββατο 29/4, 12μ στη λαϊκή του Ν. Κόσμου.

Μαρία Φωτεινού

Εκδήλωση μνήμης στα Καμίνια

Εκδήλωση μνήμης πραγματοποιήθηκε την 21η Απριλίου, επέτειο του πραξικοπήματος της χούντας, στο στρατόπεδο Παπαδογιωργή στα Καμίνια, όπου την περίοδο της δικτατορίας λειτουργούσε ο λόχος του ΕΑΤ-ΕΣΑ και βασανίστηκαν δεκάδες αγωνιστές. Το δημοτικό συμβούλιο Πειραιά με ομόφωνη απόφασή του ικανοποίησε το αίτημα του Συλλόγου Φυλακισθέντων και Εξορισθέντων Αντιστασιακών 1967-1974 (ΣΦΕΑ) να του αποδοθεί ο χώρος για την ανάδειξη της αντιδικτατορικής πάλης. Στην εκδήλωση παρευρέθηκαν πολλοί αγωνιστές εκείνης της περιόδου.

«Είναι πολύ συγκινητικό για μένα να μιλάω σε αυτήν την εκδήλωση, σε συναγωνιστές και συνεχέ-ριστους του πατέρα μου στις φυλακές και τα ξερονήσια της χούντας. Μια μέρα σαν και αυτή πριν 56 χρόνια, η δικτατορία σηματοδότησε αυτό που ο Τσίρκας είπε Χαμένη Άνοιξη. Ήταν η απάντηση της εξουσίας εκείνης της εποχής, μιας εξουσίας που μοιάζει πολύ με τη σημερινή, στους μεγάλους αγώνες και την εξέγερση των Ιουλιανών» τόνισε στο χαιρετισμό του ο Θανάσης Διαβολάκης, εκ μέ-ρους της Ανταρσίας στο Λιμάνι.

«Υπήρξε αντίσταση σε αυτή τη δικτατορία και έχουμε ανάγκη να αναδείξουμε τις μνήμες της αντίστασης. Σήμερα είναι ανάγκη να συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε ενάντια στον φασισμό καθώς σε πολλές χώρες της Ευρώπης υπάρχουν υμνητές των δικτατορικών καθεστώτων. Δεν εξαιρείται η Ελλάδα. Πρέπει να συνεχίσουμε τη μάχη ενάντια στο φασισμό, ειδικά σε γειτονιές όπως τα Καμίνια στην οποία ζούνε πολλοί μετανάστες, σε μια πόλη όπου προσπάθησαν να πατήσουν πόδι οι νεοναζιστικές οργανώσεις, παίρνοντας από το λαό και τη νεολαία της πόλης την απάντηση που τους άξιζε. Δίνουμε εδώ την υπόσχεση της συνέχισης του αγώνα στο σήμερα, γιατί και σήμερα έχουμε ανάγκη τον αγώνα για μια καλύτερη ζωή», συνέχι-σε ο Θ. Διαβολάκης.

Εκδηλώσεις ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Ανατολική Θεσσαλονίκη, 26/4, Πολιτιστικό Κέντρο Τούμπας, 7μμ
Ομιλητές/τριες: Λήδα Δώδου, Νίκος Κοκκίνης, Θανάσης Αγαπητός, Χρύσα Καλογεράκη

Ξάνθη 26/4, καφέ Φίλιστρον 6μμ, Ομιλητής: Τζεμαλή Μηλιαζήμ

Ζωγράφου 26/4, πλατεία Τερζάκη, 7μμ
Ομιλητές: Μηνάς Καραγιάννης, Μηνάς Χρονόπουλος, Νικόλας Σκούφογλου

Αμπελόκηποι 29/4, Μετρό Πανόρμου, 6μμ
Ομιλητές: Δημήτρης Ζώτος, Κώστας Καταραχιάς

Νέα Σμύρνη 29/4, πλατεία Νέας Σμύρνης 7μμ
Ομιλήτρια: Μαρίζα Φαλτάκου

Πετρούπολη 30/4, Πολιτιστικό Κέντρο (Εθν. Αντιστάσεως 61), 6μμ

Καθαμάτα 2/5, REX 7μμ
Ομιλήτρια: Δέσποινα Κουτσούμπα

Μαρούσι 5/5, πλατεία ΗΣΑΠ, 8μμ

Καλλιθέα 5/5, Δημαρχείο, 7μμ
Ομιλητές/τριες: Ζαννέτα Λυσικάτου Γιάννης Ελαφρός

Γαλάτσι 6/5, Πάρκο Λυσίου, 7μμ
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

Ελληνικό 6/5, πλατεία Σουρμένων, 7μμ

Χαλάνδρι 6/5, πλατεία Χαλανδρίου, 7μμ
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κυρίλλου

Παννισιά 7/5, καφέ Module, 11.30πμ

Νέο Ηράκλειο 8/5, πλατεία ΗΣΑΠ, 8μμ
Ομιλητής: Νεκτάριος Χάινταρ

Χοληργός 9/5, Δημαρχείο 7μμ
Ομιλητές: Κώστας Παπαδάκης, Νίκος Τουρνάς

Νίκαια 11/5, Πλ. Αγ. Νικολάου 7μμ

Ίλιον 12/5, κεντρική πλατεία, 7μμ

Περιστερί 12/5, πλατεία Περιστερίου, 7μμ

Κυψέλη 13/5, Θεατράκι Φωκίωνος 7μμ

ΑΡΤΑ

Ανοιχτή πολιτική εκδήλωση με ομιλητές την Λουίζα Γκίκα, μέλος του ΔΣ της Ένωσης Νοσοκομειακών Ιατρών Ηπείρου και τον Αντώνη Δραγανίγο, μέλος του Κεντρικού Συντονιστικού της ΑΝΤΑΡΣΥΑ πραγματοποιήσε στην Άρτα την Παρασκευή 21 Απριλίου, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ..

Στην εκδήλωση στην οποία, συμμετείχαν εργαζόμενοι/ες και φοιτητές από διάφορους χώρους εργασίας και σχολές, οι ομιλητές αναφέρθηκαν στις αντιστάσεις που διαμορφώνουν ένα νέο αντισυστημικό ρεύμα στην Ελλάδα και διεθνώς, για την ανάγκη σύγκρουσης με τις πολιτικές λιτότητας, πολέμου και ρατσισμού της ελληνικής άρχουσας τάξης, της ΕΕ και του ΝΑΤΟ. Παρουσίασαν την πολιτική πρόταση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για κρατικοποιήσεις χωρίς αποζημίωση των καπιταλιστών με εργατικό έλεγχο, διαγραφή του χρέους, έξοδο από την ΕΕ και το ΝΑΤΟ.

Μετά τις εισηγήσεις ακολούθησε πλούσια συζήτηση. Μπήκαν εικόνες από τις μάχες στις οποίες, οι αγωνιστές/τριες της ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρωτοστάτησαν το προηγούμενο διάστημα αλλά και από την ανταπόκριση που συναντάνε οι προσπάθειες που γίνονται στους χώρους εργασίας προκειμένου να φτιαχτούν και να λειτουργήσουν σωματεία, ενδεικτικά της ριζοσπαστικοποίησης σε νέα και παλαιότερα κομμάτια της εργατικής τάξης.

Η συζήτηση άνοιξε και πάνω στην ανάγκη για συνεργασία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ με κομμάτια της αντικαπιταλιστικής αριστεράς αλλά και στο πως το μεταβατικό πρόγραμμα που έχει καταθέσει το μέτωπο, σε αντίθεση με όλα τα προγράμματα διαχείρισης του ελληνικού καπιταλισμού, αποτελεί την εργατική εναλλακτική στις επιθέσεις των καπιταλιστών. Την πετυχημένη εκδήλωση, θα ακολουθήσουν εξορμήσεις σε χώρους εργασίας, σχολές και γειτονιές.

Γιάννης Παπαθανάσης

Προεκλογικές συζητήσεις-περιοδείες

Τρίτη 25 Απριλίου
Νοσοκομείο
Γεννηματά ΣΥΖΗΤΗΣΗ
1.30μμ, αμφιθέατρο
Ομιλητές: Αργυρή Ερωτοκρίτου, Πέτρος Κωνσταντίνου

Τετάρτη 26 Απριλίου
Έλενα Βενιζέλου, ΣΥΖΗΤΗΣΗ 1μμ, αμφιθέατρο
Ομιλήτριες: Αργυρή Ερωτοκρίτου, Νίκη Αργυρή
ΚΔΑΠ Δ. Νίκαιας, ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ 5.30μμ
Κατερίνα Θωίδου, Ελένη Τσαγανού

Πέμπτη 27 Απριλίου
Λευκός Σταυρός, ΕΞΟΡΜΗΣΗ, 7πμ
ΕΥΔΑΠ Περισός, ΕΞΟΡΜΗΣΗ, 11πμ
ΓΤΔΕ – ΑΑΔΕ, ΣΥΖΗΤΗΣΗ, 12 μες Κυλικείο
Ομιλητής: Γιάννης Σηφάκης
Άγιος Σάββας, ΣΥΖΗΤΗΣΗ, 12.30μμ αμφιθέατρο
Ομιλήτριες: Αργυρή Ερωτοκρίτου, Ζαννέτα Λυσικάτου

Τεχν. Υπηρεσίες Δ. Νίκαιας, ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ 7πμ
Κατερίνα Θωίδου, Πηνελόπη Κουτσουδάκη
Γκαράζ Δ. Νίκαιας, ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ 7πμ
Πηνελόπη Κουτσουδάκη, Μάνος Καρτέρης

Παρασκευή 28 Απριλίου
Ονάσιο ΕΞΟΡΜΗΣΗ, 6.30πμ
ΕΡΤ Ραδιομέγαρο, ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ, 9.30πμ
Τάσος Αναστασιάδης
ΙCΑΡ Καλλιθέα, ΕΞΟΡΜΗΣΗ, 4.45μμ

Τρίτη 2 Μάη
Δημαρχείο Αθήνας, Λιοσίων, ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ, 10πμ
Πέτρος Κωνσταντίνου
ΙΝΤΡΑΚΟΜ, ΕΞΟΡΜΗΣΗ, 8.20πμ

Τετάρτη 3 Μάη
Γκαράζ Δήμου Κερασινίου, ΣΥΖΗΤΗΣΗ 5.45πμ
Ομιλητές: Μήτσος Αργυροκαστρίτης, Κατερίνα Θωίδου

Πράσινο Δήμου Κερασινίου, ΣΥΖΗΤΗΣΗ, 6.30πμ
Ομιλητές: Μήτσος Αργυροκαστρίτης, Κατερίνα Θωίδου
Γκαράζ Δήμου Ρέντη, ΣΥΖΗΤΗΣΗ, 12μεσ,
Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου

ΨΝΑ Δαφνί, ΣΥΖΗΤΗΣΗ, τραπεζαρία 2μμ
Ομιλητές: Αργυρή Ερωτοκρίτου, Νεκτάριος Χάινταρ

Πέμπτη 4 Μάη
ΜΕΤΡΟ Σεπόλια, ΣΥΖΗΤΗΣΗ, 11πμ, γραφεία ΣΕΛΜΑ
Ομιλητές: Αντώνης Σταματοπούλος, Γιάννης Σηφάκης
Γκαράζ Δήμου Ν. Ιωνίας, ΣΥΖΗΤΗΣΗ, 6.15πμ,
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

Γκαράζ Δήμου Πειραιά, ΣΥΖΗΤΗΣΗ, 11πμ,
Ομιλητές: Παντελής Παναγιωτακόπουλος, Αντώνης Αλφιέρης
Αττικό νοσοκομείο ΣΥΖΗΤΗΣΗ 12 μες
Ομιλήτριες: Αργυρή Ερωτοκρίτου, Θένια Ασλανίδη
Επιστασία Δήμου Κορυδαλλού, ΣΥΖΗΤΗΣΗ,

1.30μμ,
Ομιλητές: Παντελής Παναγιωτακόπουλος, Μάνος Καρτέρης

Παρασκευή 5 Μάη
Αγλαΐα Κυριακού ΣΥΖΗΤΗΣΗ, γραφεία σωματείου, 12μεσ

Ομιλήτριες: Αργυρή Ερωτοκρίτου, Ζαννέτα Λυσικάτου
Γκαράζ Δήμου Ταύρου, ΣΥΖΗΤΗΣΗ, 5.45πμ
Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης

Δευτέρα 8 Μάη
Ερυθρός, ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ 11πμ
Έλλη Πανταζοπούλου

Τρίτη 9 Μάη
Δήμος Βριλλησίων, ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ, 6πμ
Ευαγγελισμός ΣΥΖΗΤΗΣΗ
Ομιλήτρια: Αργυρή Ερωτοκρίτου

Δημαρχείο Αγ. Ανάργυροι ΣΥΖΗΤΗΣΗ, 8.30πμ
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

Τετάρτη 10 Μάη
Ακρόπολη, ΣΥΖΗΤΗΣΗ 11πμ

Πέμπτη 11 Μάη
Αγία Όλγα ΣΥΖΗΤΗΣΗ, 12 μες αμφιθέατρο
Ομιλήτρια: Αργυρή Ερωτοκρίτου

Ελπίς, ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ 11πμ
Έλλη Πανταζοπούλου
Βυζαντινό Μουσείο ΣΥΖΗΤΗΣΗ, 12 μες

Παρασκευή 12 Μάη
Δρομοκάπτειο ΣΥΖΗΤΗΣΗ
Ομιλήτρια: Αργυρή Ερωτοκρίτου

Τι σήμανε για τον Πολιτισμό η διακυβέρνηση ΝΔ με την Μενδώνη υπουργό;

Η πολιτεία της Μενδώνη ήταν γνώριμη στους εργαζόμενους στο ΥΠΠΟ. Από το 1997 είχε υπηρετήσει πολλές φορές ως πολιτικά διορισμένη γ.γ. του υπουργείου. Όταν έγινε η επιλογή της από τον Μητσotάκη ενώ τυπικά ανήκε στο ΠΑΣΟΚ, ήταν σαφές σε όλους μας ποια πολιτική θα ασκήσει. Η θητεία της κάθε φορά αφορούσε, και αφορά, την εξυπηρέτηση μεγάλων οικονομικών συμφερόντων.

Είδαμε μέσα στην τετραετία: Την καταστροφή του αρχαιολογικού χώρου της βυζαντινής περιόδου στα έργα του ΜΕΤΡΟ Θεσσαλονίκης που έγινε για να κερδίζει ο εργολάβος εκατομμύρια από αποζημιώσεις, καθυστερώντας και την κατασκευή του. Είδαμε να παραδίδεται η πολιτιστική κληρονομιά σε ιδιωτικά ιδρύματα: Η Ακρόπολη στο Ωνάσειο εξού και το τσιμέντωμα. Το Μουσείο Δήλου στην οικογένεια Λεβέντη που αναγκάστηκε να το πάρει πίσω, όταν δημοσιοποιήθηκε ότι στον βιασμό της Γ. Μπίκα, συμμετείχαν οι γόννοι της. Το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, στο ίδρυμα Λαϊμού. Το Μουσείο Εναλίων Αρχαιοτήτων στον Π. Λασκαρίδη, τον εφοπλιστή που πλοίο του πιάστηκε με 850 κλά καϊνης στην Ιταλία. Η θητεία της Μενδώνη σημαδεύτηκε από αλλαγές νόμων υπέρ του μεγάλου κεφαλαίου. Στο Ελληνικό, όπου έγιναν τροποποιήσεις από το ΥΠΠΟ και άλλα υπουργεία για χατήρι του Λάτση. Οι ανεμογεννήτριες στην κοιλάδα των Μουσών είναι μια ακόμη τέτοια περίπτωση.

Ζήσαμε την υποτίμηση του σύγχρονου πολιτισμού. Το Ακροπόλ, που έπρεπε να στεγάζει τη σύγχρονη καλλιτεχνική δημιουργία, είναι ακόμη κλειστό. Τα χρήματα δίνονται στο Τατόι όπου η ίδια η υπουργός παρέστη και φρόντισε για την κηδεία του έκπτωτου Γλύξμπουργκ -που έδωσε ο ελληνικός λαός. Είδαμε, την εποχή του κορονοϊού, την υποβάθμιση των ανθρώπων που δουλεύουν στον σύγχρονο πολιτισμό. Και το ΥΠΠΟ να τους παραπέμπει στο ΥΠΟΙΚ λέγοντας ότι δεν είναι αρμοδιότητα του πολιτισμού οι αμοιβές όσων έχασαν τις δουλειές τους λόγω καραντίνας! Είδαμε την κάλυψη του παιδοβιαστή Λιγνάδη από την ίδια την υπουργό και όλη την κυβέρνηση. Από το ΠΔ για τα πτυχία των καλλιτεχνών με σκοπό τον πλουτισμό των ιδιωτικών κολλεγίων μέχρι τη νομιμοποίηση της αρχαιοκαπηλίας μέσα από τη συμφωνία για τη συλλογή Στερν και την έμμεση ιδιωτικοποίηση των δημόσιων αρχαιολογικών Μουσείων με τον νόμο 5021 –σε όλα αυτά αναδείχτηκε περίτρανα η πολιτική που άσκησε η ΝΔ στον Πολιτισμό.

Μίλησέ μας για τους αγώνες που έδωσαν οι εργαζόμενοι και τα σωματεία τους.

Έγινε ο αγώνας για τον αρχαιολογικό χώρο στο ΜΕΤΡΟ στην Θεσσαλονίκη. Ακολούθησε η μεγάλη μάχη που έδωσε ο κόσμος του πολιτισμού μέσα στον κορονοϊό για να μπορέσει να αναγνωριστεί ως εργαζόμενος και να αποζημιωθεί. Και μετά η πολύ σημαντική μάχη που δόθηκε ενάντια στο Λιγνάδη και την κυβερνητική του κάλυψη. Αυτές οι δύο, στις οποίες ενώθηκε όλος ο κόσμος του πολιτισμού, άνοιξαν το δρόμο που οδήγησε στο μαζικό κίνημα των καταλήψεων ενάντια στο ΠΔ για τα πτυχία των καλλιτεχνών.

Ήταν κρίσιμο γεγονός ότι υπήρχαν τα πρωτοβάθμια σωματεία που μπήκαν μπροστά σε αυτούς τους αγώνες. Τα σωματεία του ΥΠΠΟ, αλλά και τα σωματεία που στηθήκαν στον χώρο του πολιτισμού τα τελευταία χρόνια, όπως των

Με τον κόσμο της αλληλεγγύης και της σύγκρουσης, με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Πανεργατική απεργία 8 Μάρτη 2023, Σύνταγμα. Φωτό: Γιώργος Πίττας

Η Δέσποινα Κουτσούμπα, πρόεδρος του Συλλόγου Ελλήνων Αρχαιολόγων και Περιφερειακή Σύμβουλος Αττικής μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγύη και τον Γιώργο Πίττα για τους αγώνες στον χώρο του Πολιτισμού, τη μάχη των επερχόμενων εκλογών και την επόμενη μέρα

χορευτών, των μουσικών, των κουκλοπαικτών και έκαναν δυνατό αυτοί οι εργαζόμενοι να έχουν φωνή.

Στο ΥΠΠΟ υπάρχει μια συμμαχία πρωτοβάθμιων σωματείων, μονίμων και εκτάκτων, που λειτουργεί από τα κάτω, που έγινε εφικτή κάτω από την ηγεμονία των πιο αγωνιστικών δυνάμεων της Αριστεράς. Δυστυχώς, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ομοσπονδίας των μονίμων, αποτελείται από ανθρώπους που είναι υπόδικοι επειδή καταχράστηκαν δημόσιο χρήμα, «συνδικαλιστές» που υπονόμισαν κάθε κινητοποίηση, και παρότι πρόσκεινται στο ΠΑΣΟΚ, κατόρθωσαν να εκτελούν το ρόλο γραφείου τύπου της υπουργού.

Αλλά αυτή η κατάντια ξεπεράστηκε μέσα από την κοινή δράση των πρωτοβάθμιων σωματείων. Από το 2006, η δημιουργία της Ενωτικής Αγωνιστικής Κίνησης σε αρκετά σωματεία, έχει βοηθήσει ώστε να βγαίνουν κινητοποιήσεις κόντρα στην ξεπουλημένη στην υπουργό συνδικαλιστική γραφειοκρατία, να γίνονται επιτροπές αγώνα. Όπως αυτές που οργανώνονται σε κάθε Μουσείο για να εμποδίσουμε την εφαρμογή του νόμου 5021 μέχρι τις εκλογές, επιβάλλοντας σε οποιαδήποτε κυβέρνηση ακολουθήσει, την κατάργησή του.

Βλέπουμε τραμπούκικες επιθέσεις σε αρχαιολόγους από επιχειρηματικά συμφέροντα στη Μύκονο, όπου βρέθηκαν πρόσφατα. Πόσο

διαπλέκονται αυτά με τις κυβερνητικές επιλογές και πως απαντάτε σαν σύλληγος αρχαιολόγους;

Το περιστατικό του Ξυλοδαρμού του συναδέλφου μας στην Μύκονο είναι πρωτοφανές από το 1830 μέχρι σήμερα. Είναι συνέπεια του ότι έχουμε μια κυβέρνηση που βάζει τα επιχειρηματικά συμφέροντα πάνω από τον πολιτισμό. Που ένα μήνα πριν είχε νομοθετήσει φωτογραφικά υπέρ των επιχειρηματιών στις Κυκλάδες δίνοντάς τους τον αέρα να προχωράνε σε Ξυλοδαρμούς. Σαν Σύλληγος βροντοφωνάξαμε ότι δεν φοβόμαστε, πήγαμε στην Μύκονο και ο κόσμος μας στήριξε. Στείλαμε το μήνυμα στις μαφίες ότι δεν θα ξαναπειράξουν τρίχα αρχαιολόγου. Και η κινητοποίησή μας ανάγκασε την κυβέρνηση να τους επιβάλει μεγάλα πρόστιμα και να ανακοινώσει κατεδαφίσεις. Αυτές είναι πολύ σημαντικές νίκες.

Ο ΣΥΡΙΖΑ ισχυρίζεται ότι μπορεί να τα αλλοήσει όλα αυτά μέσα από μια προοδευτική κυβέρνηση συνεργασίας.

Ο κόσμος έχει μνήμες σε αυτή τη χώρα. Ο αυθαίρετος φράχτης στον Πάνορμο της Μυκόνου που ξεσήκωσε το πανελλήνιο, ξεκίνησε να χτίζεται το 2016. Και ενώ το κατάστημα βρέθηκε χωρίς άδεια, μεσολάβησαν υπουργοί του ΣΥΡΙΖΑ για να πάρει την άδεια και να συνεχίζει να επεκτείνεται. Να θυμίσω τους αγώνες που κάναμε για το Ελληνικό; Ότι ήταν η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ που έβαλε τα μνημεία στο υπερταμείο; Τους αγώνες που κάναμε για να βγουν από αυτό; Ο ΣΥΡΙΖΑ σαν κυβέρνηση θα κάνει μόνο όσα τον εξαναγκάζει το κίνημα να κάνει. Ό, τι κερδίζουμε, το κερδίζουμε με τους αγώνες μας και όχι με την τάχα «προοδευτική διακυβέρνηση», με όποιον τελικά γίνει αυτή.

Στην Ελλάδα και παγκόσμια έχει εμφανιστεί ένα νέο αντισυστημικό ρεύμα. Πόσο σημαντικός είναι αυτός ο παράγοντας για την επόμε-

νη μέρα των εκλογών;

Υπάρχει μια αύξηση της ριζοσπαστικοποίησης. Την βλέπουμε στους μεγαλειώδεις αγώνες στη Γαλλία, αλλά και στην Αγγλία και στη Γερμανία, όπου γίνονται απεργίες που είχαμε δεκαετίες να δούμε. Το ποτάμι της αμφισβήτησης κυλάει και στην Ελλάδα. Πρόκειται για κινήματα με νέα χαρακτηριστικά.

Κινήματα με αποφασιστικότητα και με επίγνωση ότι δεν αρκεί μια τουφεκιά για να κερδίσουμε κάτι. Είναι απότοκο, αυτή η επίγνωση, των εμπειριών από το 2010 και μετά, όταν ο κόσμος πίστευε ότι αν κατέβουμε μια μέρα ένα εκατομμύριο στο δρόμο, με μια 24ωρη απεργία, μπορούμε να νικήσουμε – και μετά την ψήφιση ενός νόμου ερχόταν απογοήτευση. Η διαφορά τώρα είναι ότι η ψήφιση ενός νόμου δεν σταματάει το κίνημα. Το βλέπουμε στην Γαλλία, το βλέπουμε στο ΥΠΠΟ με το νόμο 5021, στα νοσοκομεία, στο ΠΔ για τα καλλιτεχνικά πτυχία, όπου ο κόσμος συνεχίζει. Δεν λέει ας καθήσουμε, εκλογές έρχονται, θα τους τιμωρήσουμε εκεί.

Αυτά τα χαρακτηριστικά θα υπάρχουν και την επομένη των εκλογών. Στη Γαλλία είδαμε τον Μακρόν να ψηφίζεται στις πρόσφατες εκλογές υπό το φόβητρο της ακροδεξιάς Λεπέν. Αυτό δεν σήμανε ότι οι εργαζόμενοι κάθισαν στα αυγά τους. Ξεπερνιέται η λογική της αστικής δημοκρατίας, να ψηφίζουμε μια φορά στα τέσσερα χρόνια και τέλος. Επειδή κανένας μέσα στο πολιτικό σκηνικό δεν εκπροσωπεί πραγματικά τα συμφέροντα των από κάτω, οι από κάτω αντιλαμβάνονται ότι πρέπει να τα επιβάλουν μόνοι τους.

Αυτά τα στοιχεία διαμορφώνουν ένα πολιτικό κενό εκπροσώπησης που θα πρέπει να απασχολήσει τη ριζοσπαστική αριστερά. Υπάρχουν μεγάλες μάζες κόσμου, είδαμε τη νεολαία μετά τα Τέμπη, που αισθάνονται ότι βρίσκονται στο στόχαστρο. Η κρίση του καπιταλισμού είναι τέτοια που δεν παράγει κανένα συνεκτικό αφήγημα για τους από κάτω. Και αυτό μαζί με την αποτυχία της δήθεν εναλλακτικής διαχείρισης τύπου ΣΥΡΙΖΑ ή «προοδευτικών κυβερνήσεων» σε άλλες χώρες, συντελεί στο να μην αναγνωρίζει κάποιος τα δικαιώματά του σε οποιαδήποτε εκδοχή του πολιτικού σκηνικού. Αυτό άλλες φορές βγαίνει σε αποχή αλλά στην καλή περίπτωση μεταφράζεται σε συσπείρωση γύρω από συλλογικότητες, κινήματα και σωματεία. Και αυτό για εμάς είναι το πιο σημαντικό την επόμενη των εκλογών.

Γιατί με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ;

Γιατί είναι εκείνη η δύναμη που όταν λέει ότι θα δώσει τη σύγκρουση δεν το εννοεί συμβολικά αλλά έχει αποδείξει στους αγώνες ότι το κάνει πραγματικά. Γιατί ο κόσμος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι ο κόσμος των από κάτω, ο κόσμος του δρόμου, της διαδήλωσης, της σύγκρουσης, της αλληλεγγύης, του κοινωνικού ιατρείου, της επιτροπής αγώνα. Ο κόσμος που συγκροτεί συλλογικότητες στην βάση, που προσπαθεί να αναπτύξει όλες εκείνες τις λαϊκές μορφές που θα εξασφαλίσουν ότι ο λαός σώζει τον λαό.

Σε αυτές τις εκλογές, που η ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ και ο ΣΥΡΙΖΑ δεν διαφέρουν στην ουσία της πολιτικής, που απλώς ανταγωνίζονται σε επικοινωνιακά κόλπα και σε δευτερεύουσες πλευρές της ίδιας πολιτικής που υπαγορεύεται από την ΕΕ, τους «θεσμούς» και τις ανάγκες του καπιταλισμού, που η αριστερά του ΚΚΕ και του ΜέΡΑ25 είναι αποδεδειγμένο ότι δεν μπορούν να δώσουν τη σύγκρουση, η ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι η μόνη ψήφος που δεν πάει χαμένη.

5/3/2020, Αντιρατσιστικό συλλαλητήριο στην Αθήνα. Φωτό: Κυριάκος Μπάνας

7/10/2020, Αντιφασιστικό συλλαλητήριο στο Εφετείο. Φωτό: Άγγελος Καλοδούκας

26/6/2020, "Black lives matter - Refugee lives matter" στην Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Το κίνημα αγκαλιάζει τους πρόσφυγες, τσακίζει τους φασίστες

Σε όλα τα τέσσερα χρόνια διακυβέρνησής της η ΝΔ κλιμάκωσε τις ρατσιστικές πολιτικές δί-
νοντας αέρα στα πανιά της ακροδεξιάς και των φασιστών. Ο Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονι-
στής της ΚΕΕΡΦΑ, δημοτικός σύμβουλος Αθήνας και υποψήφιος με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, μίλησε για τις μά-
χες του αντιρατσιστικού και του αντιφασιστικού κι-
νήματος.

Η ΝΔ ξεκίνησε με νομοθετικές επιθέσεις και προ-
σπάθειες αποκλεισμού των προσφύγων. Τον Φλεβάρ-
η του 2020 επιχείρησε να χτίσει κλειστά στρατόπε-
δα στα νησιά. Αυτό προκάλεσε εξέγερση, έγιναν μά-
χες και συγκρούσεις με τα ΜΑΤ στη Λέσβο και τη Χίο. Στη συνέχεια ήρθε η οργανωμένη εκστρατεία αποπροσανατολισμού ότι «αντιμετωπίζουμε εισβο-
λή» και «υβριδικό πόλεμο του Ερντογάν» στον Έβρο.

Απέναντι σε αυτά υπήρξε αντίσταση. Τα Εργατικά Κέντρα και τα συνδικάτα των νησιών ήταν μέρος της έκρηξης ενάντια στα στρατόπεδα. Μαζί με αυτά, οι αντιφασιστικές κινήσεις και φυσικά η ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Εκείνες τις μέρες είχαμε οργανώσει επίσκεψη αλλη-
λεγγύης με μια μεγάλη αποστολή περιφερειακών και δημοτικών συμβούλων. Η δήλωση που κάναμε στη Σκάλα Συκαμιάς ήταν «από τον Έβρο μέχρι τη Σκάλα ανοίξετε τα σύνορα, καλοδεχούμενοι οι πρό-
σφυγες, απελάστε τον Μητσοτάκη».

Οργανώσαμε μπροστά στη Βουλή κινητοποίηση αλληλεγγύης στα νησιά με απευθείας σύνδεση με κοινοτικούς συμβούλους από Μυτιλήνη και Χίο. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ μαζί με την ΚΕΕΡΦΑ και άλλες αντιφασι-
στικές κινήσεις κάλεσαν στις 5 Μάρτη 2020 συλλα-
λητήριο υπερασπιζοντας τα ανοιχτά σύνορα, ένα βή-
μα που είχαμε κάνει το 2016 επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ ενάντια στη συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας και τον φράχτη.

Μιλώντας για ανοιχτές πόλεις, ένταξη, στέγαση, πρόσβαση σε Υγεία και Παιδεία. Με την πανδημία, αυτή η ανάγκη φάνηκε πιο επιτακτικά, διότι αρχίσα-
με να έχουμε θανάτους στα καμπ (Μιμί Μουκάγιε, Ιμπραήμ Εργκούν, Μάκι Νταμπάτς) λόγω της εγκυ-
τάλειψης, του εγκλεισμού και της μη πρόσβασης στη δημόσια Υγεία. Παιζάμε ρόλο στο να γίνει μια τεράστια διαδήλωση στην πλ. Αμερικής με κοινότη-
τες Αφρικανών και Κούρδων με αφορμή αυτούς τους θανάτους. Ένα χρόνο νωρίτερα, με το ξέσπα-
μα του black lives matter, οι κοινότητες των Αφρι-
κανών ανέδειξαν την καταπίεση των μαύρων.

Αντιμετωπίσαμε το σχεδιασμό του Μητράκη που πήγαινε μαζί με τα σχέδια Μπακογιάννη για εκκένω-
ση των καμπ και απομάκρυνση των προσφύγων – ο Μπακογιάννης είχε ξεκινήσει ήδη τις επιθέσεις σε

καταλήψεις στέγης. Εκπαιδευτικοί σύλλογοι και ΑΝ-
ΤΑΡΣΥΑ έδωσαν αγώνα κόντρα στην πολιτική εξευ-
γενισμού της Αθήνας. Στηρίξαμε επίσης τη μάχη να μην εξοστρακιστούν οι πρόσφυγες που ζούσαν στο δεύτερο καμπ της Μαλακάσας. Αυτές οι μάχες έδω-
σαν τη δυνατότητα στους πρόσφυγες να βγουν ξανά και ξανά στους δρόμους. Οι μετανάστες που ζουν εδώ χρόνια αντιμετώπισαν νέες ρυθμίσεις που τους βάζουν περισσότερα εμπόδια στην πολιτογράφηση.

Η σύγκρουση με τον ρατσισμό -που δίνει χρυσές βίβες για μπιζνες αλλά για τη μετανάστρια που δου-
λεύει 15 χρόνια ζητάει εξετάσεις- άνοιξε μάχες για τα χαρτιά και τη νομιμοποίηση. Στην περίοδο διακυ-
βέρνησης της ΝΔ είχαμε και την απόπειρα του Μπα-
κογιάννη να βάλει χέρι στο σχολείο της Πακιστανι-
κής Κοινότητας, την προσφυγή του Μητράκη ενάν-
τια στη χορήγηση ασύλου στον Τζαβέντ Ασλάμ. Τη μάχη που έδωσε ο Τζαβέντ Ασλάμ και η Πακιστανική Κοινότητα ενάντια στη συμμετοχή της Ελλάδας σε ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και ενάντια στην εκ-
στρατεία ισλαμοφοβίας- δεν την έχουν συγχωρέσει.

Κινητοποιήσεις

Οι Μπανγκλαντεσιανοί με τη στήριξή μας έκαναν κινητοποιήσεις ενάντια στις επιχειρήσεις σκούπα και το πλάστισκο της αστυνομίας σε μαγαζιά, ενάντια στις επαναπροωθήσεις και ενάντια στην δουλεμπο-
ρική συμφωνία Ελλάδας – Μπανγκλαντές την οποία μάλιστα κατήγγειλαν μαζί με το Εργατικό Κέντρο Αθήνας. Στηρίξαμε μετανάστες από την Αλβανία που έκαναν τον Φλεβάρη διαδήλωση διεκδικώντας ψήφο, ιθαγένεια, αλβανική γλώσσα στα σχολεία. Με τις μετανάστριες από την Αλβανία κερδίσαμε να γυ-
ρίσουν στη δουλειά τους, στην καθαριότητα του δή-
μου Αθηναίων.

Οι διώξεις στο κίνημα αλληλεγγύης είναι η άλλη πλευρά που πρέπει να δούμε: γίνεται επίθεση στις οργανώσεις που υπερασπίζονται δικαιώματα των προσφύγων. Είχαμε την υπόθεση Δημητρά, την επί-
θεση στον Ιάσονα Αποστολόπουλο. Επιθέσεις στον Τζ. Μηλαζιμή, δάσκαλο και τον Γ. Κούτρη, γιατρό, μέλη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, που αντιτάχθηκαν στις ρασι-
στικές πολιτικές. Ο Μητσοτάκης προσπαθεί να φιώ-
σε δημοσιογράφους που μιλάνε, με κορυφαίο παρά-
δειγμα την Ίγκεμποργκ Μπέγκελ, που είχε τη τόλμη να θέσει τα ερωτήματα μέσα στη συνέντευξη τύπου του Μητσοτάκη. Εμείς σταθήκαμε στο πλευρό της.

Μετά τη δολοφονία του Νίκου Σαμπάνη κάναμε αμέσως επίσκεψη αλληλεγγύης στον καταυλισμό των Ρομιά στον Ασπρόπυργο. Βρήκαμε εκεί ανθρώ-
πους, μεταξύ των οποίων ο παππούς του Σαμπάνη,

που τους ξέραμε από τα παζάρια των ρακοςυλλε-
κτών του δήμου Αθηναίων και είχαμε δώσει μαζί τη μάχη για να μην κλείσουν. Βάλαμε εξ αρχής το κέν-
τρο ότι πρόκειται για ρατσιστική αστυνομική δολο-
φονία. Καταγγείλαμε τον δήμαρχο Ασπρόπυργου που απαγόρευσε την ταφή του Νίκου στο νεκροτα-
φείο της περιοχής του και υπερασπίσαμε το να φτιά-
ξουν εκκλησάκι στο Πέραμα. Δώσαμε φωνή στην παρουσία τους στο αντιρατσιστικό και αντιφασιστι-
κό κίνημα. Η οικογένεια Σαμπάνη συμμετείχε τόσο στο Πολυτεχνείο όσο και στη διεθνή ημέρα δράσης κατά του ρατσισμού και του φασισμού στις 19 Μάρ-
τη 2022. Με τη δολοφονία του Κώστα Φραγκούλη η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πήρε αμέσως την πρωτοβουλία να καλέ-
σει σε κινητοποιήσεις και ξέσπασε ένα τεράστιο κύ-
μα οργής, συνδεδεμένο με τις διαδηλώσεις για την επέτειο της δολοφονίας του Α. Γρηγορόπουλου.

Η εκλογική αναμέτρηση του 2019 έφερε μια ση-
μαντική νίκη του αντιφασιστικού κινήματος: η ναζι-
στική συμμορία δεν έπιασε το όριο του 3% και δεν κατάφερε να μπει στη Βουλή. Έξι μέρες μετά την εκλογική της συντριβή, ο Λαγός τη διέσπασε. Ένα χρόνο μετά, έφυγε και ο Κασσιδιάρης. Η Χρυσή Αυγή είχε φτάσει στις εκλογές αγκομαχώντας και απομο-
νωμένη. Από την αποτυχία της ακόμη και να κατεβεί-
σε ψηφοδέλτιο στη Θεσσαλονίκη και την πολιορκία της στην «προεκλογική» συγκέντρωση του Κασσιδιάρη στην Ακαδημία Πλάτωνος από αντιφασίστες/ τριες, μέχρι τις αντιφασιστικές απεργίες της ΠΟ-
ΣΠΕΡΤ προκειμένου να μην μεταδοθούν από την κρατική τηλεόραση τα κηρύγματα μίσους της, το αν-
τιφασιστικό κίνημα είχε παλέψει με όλες του τις δυ-
νάμεις για να μη δοθεί ούτε πιθαμή δημόσιου χώ-
ρου και χρόνου στους φασίστες.

Η εκλογική ήττα της ΧΑ το 2019 και η καταδίκη της ως εγκληματική οργάνωση το 2020, οδήγησε στην τριχοτόμησή της, αλλά οι φασίστες προσπα-
θούν να ανασταχθούν. Η πιο σοβαρή ήταν η επί-
θεση σε μετανάστες εργάτες στην Παλιά Κοκκινιά. Είχαμε επιθέσεις στη Σταυρούπολη και τον Εύοσμο και την προσπάθεια να βάλουν χέρι οι φασίστες στα σχολεία. Η μάχη απλώθηκε και στην Αθήνα καθώς παραμονές της επετείου της καταδικαστικής απόφα-
σης, φασίστες έκαναν επίθεση και στο Ηράκλειο που συνεχίστηκε και στο Μαρούσι. Οι απαντήσεις του κινήματος ήταν άμεσες.

Η αντιφασιστική απάντηση είχε τη συμμετοχή των εκπαιδευτικών, οι οποίοι υπερασπίσαν το δικαίωμα των παιδιών των προσφύγων να είναι στα σχολεία, και των εργαζόμενων στα νοσοκομεία που υπερα-
σπίστηκαν την πρόσβαση όλων στο ΕΣΥ «για κάθε

μετανάστη και ανασφάλιστο» όπως λέει το γνωστό σύνθημα. Ως ΑΝΤΑΡΣΥΑ κάναμε κεντρικό το ότι δεν θα επιτρέψουμε την επανεμφάνιση των φασιστών, από τις νέες φασιστικές ομάδες όπως η Proratria μέχρι τον Κασσιδιάρη που του κάνουν πλάτες ξανά, δήμος Αθήνας, κυβέρνηση και αστυνομία.

Ενωτική δράση

Η μάχη ενάντια στους φασίστες πατάει σε μια πα-
ράδοση ενωτικής δράσης με την εργατική τάξη, τη νεολαία, τις κοινότητες μεταναστών. Έτσι πορευτή-
καμε όλα αυτά τα χρόνια. Μέσα από την ΚΕΕΡΦΑ εί-
μαστε κομμάτι ενός διεθνούς συντονισμού στο αντι-
ρατσιστικό και αντιφασιστικό μέτωπο που ξεκίνησε από το διεθνές κάλεσμα αλληλεγγύης στη μάχη κα-
τά της ΧΑ πριν 10 χρόνια. Ξεκαθαρίσαμε ότι η άνο-
δος της ακροδεξιάς και των φασιστών είχε να κάνει με τις πολιτικές της ΕΕ: ρατσισμός, ισλαμοφοβία και εμπλοκή σε όλα τα εμπόλεμα μέτωπα. Το διεθνές κί-
νημα έδωσε τεράστιες μάχες και είχε νίκες όπως του 2015 που έσπασαν τα σύνορα και μετακινήθη-
καν προς την κεντρική Ευρώπη ένα εκατομμύριο πρόσφυγες.

Οι κυβερνήσεις κλιμάκωσαν την επίθεση με το σύμφωνο του 2016 με την Τουρκία, αργότερα με τη Λιβύη κ.ο.κ. Έτσι φτάσαμε στις δολοφονίες στα σύ-
νορα. Το δίκτυο αντιρατσιστικών κινήσεων παλεύει ενάντια στην ΕΕ Φρούριο, αλλά δεν περιορίζεται στην Ευρώπη. Έχει οργανώσεις σε όλο τον πλανή-
τη. Στην Αυστραλία δίνεται η μάχη ενάντια στον αποκλεισμό προσφύγων στα νησιά Ναούρου. Η ορ-
γάνωση στην Τунησία δίνει μάχη ενάντια στη βιομη-
χανία ναυαγίων προσφύγων, το ίδιο και στο Μαρόκο για τη Μελίγια. Συμμετέχουν οργανώσεις και από τον Καναδά, τη Νότιο Αφρική και αλλού.

Τα τελευταία χρόνια έχει ξεδιπλωθεί το κίνημα στις πόλεις της Ευρώπης που λέει «καλοδεχούμενοι οι πρόσφυγες». Από τη Γερμανία και τις δεκάδες πό-
λεις που ζητούσαν να φιλοξενηθούν ανθρωπους, αν-
τίστοιχα σε Ολλανδία και Αυστρία, μέχρι την Ιταλία και το αν μπορούν τα διασωστικά καράβια να δένουν στα λιμάνια κόντρα στον Σαλβίνι. Είμαστε απέναντι στη Μελόνι και στον Μητσοτάκη που υπογράφει συμφωνίες μαζί της και είμαστε με το κίνημα αλλη-
λεγγύης που σπάει αυτές τις συμφωνίες. Με το κί-
νημα των Χωρίς Χαρτιά στη Γαλλία και τις μάχες ενάν-
τια στη Λεπέν που αυτή την περίοδο είναι δεμένες με τους αγώνες της εργατικής τάξης στην Ελλάδα ενάντια στην αναθεώρηση του συνταξιοδοτικού. Οι κοινές κινητοποιήσεις μας δίνουν τη δύναμη για να συνεχίσουμε και να νικήσουμε.

**Η δίκη της Χρυσής Αυγής είχε ξεκινήσει την Άνοιξη του 2015, ύστερα από μεγάλους αγώνες για να σπάσει η ασυλία των νεοναζί. Αλλά και στη διάρ-
κεια της δίκης χρειάστηκε ξανά και ξανά κινητοποίηση για να μην πέσουν οι φασίστες στα μαλακά. Τον Ιούλη του 2019 είχαμε φτάσει στις απολογίες των κατηγορού-
μενων χρουσαυγιτών.**

Η διαδικασία των απολογιών των δολοφόνων νεοναζί της Χρυσής Αυγής συνεχίστηκε με τον Πατέλη να κατα-
θέτει στην ασφυκτικά γεμάτη από αντιφασίστριες και αν-
τιφασίστες αίθουσα του Κορυδαλλού. Την επόμενη μέ-
ρα, μια μεγάλη αντιφασιστική διαδήλωση με εργατικά σωματεία, οργανώσεις και φοιτητές/τριες περίμενε τον Ρουπακιά στο Εφετείο, όταν ήρθε η δική του σειρά για απολογία. Δεν εμφανίστηκε ούτε ένας χρουσαυγίτης για να ακούσει τον αμετανόητο δολοφόνο να προσπαθεί μέ-
χρι την τελευταία στιγμή σαν πιστό στρατιωτάκι να απαλ-
λάξει τη Χρυσή Αυγή από τις ευθύνες της. Στο διάλειμμα και στο τέλος της απολογίας του δολοφόνου το σύνθημα «Ο Παύλος ζει, τσακίστε τους ναζί» αντηχούσε στο προ-
αύλιο και την αίθουσα του δικαστηρίου.

Οι απολογίες των κατηγορούμενων για τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα ολοκληρώθηκαν στα τέλη Ιούλη, ενώ τον Σεπτέμβρη ξεκίνησαν και ολοκληρώθηκαν οι απολο-
γίες για την απόπειρα δολοφονίας του Αμπουζίντ Εμπά-
ρακ. Το αντιφασιστικό κίνημα ήταν και πάλι εκεί, ενώ οι φασίστες εξευτελιζόνταν όλο και πιο πολύ προσπαθών-
τας να γλιτώσουν τις καταδίκες.

«Και μόνο που τους βλέπω στο σκαμνί να τρέμουν, νιώθω μια τεράστια ικανοποίηση», δήλωσε ο Αμπουζίντ Εμπάρακ που ήταν στο ακροατήριο. Στο πλάι του ήταν όπως πάντα η Μάγδα Φύσσα. Τις μέρες εκείνες, ένα ακόμη χτύπημα περίμενε τη Χρυσή Αυγή: αναγκάστηκε να κλείσει τα κεντρικά της «γραφεία» στη Μεσογείων. Η πολυετής καμπάνια ενάντια στα ορμητήρια της ΧΑ, στην οποία είχε πρωτοστατήσει η αντικαπιταλιστική αριστερά σε όλες τις γειτονίες, είχε δημιουργήσει ένα ντόμινο λουκέτων, με το πιο σημαντικό να πέφτει λίγο πριν αρχί-
σουν οι απολογίες της ηγεσίας.

Τις επόμενες εβδομάδες απολογήθηκαν οι υπόλοιποι κατηγορούμενοι για ένταξη στην εγκληματική οργάνωση και σε όλη τη διάρκεια του Οκτωβρίου πέρασαν από την αίθουσα οι πρώην βουλευτές της ναζιστικής συμμορίας. Ούτε μία μέρα δεν πέρασε χωρίς το αντιφασιστικό κί-
νημα να γεμίζει την αίθουσα, ούτε μία μέρα χωρίς μαχα-
ρώματα μεταξύ των ναζιστών ηγετών.

Στις 6 Νοέμβρη 2019 ο αρχηγός της ναζιστικής συμμο-
ρίας Νίκος Μιχαλολάικος ήρθε πρόσωπο με πρόσωπο με το αντιφασιστικό κίνημα. Η θλιβερή απολογία του στο Τριμελές Εφετείο Κακουρηγημάτων έγινε σε μια κατάμε-
στη από αντιφασίστες και αντιφασίστριες δικαστική αί-

θουσα, πολιορκημένη ταυτόχρονα από μια μαζική και ενωτική συγκέντρωση μπροστά στα δικαστήρια στη λεω-
φόρο Αλεξάνδρας. Είχε προηγηθεί πορεία στην οποία συμμετείχαν οι ΑΔΕΔΥ, σωματεία εργαζόμενων, φοιτητι-
κό σύλλογοι και δημοτικές κινήσεις της αντικαπιταλιστι-
κής αριστεράς, καθώς και η ΚΕΕΡΦΑ και το ΠΑΜΕ. Με τους Αιγύπτιους αλιεργάτες και τον Χαντίμ Χουσεΐν -πα-
τέρα του Σαχζάτ Λουκμάν- στην κεφαλή η πορεία έδωσε το ηχηρό στίγμα ότι στο σκαμνί τον Μιχαλολάικο τον έκασαν το αντιφασιστικό κίνημα, η εργατική τάξη, η νε-
ολαία και οι μετανάστες.

Επόμενος σταθμός ήταν η πρόταση της εισαγγελέως Α. Οικονόμου: μια επίθεση απέναντι σε όλο αυτό το κί-
νημα και τα θύματα της ΧΑ. Η πρόταση ξεστράτισε κύμα αν-
τιδράσεων από τις πρώτες της ώρες, πριν ακόμη ολοκλη-
ρωθεί. Σε ένα από τα διαλέμματα της συνεδρίασης η Μά-
γδα Φύσσα απηύθυνε το λόγο στην εισαγγελέα: «Σήμερα 18 του μηνός ο Παύλος κλείνει 75 μήνες νεκρός. Τώρα τον ξαναμαχαίρωνετε;» Η αντικαπιταλιστική αριστερά για μια ακόμη φορά απάντησε άμεσα, καλώντας σε διαδήλω-
ση δυο μέρες μετά. Οργανώσεις και συνδικάτα ανταπο-
κρίθηκαν διαδηλώνοντας στο κέντρο της Αθήνας.

Καμπάνια

Από τις 8 Γενάρη που ξεκίνησαν οι αγορεύσεις της πο-
λιτικής αγωγής, ξεκίνησε ξανά και μια καμπάνια ενημέ-
ρωσης και συμμετοχής στη δίκη. Στις 13 Φεβράρη η πο-
λιτική αγωγή ολοκληρώσε το τιτάνιο έργο της με τις δυο τελευταίες αγορεύσεις. Τη σκυτάλη από την πολιτική αγωγή πήρε ο δρόμος και η οργανωμένη εργατική τάξη, με δεκάδες συνδικάτα, σωματεία, συλλόγους, μετανα-
στευτικές κοινότητες, φοιτητικούς συλλόγους και δημο-
τικά σχήματα να υπογράφουν ψήφισμα καταδίκης της Χρυσής Αυγής κοντράροντας την εισαγγελική πρόταση.

Χρειάστηκαν ακόμα 8 μήνες μέχρι να έρθει η μέρα της ανακοίνωσης της απόφασης – μέσα στην αίθουσα αγό-
ρευαν οι δεκάδες συνήγοροι υπεράσπισης των νεοναζί, ενώ έξω απ’ αυτήν η καμπάνια για την καταδίκη της ΧΑ έπαιρνε τεράστιες διαστάσεις. Την Παρασκευή 18 Σε-
πτέμβρη 2020 χιλιάδες διαδηλωτές και διαδηλώτριες πλημμύρισαν το Κερατσίνι, στην πορεία για την επέτειο της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα, στη μεγαλύτερη διαδήλωση της γειτονιάς από το 2013. Πλησιάζοντας στην 7 Οκτωβρη τα ψήφισμα πύκνωναν και η ΚΕΕΡΦΑ, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, τα δημοτικά σχήματα της αντικαπιταλιστι-
κής αριστεράς, οργανώσεις και συλλογικότητες πραγμα-
τοποιούσαν εκδηλώσεις σε κάθε γειτονιά. Η ΑΔΕΔΥ και το ΕΚΑ κάλεσαν σε πανεργατική απεργία για τη μέρα της απόφασης.

Στις 7/10 δεκάδες χιλιάδες αντιφασίστριες και αντιφα-
σίστες πλημμύρισαν τη λεωφόρο Αλεξάνδρας σε ένα

ανεπανάληπτο αντιφασιστικό συλλαλητήριο, ένα από τα μεγαλύτερα όλων των εποχών. Η ανακοίνωση της κατα-
δικαστικής απόφασης ακολουθήθηκε από πανηγυρι-
σμούς τόσο μέσα στην αίθουσα όσο και στη λαοθάλασ-
σα απ’ έξω. Αμέσως, η αστυνομία επιτέθηκε απρόκλητα στη διαδήλωση με αύρες και δακρυγόνα. Τα μπλοκ ξανα-
συγκροτήθηκαν γρήγορα και προχώρησαν σε μια πανη-
γυρική και μαχητική διαδήλωση. Την ίδια ώρα συλλαλη-
τήρια και συγκεντρώσεις γίνονταν σε όλες τις μεγάλες πόλεις της Ελλάδας, και όλα τα μάτια της Ευρώπης ήταν στραμμένα πάνω στο αντιφασιστικό κίνημα.

Τις επόμενες μέρες η εισαγγελέα έδωσε μάχη για να ρίξει όσο το δυνατόν περισσότερο στα μαλακά τους χρου-
σαυγίτες. Τελικά οι διευθυντές της εγκληματικής οργάνω-
σης έλαβαν υψηλές ποινές αλλά όχι τις μεγαλύτερες, ενώ και οι ποινές των υπόλοιπων ήταν χαμηλές σε σχέση με τις συνηθισμένες για τέτοια αδικήματα. Η τελευταία μάχη ήταν να μη δοθεί ανασταλτικός χαρακτήρας στην έφεση των ναζιστών, δηλαδή να μην περιμεινούν τη δεύτερη δίκη έξω από τη φυλακή. Παραμονή της σχετικής απόφασης ξεκινούσε η δίκη των δολοφόνων του Ζακ και το κίνημα σύνδεσε αυτές τις δυο μάχες κάνοντας διαδήλωση από το ένα δικαστήριο στο άλλο και απαιτώντας να μπουν στη φυλακή οι χρουσαυγίτες. Τελικά, στις 22 Οκτώβρη 2020, η δίκη της ΧΑ τελείωσε με μια ακόμη τεράστια νίκη: οι εφέ-
σεις δεν πήραν ανασταλτική ισχύ και οι περισσότεροι κα-
ταδικασμένοι χρουσαυγίτες μπήκαν στη φυλακή.

Λίγες μέρες μετά ασκήθηκε εισαγγελική έφεση για τις ποινές, με αποτέλεσμα να είναι ανοιχτό να αυξηθούν οι ποινές των διευθυντών της ΧΑ αλλά και των καταδικα-
σμένων για την επίθεση στους Αιγύπτιους αλιεργάτες στη δεύτερη δίκη. Στους μήνες που ακολούθησαν, το αν-
τιφασιστικό κίνημα ανέτρεψε την προκλητικά γρήγορη αποφυλάκιση του πυροπάρχη Νίκαιας Πατέλη.

Τον Απρίλη του 2022 καθαρογράφηκε η καταδικαστική απόφαση και λίγο μετά προσδιορίστηκε η δεύτερη δίκη για τις 15 Ιούνη. Για μια ακόμη φορά η ΚΕΕΡΦΑ και οι δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς κάλεσαν σε αντιφασιστική κινητοποίηση και κέρδισαν ότι η ΑΔΕΔΥ και το ΕΚΑ συμμετείχαν με στάση εργασίας. Μια ακόμη καμπάνια ξεκίνησε με τοπικές εξορμήσεις και εκδηλώ-
σεις. Μετά από την προσπάθεια του Μιχαλολάικου να αναβάλει τη δίκη, η συνέχισή της στις 28 Σεπτέμβρη κα-
θώς και η κατάθεση της Μάγδας Φύσσα ανήμερα της επετείου της καταδίκης στις 7/10/22 σηματοδεύτηκαν από δυο ακόμα απεργιακές κινητοποιήσεις.

Αυτές τις μέρες ξεκινάει η εξέταση μαρτύρων για την υπόθεση των Αιγυπτίων αλιεργατών. Μέσα σε προεκλο-
γική περίοδο που η ΝΔ παίζει το χαρτί του ρατσισμού πρόκειται για κομβική φάση της δίκης.

Αφροδίτη Φράγκου

Η θέση των νεοναζί είναι

Κεντρικό σύνθημα «Μπλόκο στον Κασιδιάρη – Μαύρο στον Βορίδη – Στη φυλακή οι δολοφόνοι χρυσαυγίτες» έχει η αντιφασιστική συγκέντρωση που καλεί η ΚΕΕΡΦΑ την Τετάρτη 26 Απρίλη, στις 8.30πμ, έξω από τη δίκη της Χρυσής Αυγής στο Εφετείο Αθηνών. Αποφάσεις συμμετοχής στην κινητοποίηση έχουν πάρει το ΕΚΑ και το Συνδικάτο Επισιτισμού – Τουρισμού μέσα από τη γενική του συνέλευση.

Την ίδια μέρα, στην πρώτη συνεδρίαση του δικαστηρίου μετά το Πάσχα, ξεκινά η εξέταση της υπόθεσης των Αιγύπτων αλιεργατών, με πρώτο μάρτυρα κατηγορίας τον Αμπουζίντ Εμπάρακ, βασικό θύμα της παρολίγον δολοφονικής επίθεσης εναντίον τους τον Ιούνιο του 2012. Τη Δευτέρα 24 Απρίλη, η ΚΕΕΡΦΑ έδωσε συνέντευξη Τύπου στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας μιλώντας για τη σημασία της κινητοποίησης. Στο πάνελ βρέθηκαν ο Α. Εμπάρακ μαζί με τους συνηγόρους του από την Πολιτική Αγωγή Κώστα Παπαδάκη και Θανάση Καμπαγιάννη, η Ζαννέτα Λυσικάτου, μέλος του Γενικού Συμβουλίου της ΠΟΕΔΗΝ και ο Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ. Παρόντες ήταν επίσης ο Δημήτρης Ζώτος, δικηγόρος της οικογένειας του Σαχζάτ Λουγκμάν και πολλών θυμάτων ρατσιστικής βίας, ο Τζαβέντ Ασλάμ, πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας «Η Ενότητα» και ο Λεωνίδας Κοντουδάκης, μέλος της τοπικής ΚΕΕΡΦΑ Νίκαιας και αντόπτης μάρτυρας της δολοφονίας Λαμπράκη.

«Έντεκα χρόνια μετά, ακόμα δεν είμαι καλά, δεν μπορώ να δουλέψω», είπε εμφανώς καταβεβλημένος ο Αμπουζίντ Εμπάρακ, έχοντας πίσω του παλιότερη αφίσα του ΕΚΑ με σύνθημα «Ο λαός απαιτεί οι ναζί στη φυλακή». «"Πέθαναν" εκείνο το βράδυ, όπως πέθαναν και άλλα παιδιά μετά [σ.σ. αναφερόμενος κυριολεκτικά και μεταφορικά στον Σαχζάτ Λουγκμάν, τον Παύλο Φύσσα και όλους όσοι δέχτηκαν χτυπήματα των χρυσαυγιτών], αλλά στους δράστες έδωσαν ποινή λίγα χρόνια», συνέχισε. Στα σημάδια που του έχει αφήσει η επίθεση αλλά και στον αγώνα που έχει δώσει για να τιμωρηθούν πρωτόδικα οι ένοχοι της απόπειρας ανθρωποκτονίας εναντίον του -μάχη που τώρα ετοιμάζεται να δώσει ξανά στο Εφετείο- στάθηκαν στη συνέχεια και οι συνομιλητές του στις τοποθετήσεις τους, αποσπάσματα των οποίων παρουσιάζουμε στις διπλανές στήλες. Στην αντιφασιστική κινητοποίηση καλεί και η ΑΝΤΑΡ-ΣΥΑ. «Η ΝΔ μέσα στην κρίση της τροφοδοτεί ξανά τη φασιστική απειλή με την τροπολογία Βορίδη, τις φιέστες για τον φράχτη στον Έβρο, τις επαναπροωθήσεις προσφύγων και μεταναστών», αναφέρει στην ανακοίνωσή της και συνεχίζει: «Στις εκλογές στήνουμε τείχος στους φασίστες και μπλόκο σε όσους "μαυρίζουν" τις ζωές των εργατών, της νεολαίας, των μεταναστών. Στην εκδίκαση της έφεσης τα μέλη της Χρυσής Αυγής μπορούν και πρέπει να καταδικαστούν σε μεγαλύτερες ποινές. Η μεγαλειώδης διαδήλωση στο Εφετείο στις 7 Οκτωβρίου 2020 δεν είναι στιγμιότυπο από το παρελθόν, αλλά εικόνα από το μέλλον. Είναι η λαϊκή κινητοποίηση και το αντιφασιστικό κίνημα που οδήγησαν τη Χρυσή Αυγή στη φυλακή. Την Τετάρτη ο Αμπουζίντ Εμπάρακ δεν θα είναι μόνος», καταλήγει.

Λένα Βερδέ

7/10/2020, Οι Αιγύπτιοι αλιεργάτες έξω από το Εφετείο Αθηνών την ημέρα της καταδίκης της ΧΑ. Φωτό: Γιώργος Πίττας

Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ

«Στις 26 Απρίλη ξεκινά ξανά η δίκη της Χρυσής Αυγής μετά το Πάσχα και θα εξεταστεί ο Αιγύπτιος αλιεργάτης Αμπουζίντ Εμπάρακ, ο άνθρωπος που δέχτηκε δολοφονική επίθεση βράδυ μέσα στο σπίτι του από τάγμα της Χρυσής Αυγής. Αυτό το τάγμα έπεσε στα μαλακά από άποψη καταδίκης και ορθά η πολιτική αγωγή διεκδίκησε μεγαλύτερες ποινές στο Εφετείο. Σε αυτή τη μάχη είμαστε μπροστά, να αυξηθούν οι ποινές των ναζί δολοφόνων και όχι να πέσουν ξανά στα μαλακά.

Ταυτόχρονα είμαστε σε μια περίοδο που η ρατσιστική πολιτική της κυβέρνησης, που υμνεί τους φράχτες, που χύνει δηλητήριο κατά των μεταναστών και τους πνίγει από τον Έβρο μέχρι το Αιγαίο με τις επαναπροωθήσεις, στρώνει ξανά το δρόμο στους Κασιδιάρηδες. Το ίδιο βλέπουμε σε μια σειρά άλλες χώρες, τη φασιστική απειλή να εμφανίζεται ξανά γιατί η Ευρώπη έχει γίνει Φρούριο και μάλιστα συζητάνε αυτές τις μέρες το νέο σύμφωνο μετανάστευσης και ασύλου που θα χαράξει πάνω από 1200 χιλιό-

μετρα φράχτη στα σύνορα.

Αυτές οι πολιτικές στρώνουν το έδαφος στους φασίστες και είναι μεγάλη υποκρισία να βγαίνει ο Βορίδης, ο αρχηγός του Λεπενικού κόμματος στην Ελλάδα, να παριστάνει ότι θα βάλει τάχα μου φρένο στους φασίστες μέσα από τις γελοίες τροπολογίες στη Βουλή, εξουσιοδοτώντας το πρώτο τμήμα του Άρειου Πάγου να αποφασίζει ποιο κόμμα είναι δημοκρατικό κόμμα και ποιο όχι για να κατέβει στις εκλογές.

Είναι πρόκληση να υιοθετούν ξανά τη θεωρία των δύο άκρων. Είναι μια θεωρία που τη πολεμήσαμε πετυχημένα τα προηγούμενα χρόνια κι έτσι χτίσαμε ένα δυνατό κίνημα μαζί με την εργατική τάξη, μαζί με τη νεολαία, μαζί με τους μετανάστες και στείλαμε τη Χρυσή Αυγή στα αζήτητα. Θα δώσουμε και πάλι τη μάχη για να μην μπορούν οι φασίστες να σταθούν πουθενά. Αυτό το στόχο έχει το κάλεσμα που απευθύνουμε αυτή την Τετάρτη έξω από το Εφετείο.

Θα θέσουμε επίσης στα δημοτικά και περιφερειακά συμβούλια, που είναι αρμόδια να αποφασίσουν για την παραχώρηση χώρων για τις εκλογές, το πάγιο αίτημα του αντιφασιστικού κινήματος να μην δοθεί κανένας χώρος, κανένα περίπτερο, καμιά διευκόλυνση στις φασιστικές οργανώσεις. Η υποκρισία Βορίδη αποκαλύπτεται και με την πολιτική των δήμων, που τόσα χρόνια αφήναν τους φασίστες να εκλέγονται στις επιτροπές, που έδωσαν πρόσφατα στον Άλιμο χώρο για βιβλιοπαρουσιάσεις του Κασιδιάρη από τη φυλακή».

Ζαννέτα Λυσικάτου, μέλος Γενικού Συμβουλίου ΠΟΕΔΗΝ

«Τα συνδικάτα ήταν και είναι ο κορμός του αντιφασιστικού κινήματος. Είναι αυτά που έχουν τη δύναμη να επιβάλουν ότι οι φασίστες θα παραμείνουν στη φυλακή, ότι ο ρατσισμός δεν χωράει πουθενά, ότι τα νοσοκομεία, τα σχολεία, οι δήμοι, όλες οι κοινωνικές υπηρεσίες είναι ανοιχτές στους μετανάστες και τις μετανάστριες, τους πρόσφυγες και τις προφύγιες και τα παιδιά τους. Είναι αυτά που έχουν ήδη μπει μπροστά και έχουν κερδίσει ότι οι φασίστες θα είναι στη φυλακή. Είναι μια δράση που πρέπει να συνεχιστεί με άμεσο ραντεβού την συγκέντρωση της 26ης Απρίλη. Το ΕΚΑ, η ΑΔΕΔΥ, όλα τα συνδικάτα οφείλουν να καλέσουν στην κινητοποίηση και να έχουν παρουσία».

Η κυβέρνηση της ΝΔ είχε βάλει με το νόμο Χατζηδάκη στο στόχαστρο τα συνδικάτα και τον συνδικαλισμό. Μέχρι και την τελευταία στιγμή προσπαθεί να τσακίσει όλες τις φωνές που διεκδικούν δημόσια και δωρεάν Υγεία και παιδεία, ενάντια στον ρατσισμό και τους φασίστες, ενάντια στο σεξισμό. Είναι η κυβέρνηση

που είχε σχέση με την ακροδεξιά και γι' αυτό είναι προκλητικό να βγαίνει ο Βορίδης και να διεκδικεί αντιφασιστικό πέπλο σε αυτά που προωθεί.

Οι εργαζόμενοι/ες στα νοσοκομεία διεκδικούμε να δοθεί ΑΜΚΑ σε όλους και όλες, να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, δικαιοσύνη για τα θύματα της ρατσιστικής και ναζιστικής βίας, όπως οι Αιγύπτιοι αλιεργάτες. Γι' αυτό καλούμε και θα είμαστε έξω από το Εφετείο, απαιτώντας ότι δεν θα κατέβουν οι φασίστες στις εκλογές. Όπως τους έχουμε πετάξει πολλές φορές έξω από συλλόγους όπως τον Ιατρικό Σύλλογο Αθήνας, το ίδιο παλεύουμε για τις βουλευτικές εκλογές. Δεν θα τους αφήσουμε να ξαναπατήσουν το πόδι τους στις γειτονίες μας. Απαιτούμε λεφτά για την Υγεία και την Παιδεία και όχι για φράχτες δολοφονικούς, για πολέμους και εξοπλισμούς».

στη φυλακή, όχι στις κάλπες

Θανάσης Καμπαγιάννης,
συνήγορος Πολιτικής Αγωγής στη
δίκη της ΧΑ για τους Αιγύπτιους
αλιεργάτες

«Είναι πολύ σημαντική η διοργάνωση του συλλαλητηρίου την Τετάρτη που έρχεται ο Αμπουζίντ Εμπάρακ να καταθέσει, ξεκινώντας την εξέταση μαρτύρων για τη δεύτερη μεγάλη συνεκδικαζόμενη υπόθεση στη δίκη της Χρυσής Αυγής. Το δικαστήριο έχει ήδη αποκτήσει την εικόνα του τι σημαίνει ένα τάγμα εφόδου, μια ομάδα κρούσης που κινητοποιήθηκε τη νύχτα της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα. Είναι σημαντικό για την αποδεικτική διαδικασία να προκύψει η επανάληψη των συγκεκριμένων δράσεων, το γεγονός δηλαδή ότι είχαμε πολλαπλές δολοφονικές δράσεις και επιθέσεις από την πλευρά της Χρυσής Αυγής και των ταγμάτων εφόδου της. Γι' αυτό η συνεκδικασία όλων αυτών των υποθέσεων και ιδιαίτερα του Αμπουζίντ είναι πολύ κρίσιμη για τη στοιχειοθέτηση του κατηγορητηρίου.

Είναι κρίσιμη και για έναν ακόμα λόγο, ότι στο πρόσωπο του Αμπουζίντ θα συζητηθούν και θα εξεταστούν όλες οι υποθέσεις ρατσιστικών δολοφονικών επιθέσεων της Χρυσής Αυγής. Γιατί αν στο πρόσωπο του Παύλου Φύσσα στοχοποιήθηκαν οι αντιφρονούντες, οι αντιφασίστες, αν στο πρόσωπο των συνδικαλιστών του ΠΑΜΕ στοχοποιήθηκαν οι πολιτικοί αντίπαλοι της Χρυσής Αυγής, στο πρόσωπο του Αμπουζίντ στοχοποιήθηκαν όλοι οι μετανάστες και οι πρόσφυγες που ζουν και εργάζονται στην Ελλάδα και που δέχτηκαν δολοφονική επίθεση μόνο και μόνο γι' αυτό: για το χρώμα του δέρματός τους, για τη θρησκεία τους, για το γεγονός ότι έρχονται από μια άλλη χώρα. Αυτό το ρατσιστικό κί-

νητρο είναι που εξηγεί τις συγκεκριμένες επιθέσεις.

Είναι πολύ σημαντικό ότι η πρωτόδικη καταδικαστική απόφαση που υπερασπιζόμαστε σε αυτό το δικαστήριο δεν μιλάει

μόνο για τον επιχειρησιακό μηχανισμό της ΧΑ, δεν μιλάει δηλαδή μόνο για το γεγονός ότι υπήρχαν τάγματα εφόδου που έπαιρναν εντολές από την ηγεσία της ΧΑ και έκαναν αυτές τις επιθέσεις. Μιλάει και για το ρατσιστικό λόγο, και συγκεκριμένα για το πώς οι δηλώσεις των ηγετικών στελεχών της ΧΑ ενάντια

τους πρόσφυγες με έναν οξύ ξενοφοβικό ρατσιστικό λόγο που μιλάγε για εισβολείς, για σκουπίδια, για κατσαρίδες, αυτός ο λόγος απανθρωποποιούσε τα θύματα και δημιουργούσε δράστες που δεν είχαν καμιά ηθική αναστολή να μπουν σε ένα σπίτι και να χτυπήσουν έναν άνθρωπο που ούτε καν τον ήξεραν, μόνο και μόνο επειδή ήταν Αιγύπτιος αλιεργάτης στην Ελλάδα.

Αυτός ο ρατσιστικός λόγος δεν περιορίζεται στην ΧΑ, νομιμοποιείται από τα ίδια τα κυβερνητικά χείλη, από τα ίδια τα κυβερνητικά κόμματα. Και γι' αυτό το λόγο είναι πολύ σημαντικό για μας να υπερασπιστούμε το συγκεκριμένο κομμάτι της πρωτόδικης καταδικαστικής απόφασης, όντας βέβαιοι ότι ο Αμπουζίντ θα σταθεί όπως και στο πρώτο δικαστήριο που κέρδισε την καταδίκη των δραστών, αλλά και την έφεση του εισαγγελέα προκειμένου τώρα στο νέο δικαστήριο να υπάρξουν βαρύτερες ποινές στους συγκεκριμένους δράστες καθώς και στα διευθυντικά στελέχη της Χρυσής Αυγής. Γι' αυτό είναι σημαντικό ότι ο Αμπουζίντ δεν θα είναι μόνος του την Τετάρτη αλλά μαζί με τους διαδηλωτές και τις διαδηλώτριες του αντιφασιστικού κινήματος μέσα και έξω από την αίθουσα».

Κώστας Παπαδάκης,
συνήγορος Πολιτικής Αγωγής στη δίκη
της ΧΑ για τους Αιγύπτιους αλιεργάτες

«Τη νύχτα της 12ης Ιουνίου του 2012, πέντε μέρες πριν τις επαναληπτικές εκλογές εκείνης της περιόδου, ένα τάγμα εφόδου της ΧΑ επιτέθηκε αναίτια στον Αμπουζίντ Εμπάρακ, ο οποίος κοιμόταν στην ταράτσα του σπιτιού των Αιγύπτων που τον φιλοξενούσαν στο Πέραμα. Με ξύλα και λαστούς τον χτύπησαν στο κεφάλι και όλο του το σώμα και τον εγκατέλειψαν αιμόφυρτο μόνο όταν πίστεψαν ότι έχει πεθάνει.

Στη συνέχεια το ίδιο τάγμα κατέβηκε στο σπίτι όπου κοιμόνταν οι υπόλοιποι Αιγύπτιοι, επιχείρησε να σπάσει την πόρτα και τα παράθυρα, να μπει μέσα ή να αναγκάσει τους Αιγύπτιους να βγουν έξω, ακόμα και με χρήση πυροσβεστήρα και ασφυξία, για να τους σκοτώσουν και αυτούς. Λίγες ώρες αργότερα κάποιοι συνελήφθησαν ύστερα από καταγγελίες των περιοίκων και των παθόντων ότι πρόκειται για μέλη της ΧΑ διότι φορούσαν μαύρες μπλούζες με διακριτικά και γιατί ένας από αυτούς απείλησε «θα δείτε τι θα πάθετε από τη Χρυσή Αυγή».

Το βράδυ πριν την επίθεση ο βουλευτής της ΧΑ στην περιοχή Γιάννης Λαγός, σε ομιλία του σε καφετέρια στο Πέραμα η οποία έχει αποτυπωθεί σε βίντεο, είχε πει το γνωστό «ξέρουμε ότι έχετε πρόβλημα με τους Αιγύπτιους ψαράδες, πουλάνε τα ψάρια σε όποιον θέλουν και δεν δίνουν λογαριασμό σε κανέναν, από αύριο θα δίνουν λογαριασμό στη Χρυσή Αυγή».

Από τους δράστες συνελήφθησαν έξι -ήταν πολλοί περισσότεροι. Το γεγονός ότι ήταν πέντε μέρες πριν από εκλογές, κάθε άλλο παρά ανέστειλε την τραμπούκικη δραστηριότητα της ΧΑ. Ήταν η περίοδος που ο Μιχαολιάκος με αφορμή το χαστούκι Κασιδιάρη στην Κανέλλη δήλωνε ότι κάθε πράξη βίας αυξάνει δημοσκοπικά το ποσοστό της οργάνωσης κατά 2%.

Οι αρμόδιες κρατικές αρχές δεν έδειξαν δυστυχώς την επιμέλεια που έπρεπε: ενδεικτικά η

ιατροδικαστική υπηρεσία δεν σχολήθηκε με τον Αμπουζίντ, ενώ πέρα από τις ελλιπείς ανακριτικές ενέργειες και έρευνες, για την επίθεση στους Αιγύπτιους που έμεναν στο σπίτι η δίωξη που ασκήθηκε ήταν γελοία: για πλημμελήματα φθοράς ξένης περιουσίας και διατάραξης κοινής ειρήνης, δηλαδή οι δράστες αντιμετωπίστηκαν ως ενοχλητικοί επισκέπτες.

Η απόφαση για την υπόθεση αυτή κατέληξε πράγματι σε χαμηλές ποινές για τους περισσότερους καταδικασθέντες δράστες. Επτά χρόνια για δύο κακουργήματα, ένταξη σε εγκληματική οργάνωση και απόπειρα ανθρωποκτονίας, είναι χαμηλή ποινή. Η Πολιτική Αγωγή το

έθεσε αυτό έγκαιρα και η Εισαγγελία Εφετών έχει ασκήσει έφεση που σημαίνει ότι η δίκη όσον αφορά τους δράστες αυτής της υπόθεσης είναι ανοιχτή σε όλα τα ενδεχόμενα, δεν δεσμεύεται από τον κανόνα της μη χειροτέρευσης της θέσης του κατηγορουμένου, συνεπώς είναι δυνατή η επιβολή μεγαλύτερης ποινής.

Η δίκη της ΧΑ σε δεύτερο βαθμό έχει μέχρι τώρα πραγματοποιήσει 42 συνεδριάσεις και η 43η συνεδρίαση ανοίγει με την κατάθεση του Αμπουζίντ και στη συνέχεια των υπόλοιπων Αιγύπτων αλιεργατών. Έχουμε θέσει και συνεχίζουμε να θέτουμε το ζήτημα της επιτάχυνσης της προόδου της δίκης. Ο σημερινός ρυθμός θα σημαίνει ότι χρειάζονται άλλα τρία χρόνια τουλάχιστον.

Οι συνήγοροι Πολιτικής Αγωγής καλούμε στην κινητοποίηση την Τετάρτη 26 Απρίλη και σε μαζική παρουσία σε κάθε δικάσιμο. Το αντιφασιστικό κίνημα να μην αφήνει τους παθόντες και τους μάρτυρες μόνους τους.

Θα πρέπει να είμαστε έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε οποιαδήποτε μεθόδευση, τακτική και μεταμφίσηση του ναζιστικού μορφώματος για να συμμετάσχει στις εκλογές. Για άλλη μια φορά αποδεικνύεται ότι ο φασισμός αντιμετωπίζεται στο δρόμο χωρίς θεσμικές και εκλογικές αυταπάτες, για άλλη μια φορά να είμαστε έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε κάθε είδους τακτική και σχεδιασμό».

22/4, Πετρούπολη.
Φωτό: ΚΕΕΡΦΑ Πετρούπολης

Μαζική αντιφασιστική συγκέντρωση και διαδήλωση έγινε το Σάββατο 22 Απρίλη στην Πετρούπολη, ύστερα από φασιστική επίθεση στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο Βοτανικός Κήπος που λειτουργεί στην γετονιά. Στην κινητοποίηση συμμετείχαν οι τοπικές επιτροπές της ΚΕΕΡΦΑ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Ανάλογο αντιφασιστικό κάλεσμα για συγκέντρωση και πορεία υπάρχει την Πέμπτη 27 Απρίλη και στο Νέο Ηράκλειο, στις 6.30μμ, στην πλατεία ΗΣΑΠ.

Μια σειρά γεγονότα το τελευταίο διάστημα δείχνουν την απόπειρα των φασιστών να επανεμφανιστούν στις γειτονίες. Μέσα στον Απρίλη, φασίστες έγραψαν συνθήματα στο στέκι της Αριστερής Κίνησης Περιστερίου. Σε Νέα Ιωνία, Νέα Φιλαδέλφεια και Νέο Ηράκλειο φασιστικές/ναζιστικές ομάδες βρωμίζουν μόνιμα με ναζιστικά συνθήματα τους δρόμους και σκίζουν αφίσες. Η επίθεση στο Βοτανικό Κήπο ήρθε να επιβεβαιώσει την προσπάθεια.

Όπως ανέφερε η ΚΕΕΡΦΑ Ιλίου-Πετρούπολης-Αγ. Αναργύρων: «Φασίστες με καλυμμένα τα πρόσωπα επιτέθηκαν στον χώρο την ώρα που υπήρχε κόσμος που πραγματοποιούσε μαθήματα χορού. Έβρισαν τον κόσμο που υπήρχε, χαιρέτισαν ναζιστικά, ζωγράρισαν σβάστικα και πέταξαν κροτίδα ενώ γέμισαν ναζιστικά σύμβολα τους γύρω δρόμους...

Το δρόμο για τετοιες επιθέσεις ανοίγει η ρατσιστική κυβέρνηση της ΝΔ με τις ρατσιστικές της πολιτικές με θύματα πρόσφυγες και μετανάστες σε νησιά και Έβρο, με τις φιέστες για την επέκταση του φράχτη του Έβρου και από τις μεθοδεύσεις Βορίδη που κάνει την καλύτερη διαφήμιση στο μόρφωμα του ναζι-δολοφόνου Κασιδιάρη. Το αντιφασιστικό κίνημα με την εργατική τάξη και τη νεολαία απροστά έβαλε στην φυλακή τους δολοφόνους της ΧΑ και θα συνεχίσει τον αγώνα για να μην ξαναβγούν οι φασίστες στις γειτονίες μας».

MME

Όχι στις απολύσεις

Την απόλυση δυο δημοσιογράφων ανακοίνωσε το περασμένο Σαββατοκύριακο η εργοδοσία της DPG Media, στην οποία ανήκει το σάιτ newsbomb.gr. Αιτία της απόλυσης ήταν τα κείμενα των δυο εργαζόμενων, συντάκτριας και αρχισυντάκτη, με τα οποία χαρακτηρίζαν ως «χυδαίο» το πραγματικά κατάρπυστο σεξιστικό πρωτοσέλιδο της εφημερίδας «Μακελειό» για την υπόθεση Γεωργούλη. Μετά την κατακραυγή, η μία εκ των δυο απολύσεων -αυτή της συντάκτριας- ανακλήθηκε, ενώ συνεχίζεται η μάχη για τη δικαίωση και του συναδέλφου της.

«Καταγγέλλουμε με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο τις δύο απολύσεις που έγιναν στην DPG Media, συντάκτριας και αρχισυντάκτη», ανέφερε η **Πρωτοβουλία για την Ανατροπή στα MME** αμέσως μετά τη δημοσιοποίηση των απολύσεων. «Ως αιτία της απόλυσης από την εργοδοσία αναφέρθηκε ο χαρακτηρισμός “χυδαίος” του εμετικού πρωτοσέλιδου της φασιστοφυλλάδας “Μακελειό” με το οποίο στοχοποιούνταν η καταγγέλλουσα τον ευρωβουλευτή Αλέξη Γεωργούλη για βιασμό και πρόκληση σωματικής βλάβης.

Αρχικά, είχε απολυθεί και η διευθύντρια σύνταξης στο σάιτ της DPG Media newsbomb.gr όπου δημοσιεύθηκαν τα κείμενα που αναφέρονταν στο εμετικό πρωτοσέλιδο, το οποίο παραβίαζε κάθε αρχή δημοσιογραφικής δεοντολογίας. Στη συνέχεια η απόλυσή της ανακλήθηκε.

Καλούμε: Την εργοδοσία να πάρει εδώ και τώρα πίσω τις δύο απολύσεις. Την ΕΣΗ-ΕΑ και την ΕΣΠΗΤ να καταγγείλουν τις απολύσεις και να βρεθούν με κάθε τρόπο στο πλευρό των συναδέλφων, ανεξάρτητα από αν είναι μέλη ή όχι των Ενώσεων. Απαιτούμε: Να σταματήσει η εργοδοτική τρομοκρατία στους χώρους δουλειάς. Να μπει τέλος στη λογοκρισία».

**10 ΜΑΗ ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ-ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ ΕΑΑΚ
ΜΑΥΡΙΖΟΥΜΕ ΤΗ ΔΑΠ-ΔΥΝΑΜΩΝΟΥΜΕ ΤΗΝ
ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ
ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ ΓΙΑ ΤΗ
ΑΝΑΤΡΟΠΗ**

Στις φοιτητικές εκλογές στις 10 Μάη ψηφίζουμε-στηρίζουμε ΕΑΑΚ. Δυναμώνουμε τους αγώνες μας ενάντια στη κυβέρνηση των δολοφόνων, του ρατσισμού και του σεξισμού που θέλει να διαλύσει τη δημόσια και δωρεάν Παιδεία. Μαυρίζουμε τη ΔΑΠ, χτίζουμε κίνημα ανατροπής με δυνατή αντικαπιταλιστική αριστερά.

Βαδίζουμε προς τις φοιτητικές και τις βουλευτικές εκλογές στις 10 και τις 21 Μάη αντίστοιχα με την εργατική τάξη και τη νεολαία ξεσηκωμένη. Είναι μία προεκλογική περίοδος που τον τόνο δίνουν οι απεργίες και οι καταλήψεις από τη μία, αλλά και η πολύπλευρη κρίση του συστήματος και της κυβέρνησης που το υπηρετεί.

Η έκρηξη της εργατικής τάξης και της νεολαίας μετά το έγκλημα στα Τέμπη με τις μεγάλες πανεργατικές απεργίες τον Μάρτη δεν ήταν ένα στιγμιαίο κινηματικό ξέσπασμα ούτε μία συναισθηματική έκρηξη, αλλά η εμπειρία και η συνέχεια των αγώνων ενάντια στη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Κυβέρνηση που δολοφονεί στα Τέμπη με τις ιδιωτικοποιήσεις, στα σύνορα με τη ρατσιστική πολιτική της, στα νοσοκομεία με την υποχρηματοδότηση και τη προσπάθεια ιδιωτικοποίησης της Υγείας, στις γειτονιές με τους δολοφόνους μπάτσους. Οι εργάτες και η νεολαία που αντιστέκονται σε αυτές τις επιθέσεις δημιουργούν ένα μεγάλο αντισυστημικό ρεύμα που απεργεί και διαδηλώνει μαζικά, δίνει τις οικονομικές και πολιτικές μάχες, ριζοσπαστικοποιείται και αναζητά την προοπτική.

Στην Παιδεία τα σχέδια της κυβέρνησης έχουν γνωρίσει πολιτική αλλά και ιδεολογική ήττα. Η Νέα Δημοκρατία όταν εκλέχτηκε τον Ιούλη του 2019 έβαλε σαν κεντρικό στόχο να επιτεθεί στο άσυλο, να τσακίσει την πολιτικοποίηση και τους αγώνες της νεολαίας, να τελειώνει με το φοιτητικό κίνημα και να προωθήσει τη διάλυση της δημόσιας-δωρεάν παιδείας προβάλλοντας το πανεπιστήμιο των επιχειρήσεων και της αγοράς που θα λειτουργεί με τα κριτήρια του κέρδους. Το φοιτητικό κίνημα κατάφερε να μπλοκάρει μεγάλο κομμάτι αυτών των επιθέσεων, την πανεπιστημιακή αστυνομία, την διάλυση της διδακτικής επάρκειας, τις ηλεκτρονικές εκλογές με ενιαίο ψηφοδέλτιο. Η ΔΑΠ κατέρρευσε στις προηγούμενες φοιτητικές εκλογές, φέτος διεκδικούμε όχι μόνο την ήττα της ΔΑΠ, αλλά ότι

Από την πρώτη μέρα επαναλειτουργίας των σχολών ξεκίνησαν οι εξορμήσεις των φοιτητών/ριών του ΣΕΚ στις Σχολές.

«Τη Δευτέρα, πρώτη μέρα που άνοιξαν οι σχολές μετά τις διακοπές του Πάσχα, εξορμήσαμε στη Νομική της Αθήνας» μεταφέρει η **Μαρίνα**. «Ανοίξαμε τη συζήτηση για τις εξελίξεις και τις ανάγκες της περιόδου, βάζοντας κέντρο την αντιφασιστική συγκέντρωση αυτή τη Τετάρτη έξω από το Εφετείο. Με τη βοήθεια των υλικών μας, τις προκηρύξεις, την Εργατική Αλληλεγγύη και τις αφίσες, κάναμε τη σύνδεση για την ανάγκη μιας δυνατής και ενωμένης αντικαπιταλιστικής αριστεράς, μέσα και έξω από τις σχολές, που θα οργανώσει τη μάχη ενάντια στους φασίστες και το σύστημα».

«Τη Δευτέρα γεμίσαμε τη Φιλοσοφική με αφίσες που καλούν σε στήριξη των ΕΑΑΚ. Στην εξόρμηση καλούσαμε στην αντιφασιστική συγκέντρωση την Τετάρτη 26/4 στο Εφετείο», λέει στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Ηδονή**. «Είχαμε πολύ καλή ανταπόκριση. Είναι γενικευμένη η συνειδητοποίηση ότι δεν

10 ΜΑΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Στηρίζουμε ΕΑΑΚ

σειρά έχει ο Μητσοτάκης και η κυβέρνηση των δολοφόνων.

Συνεχίζουμε τις μάχες που δώσαμε μαζί. Η δύναμη βρίσκεται στους αγώνες, στις 18 Μάρτη που οι φοιτητικοί σύλλογοι βγήκαν στο δρόμο μαζί με τους μετανάστες, τους πρόσφυγες και όλο το αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα για να διεκδικήσουμε σύνορα ανοιχτά για τη προσφυγιά. Στις 8 του Μάρτη όπου ενώσαμε την οργή ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις που δολοφονούν με την πάλη για

την απελευθέρωση των γυναικών και όλων των καταπιεσμένων στη μεγαλύτερη απεργία της δεκαετίας. Στους αγώνες που δώσαμε για να διώξουμε την αστυνομία από τα πανεπιστήμια.

Έχουμε δύναμη όταν κάνουμε πράξη το σύνθημα «Φοιτητές-εργατιά μια φωνή και μια γροθιά». Παίρνουμε έμπνευση γιατί αυτή η έκρηξη είναι διεθνής, από τη Γερμανία και τη Βρετανία με τις μεγάλες απεργίες μέχρι τη Γαλλία που οι απεργοί διαδηλώνουν με το σύνθημα «Αν μας πάτε τη σύνταξη στα 64, θα σας πάμε στο Μάη του '68» και ξεσηκώνουν και τη νεολαία. Δείχνουν στην πράξη ότι η προοπτική του κινήματος είναι να γκρεμίσει αυτό το σύστημα, να επιβεβαιώσει ότι το μέλλον μας δεν είναι ο καπιταλισμός, είναι η επανάσταση και ο σοσιαλισμός.

Στις 10 Μάη ψηφίζουμε-στηρίζουμε τα σχήματα ΕΑΑΚ που βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή των αγώνων! Μαυρίζουμε τη κυβερνητική παράταξη της ΔΑΠ και συνεχίζουμε για να τελειώνουμε με τη κυβέρνηση των δολοφόνων. Στις εκλογές στις 21 Μάη στηρίζουμε και ψηφίζουμε την αντικαπιταλιστική αριστερά, την ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Οι αγώνες μας χρειάζονται την αριστερά που δε βάζει όριο, αλλά μπορεί να τους πάει μέχρι το τέλος, την αντικαπιταλιστική ανατροπή.

Δυναμώνουμε την αντικαπιταλιστική αριστερά που οργανώνει τις συνελεύσεις, τις καταλήψεις, τις διαδηλώσεις, που ενώνει τις μάχες του φοιτητικού κινήματος με τους αγώνες της εργατικής τάξης, που συνδέει τους αγώνες ενάντια στο ρατσισμό, τον πόλεμο, τον σεξισμό και την καταπίεση και ανοίγει το δρόμο για να ανατρέψουμε το σύστημα που βάζει τα κέρδη πάνω από τις ζωές μας.

Ελάτε να παλέψουμε μαζί!

ΣΕΚ στις Σχολές

Εξορμήσεις παντού

μπορούμε να αφήσουμε τους φασίστες, το κόμμα του Κασιδιάρη ή όποιο άλλο, να ξαναμπούν στη Βουλή. Μαζί με αυτό άνοιγε η συζήτηση για το ρατσισμό στα σύνορα, το φράχτη στον Έβρο, τις επαναπροωθήσεις, την πρόσκληση του Μητσοτάκη στη Μελόνη και συνολικά για τη ρατσιστική πολιτική της κυβέρνησης. Οι φοιτητικές και οι βουλευτικές εκλογές ήταν το άλλο σημαντικό ζήτημα που ανοίγαμε στη συζήτηση. Υπάρχει η διάθεση για συμμετοχή στις εκλογές και στη Φιλοσοφική φαίνεται να υπάρχει ρεύμα στα αριστερά. Η περσινή ήττα της ΔΑΠ έχει δυναμώσει το φοιτητικό κίνημα, έχει δώσει μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση στους φοιτητές/ριες. Θα συνεχίσουμε τις εξορμήσεις μας οργανωμένα και συστηματικά για να ενισχύσουμε την αντικαπιταλι-

στική αριστερά, τα ΕΑΑΚ και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Η χρονιά που πέρασε ήταν γεμάτη με αγώνες υπεράσπισης της δημόσιας δωρεάν Παιδείας, ενάντια στην Πανεπιστημιακή Αστυνομία, για την παιδαγωγική επάρκεια, με καταλήψεις μετά τη δολοφονία στα Τέμπη, μάχες ενάντια στο σεξισμό και το ρατσισμό. Με τις δυνάμεις των ΕΑΑΚ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ δώσαμε αυτές τις μάχες, έτσι θα πάμε στις εκλογές και θα συνεχίσουμε».

Τετάρτη 26/4
ΠΑΔΑ1, 11πμ κεντρικός διάδρομος
Φιλοσοφική Αθήνας
11πμ αίθριο
Νομική Αθήνας 4.30μμ
ΑΣΚΤ 2μμ στη γενική συνέλευση
Ιχθυολογία Βόλου 12μ
Πέμπτη 27/4
ΠΑΔΑ1, 11πμ

ΠΑΔΑ2, 2μμ
Πάντειος Φιλοσοφική Αθήνας
Πανεπιστήμιο Πειραιά
Αρχιτεκτονική Βόλου 12μ
Θόλος 12μ
Τρίτη 2/5
ΠΑΔΑ1 10πμ
ΠΑΔΑ2 12μ
ΑΣΚΤ 2μμ
Πάντειος

Ποιο είναι το διακύβευμα των φετινών φοιτητικών εκλογών;

Αλέκος Κοροβέσης: Τόσο οι φοιτητικές εκλογές στις 10 Μάη όσο και οι βουλευτικές στις 21 Μάη δεν γίνονται σε μια κατάσταση σταθερότητας αλλά σε μια περίοδο που καθορίζεται από δυο μεγάλα πράγματα: Την κρίση των από πάνω και τις αντιτάσεις των από κάτω. Αυτό φάνηκε από το γεγονός ότι είχαμε δυο τεράστιες πανεργατικές απεργίες σε προεκλογική περίοδο, ότι έγιναν καταλήψεις σε σχολές, ότι έγιναν συνελεύσεις. Όχι μόνο ο κόσμος βγήκε στο δρόμο, αλλά φάνηκε και μια τεράστια ριζοσπαστικοποίηση. Οι φοιτητικές εκλογές θέλουμε να σηματοδοτούν από αυτή τη ριζοσπαστικοποίηση και να την προχωρήσουμε.

Πρώτον να μαυρίσουμε τη ΔΑΠ, την παράταξη της Νέας Δημοκρατίας, που είναι ο εκφραστής της κυβέρνησης στις σχολές. Της κυβέρνησης που δολοφονεί στα σύνορα, δολοφονεί στα Τέμπη, εξαπολύει ιδεολογικές ρατσιστικές και σεξιστικές επιθέσεις κλπ. Σε αυτή την προσπάθεια ξεκινάμε από καλή αφετηρία. Ας δούμε τι επεδίωκε ο Μητσοτάκης από το 2019: ότι θα βάλει την αστυνομία στις σχολές, ότι θα σταματήσει την πολιτικοποίηση και το συνδικαλισμό. Και ας γυρίσουμε να δούμε σήμερα τι έχει καταφέρει. Η κυβέρνηση έχει ηττηθεί και ιδεολογικά και πολιτικά. Οι επιθέσεις της -ακόμα κι αν τις έχει ψηφίσει- δεν έχουν εφαρμοστεί γιατί το φοιτητικό κίνημα τις έχει μπλοκάρει. Δεν έχουν καταφέρει να βάλουν την πανεπιστημιακή αστυνομία, να διαλύσουν την παιδαγωγική επάρκεια, να κλείσουν σχολές και να ιδιωτικοποιήσουν, να κάνουν εκλογές με ενιαία ψηφοδέλτια.

Δεύτερον θέλουμε να δυναμώσουμε η αντικαπιταλιστική αριστερά, τα σχήματα της ΕΑΑΚ, που είναι στήριγμα για το αντισυστημικό ρεύμα. Είναι η αριστερά που οργανώνει τις μάχες, τις συνελεύσεις, τα συλλαλητήρια, που βάζει την προοπτική της κλιμάκωσης, των καταλήψεων, των αγώνων διάρκειας. Που μπορεί και συνδέει τις μάχες ενάντια στις αντεγκπαιδευτικές επιθέσεις με τις πολιτικές μάχες ενάντια στο ρατσισμό και στο σεξισμό -όπως φάνηκε και πολύ πρόσφατα από το ρόλο που παίξαμε για να συμμετέχουν μαζικά οι φοιτητές/ριες στα συλλαλητήρια στις 8 και 18 Μάρτη. Που είναι με το σύνθημα «Οι φοιτητές μαζί με τους εργάτες» και το παλεύει στην πράξη, όπως κάναμε οργανώνοντας τη συμμετοχή στις απεργίες. Που βάζει την επαναστατική προοπτική, γιατί ο κόσμος που ριζοσπαστικοποιείται αυτή την περίοδο δεν θα πρέπει να σταματήσει στα μισά του δρόμου αλλά να συνεχίσει μέχρι την ανατροπή.

Στις προηγούμενες φοιτητικές εκλογές, για πρώτη φορά μετά από δεκαετίες, καταγράφηκε σε τέτοιο βαθμό το γκρέμισμα της ΔΑΠ και η τεράστια ενίσχυση της αριστεράς στους φοιτητικούς συλλόγους. Έπαιξε ρόλο στις μάχες που ακολούθησαν;

Μαρία Καστελιώτη: Οι περσινές φοιτητικές εκλογές επιβεβαίωσαν τη ριζοσπαστικοποίηση ενός πολύ μεγάλου κομματιού της νεολαίας κι αυτό για το οποίο επιμέναμε, ότι μας παίρνει να κλιμακώσουμε τους αγώνες, ότι μπορούμε

8 Μάρτη, Πανεργατική Απεργία, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Η πρώτη νίκη θα είναι των φοιτητών

Η Μαρία Καστελιώτη, φοιτήτρια στη Φιλοσοφική Αθήνας και ο Αλέκος Κοροβέσης, φοιτητής στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής και μέλη του ΣΕΚ στις Σχολές, μίλησαν στην Εργατική Αλληλεγγύη και τον Στέλιο Μιχαηλίδη εν όψει των φοιτητικών εκλογών στις 10 Μάη.

να νικήσουμε απέναντι στις επιθέσεις της κυβέρνησης. Έγιναν μετά από δυο χρόνια που οι σχολές ήταν κλειστές, δεν είχαν γίνει εκλογές στους συλλόγους και η κυβέρνηση ήθελε να διαλύσει κάθε συλλογική διαδικασία. Απέναντι σε αυτό ο κόσμος των σχολών πάλεψε, έκανε αντιμαθήματα, διαδήλωσε, έσπασε τις απαγορεύσεις. Αυτές οι μάχες καταγράφηκαν και στις εκλογές με το τσάκισμα της ΔΑΠ και δυναμώσαν το κίνημα και για τη συνέχεια. Μόλις λίγους μήνες μετά η κυβέρνηση επιχείρησε να εγκαταστήσει την πανεπιστημιακή αστυνομία και με πολύ άμεσα αντανάκλαστικά το φοιτητικό κίνημα τους σταμάτησε με κινητοποιήσεις στις πύλες. Ακολούθησαν η πανεργατική απεργία στις 9 Νοέμβρη και η πορεία του Πολυτεχνείου που η συμμετοχή της νεολαίας ήταν από τις πιο μεγάλες των τελευταίων χρόνων. Η ματαίωση της επίθεσης για τις ηλεκτρονικές εκλογές με τις οποίες η κυβέρνηση ήθελε να χτυπήσει τους φοιτητικούς συλλόγους κι έφαγε τα μούτρα της, γιατί οι φοιτητές/ριες απείχαν μαζικά. Οι καταλήψεις σε μια σειρά σχολές μαζί με το κίνημα των καλλιτεχνών. Ο ξεσηκωμός μετά τη δολοφονία στα Τέμπη, οι μεγαλειώδεις πανεργατικές απεργίες στις 8 και 16 Μάρτη και τα συλλαλητήρια που συνοδεύτηκαν με γενικές συνελεύσεις, καταλήψεις και κατέβασμα των φοιτητικών συλλόγων στο δρόμο. Ουσιαστικά σε αυτόν τον ένα χρόνο από τις περσινές εκλογές φάνη-

κε το που βρίσκεται ο κόσμος των σχολών. Διεκδικούμε να αποτυπωθεί και στις φετινές φοιτητικές εκλογές με νέο χαντάκωμα της δεξιάς και μεγαλύτερη ενίσχυση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς που θα δώσει τον τόνο για τους αγώνες που θα ακολουθήσουν. Άλλωστε και στο δρόμο για τις εκλογές δεν πάμε χωρίς κινηματικές διαδικασίες. Την Τετάρτη 26/4 οργανώνουμε αντιφασιστική συγκέντρωση στη Δίκη της Χ.Α στο Εφετείο και την 1η Μάη οργανώνουμε τη συμμετοχή μας στην πανεργατική απεργία.

Το ΣΕΚ στις Σχολές συμμετέχει και στηρίζει τα ψηφοδέλτια ΕΑΑΚ. Γιατί ΕΑΑΚ και πως χρειάζεται να βαδίσουν τα σχήματα στο δρόμο για τις εκλογές;

Μαρία Καστελιώτη: Με τα ΕΑΑΚ γιατί είναι το πιο πρωτοπόρο και ριζοσπαστικό κομμάτι μέσα στα πανεπιστήμια. Όταν βγαίνουν και δρουν ενωτικά και συγκροτημένα, οι φοιτητικοί σύλλογοι μπορούν και κερδίζουν τις μάχες. Έτσι έγινε και αποκρούστηκε η προσπάθεια να μπουν οι μπάτσοι στις σχολές για παράδειγμα. Έτσι έγινε και σε μια σειρά άλλες μάχες. Όπως πιο πρόσφατα, τους τελευταίους μήνες με το κίνημα των καλλιτεχνών και τη δολοφονία στα Τέμπη, από τη μια μεριά οι δυνάμεις της ρεφορμιστικής αριστεράς Bloco/Δίκτυο και ΜΑΣ/ΚΝΕ έβαζαν εμπόδια ακόμα και για να γίνουν συνελεύσεις και τα ΕΑΑΚ ήταν αυτά που έβαζαν πρόταση για κατάληψη και πάλευαν για την κλιμάκωση. Θα έχει τεράστια αξία να βγει η επαναστατική αριστερά πιο δυνατή και στις εκλογές. Τα σχήματα των ΕΑΑΚ χρειάζεται να πάνε σε αυτή τη μάχη ενωμένα. Χιλιάδες κόσμος αναφέρεται στα ΕΑΑΚ ως η επαναστατική αριστερά στις σχολές, γιατί ακριβώς εκφράζουν τη ριζοσπαστικοποίησή του. Είναι το κομμάτι της αριστεράς που λέει ότι οι αγώνες πρέπει να συνεχίζονται μέχρι τη νίκη, ότι οι φοιτητικοί σύλλογοι πρέπει να

δρουν μέσα από μαζικές γενικές συνελεύσεις, ότι οι απεργίες και οι καταλήψεις είναι τα όπλα μας, ότι πρέπει να είμαστε σε σύνδεση και κοινούς αγώνες με το εργατικό κίνημα. Αλλά και πολιτικά, ότι χρειάζεται με αυτά τα όπλα να δώσουμε τη μάχη για χρηματοδότηση και προσλήψεις, για ενίσχυση της δημόσιας και δωρεάν Παιδείας, ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις. Τη μάχη για ανοιχτά σύνορα ενάντια στις ρατσιστικές δολοφονίες, τους φράχτες και τους φασίστες. Τη μάχη ενάντια στο σεξισμό, την ομοφοβία, την τρανσφοβία. Η δύναμη που γενικεύει τις μάχες και τις συνδέει με τη σύγκρουση συνολικά με τον καπιταλισμό, βάζοντας την προοπτική της επανάστασης και του σοσιαλισμού. Αν αυτή η δύναμη δεν είναι ενωμένη είναι δώρο τόσο στη δεξιά, όσο και στις ρεφορμιστικές δυνάμεις.

Αλέκος Κοροβέσης: Ο κόσμος που παλεύει κι όλο το αντισυστημικό ρεύμα για το οποίο μιλάμε, χρειάζεται δύο πράγματα: Συγκρότηση και πρωτοβουλίες. Τα ΕΑΑΚ χρειάζεται να συνεχίσουν να είναι πρωτοπόρα τόσο στις συνδικαλιστικές πρωτοβουλίες -τις μάχες ενάντια στις αντεγκπαιδευτικές επιθέσεις, για την υπεράσπιση της δημόσιας και δωρεάν Παιδείας- όσο και τις πολιτικές πρωτοβουλίες -τις μάχες ενάντια στο ρατσισμό, το σεξισμό, τον

πόλεμο, το σύστημα συνολικότερα. Ταυτόχρονα οι αγωνιστές και οι αγωνίστριες που δίνουν αυτές τις μάχες για να είναι αποτελεσματικοί χρειάζεται να είναι συγκροτημένοι ως η επαναστατική αριστερά στις σχολές, ρόλο που παίζουν τα σχήματα ΕΑΑΚ εδώ και τρεις δεκαετίες. Σαν ΣΕΚ στις Σχολές δίνουμε λοιπόν τη μάχη τα ΕΑΑΚ να προχωρήσουν ενωμένα κι αντικαπιταλιστικά, ανοιχτά κι ενωτικά με όλο τον κόσμο που θέλει να παλέψει. Παίζει ρόλο στους αγώνες. Να φέρω ένα παράδειγμα που δεν το έχουμε πει. Πράγματι το αποτέλεσμα των προηγούμενων φοιτητικών εκλογών ήταν νίκη. Η ΔΑΠ έχασε, η αριστερά κέρδισε. Αλλά η ανάδειξη των δυνάμεων της ΚΝΕ σε πρώτη δύναμη δεν σήμαινε ενίσχυση των γενικών συνελεύσεων, αντίθετα σήμαινε ανάθεση στα Δ.Σ. Το πόσο δυναμώνει η αντικαπιταλιστική αριστερά, τα ΕΑΑΚ, παίζει ρόλο στο αν αυτό το κύμα ριζοσπαστικοποίησης που πλημμυρίζει τις σχολές, θα έχει τους φοιτητικούς συλλόγους στα χέρια του.

Οι φοιτητικές εκλογές είναι προπομπός για τις βουλευτικές εκλογές που ακολούθούν 10 μέρες μετά;

Αλέκος Κοροβέσης: Ασφαλώς, κι αυτό το αναγνωρίζουν όλοι. Η ΔΑΠ το 2019 είχε βγάλει αφίσσα «Η πρώτη νίκη είναι των φοιτητών» για να πει ότι θα ακολουθήσει η εκλογή του Μητσοτάκη στην κυβέρνηση. Η εικόνα σήμερα είναι τελείως διαφορετική. Η ΔΑΠ είναι διαλυμένη, πάμε να την ξαναμαυρίσουμε κι αυτό να σημαίνει ότι θα ακολουθήσει το μαύρισμα και του Μητσοτάκη στις 21 Μάη. Το «Κάτω η κυβέρνηση» εκφράζει πλέον την πλειοψηφία της κοινωνίας. Αυτή η οργή και η αντικυβερνητική διάθεση χρειάζεται να εκφραστεί πολιτικά κι ο καλύτερος τρόπος είναι το δυνάμωμα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς σε όλες τις κλίμακες. Με τα ψηφοδέλτια των ΕΑΑΚ στις 10 Μάη και με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις 21 Μάη.

Μαρξισμός 2023 <i>Επαναστατικές ιδέες για την ανατροπή</i>		
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 26/4 καφέ Μύρτιλο, πάρκο ΚΑΠΑΨ 7μμ Ομιλητής: Αντώνης Φώσκολος	Ομιλήτρια: Μαρία Σερέτη	Ομιλητής: Θεόδωρος Λυκογιαννάκης
ΓΑΛΑΤΣΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 26/4 Περιμπανού 7μμ Ομιλήτρια: Ιζαμπέλα Μπασάρι	ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ – ΚΟΥΚΑΚΙ ΠΕΜΠΤΗ 27/4 καφέ Τρίκυκλο, Πυθέου 8μμ Ομιλητής: Θωμάς Κατσαρός	ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 26/4 πλ. Φελέκη (Νισύρου και Πάτμου) 7.30μμ Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης
ΠΑΤΗΣΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 26/4 Λευκωσίας 34 7μμ Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη	ΚΕΡΑΜΙΚΟΣ - ΚΟΛΩΝΟΣ ΠΕΜΠΤΗ 27/4 καφέ Πλάτων, Ακαδημία Πλάτωνα 7μμ Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη	ΜΑΡΟΥΣΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 26/4 καφέ Vespiño, Διάμεση 1 και Ερμού 7.30μμ Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης
ΓΚΥΖΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 26/4 καφέ Κουτσό 7μμ Ομιλητής: Ορέστης Ηλιάς	ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 3/5 στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ Ομιλητής: Παντελής Γαβριηλίδης	ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΕΜΠΤΗ 27/4 δημαρχείο 7μμ Ομιλητής: Φίλιππος Κοντοδήμας
ΚΥΨΕΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 26/4 βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης 7μμ Ομιλήτρια: Σταυρούλα Πανίδου		
ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 26/4 Charlie’s, Δαβάκη 65, 7μμ Ομιλήτρια: Ζαννέτα Λυσικάτου	ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΘ ΤΕΤΑΡΤΗ 26/4 δημαρχείο 7.30μμ Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ	ΝΙΚΑΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 26/4 δημαρχείο, 7μμ Ομιλήτρια: Παρή Κουτσουδάκη
ΘΗΣΙΟ ΠΕΜΠΤΗ 27/4 καφέ Περιβολάκι 7.30μμ	ΧΑΛΑΝΔΡΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 26/4 παλαιό δημαρχείο 7.30μμ	ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ ΠΕΜΠΤΗ 27/4 δημαρχείο 6.30μμ Ομιλητής: Μάνος Καρτέρης

Μαρξιστικά Φόρουμ		
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 26/4 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ Οι εργάτες της Τέχνης διδάσκουν την Τέχνη της εξέγερσης Ομιλητές: Μαρία Φωτεινού, Κωνσταντίνος Μαυρόπουλος	ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 26/4 καφέ Books & Coffee 7μμ Τα εγκλήματα των κλειστών συνόρων Ομιλήτρια: Χρυσάνθη Καθοπούλη ● ΤΕΤΑΡΤΗ 3/5 καφέ Books & Coffee 7μμ Το αβάσταχτο κόστος της ιμπεριαλιστικής αιματοχυσίας Ομιλητής: Γιάννης Μπαρούτσας	Η εργατική Πρωτομαγιά Ομιλητής: Κώστας Πολυδωρος
ΕΞΑΡΧΕΑ ● ΠΕΜΠΤΗ 27/4 καφέ miss tartu 7.30μμ Οι εργάτες της Τέχνης διδάσκουν την Τέχνη της εξέγερσης Ομιλητής: Βασίλης Μυρσινιάς ● ΤΕΤΑΡΤΗ 3/5 καφέ miss tartu 7.30μμ Η εξέγερση στη Γαλλία Ομιλήτρια: Κατερίνα Κανελλοπούλου	ΠΑΓΚΡΑΤΙ ΠΕΜΠΤΗ 27/4 καφέ Sloth, πλ. Μεσολογγίου 7.30μμ Τα εγκλήματα των κλειστών συνόρων Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη	ΙΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΗ 26/4 καφέ φούρνος ΛέοΚον, κεντρική πλ. Αγ.Αναργύρων 7μμ Η εργατική Πρωτομαγιά Ομιλητής: Βασίλης Καταραχιάς
ΓΚΥΖΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 3/5 καφέ Κουτσό 7μμ Υγεία – Ο καπιταλισμός σκοτώνει Ομιλητής: Κώστας Καταραχιάς	ΒΥΡΩΝΑΣ ΠΕΜΠΤΗ 27/4 καφέ Φίφτυ Γαστροκαφέ 7.30μμ Υγεία – Ο καπιταλισμός σκοτώνει Ομιλήτρια: Μαρία Χαραχρίδου	ΑΙΓΑΛΕΟ ΠΕΜΠΤΗ 27/4 Μέρες Ραδιοφώνου 7μμ Η εργατική Πρωτομαγιά Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΕΜΠΤΗ 4/5 δημαρχείο 7.30μμ Ο μαρξισμός του Τρότσκι Ομιλητής: Σταμάτης Χατζηδήμου	ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 26/4 στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ	ΠΥΡΣΙΝΕΛΛΑ 1, 4ος όρ. 7.30μμ Οι επαναστατικές ιδέες του Τρότσκι Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή

για και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη. Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια. Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότε-

ρα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα. Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων

ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες. Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυνάμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 26/4

Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 28/4

ΘΗΣΕΙΟ
Κάτω Πετράλωνα Σταθμός 6.30μμ
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
Άνω Πετράλωνα Σταθμός 6.30μμ
Ν.ΣΜΥΡΝΗ ΑΒ πλατεία 6.30μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Ερμού 6.30μμ
ΝΙΚΑΙΑ Μετρό Αγ. Νικολάου 6.30μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ
Πλ. Ελευθερίας 6.30μμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Μετρό Μανιάτικα 6.30μμ
ΧΑΝΙΑ Αγορά 6.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 29/4

ΓΚΥΖΗ Πλατεία Γκύζη 12μ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 12μ
ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ Άγιος Νικόλαος 12μ
ΚΥΨΕΛΗ Δημοτική Αγορά 11.30πμ
ΓΑΛΑΤΣΙ
Λεωφ. Γαλατσίου και Βεΐκου 12μ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Δημαρχείο 12μ
Ν.ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12.30μ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Σκλαβενίτης 11.30πμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Πλ. Βαρνάβα 12μ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 12μ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ
Πλατεία Εθνικής Αντίστασης 11.30
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 12μ
ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Σκλαβενίτης 12μ
Ν.ΙΩΝΙΑ
Λεωφόρος Ηρακλείου ΟΠΑΝ 11πμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Χαϊμαντά 12μ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
Μουσείο ΕΑΜ πεζόδρομος12μ
ΙΛΙΟΝ Κεντρική πλατεία Ιλίου 12μ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Βασιλόπουλος 11πμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Πεζόδρομος Σωτήρος 12μ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ Λαϊκή Νεάπολης 12μ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξηροκρήνης 12μ
ΛΑΜΠΡΑΚΗ Άγαλμα Λαμπράκη 12μ
ΤΟΥΜΠΑ
Πάρκο Αγίου Θεράποντα 12μ
ΚΑΜΑΡΑ Σβώλου και Γούναρη 12μ
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ Πεζόδρομος 12μ
ΧΑΝΙΑ Αγορά 11.30πμ
ΗΡΑΚΛΕΘ Λιοντάρια 12μ
ΠΑΤΡΑ Αγίου Γεωργίου 12μ
ΒΟΛΟΣ Αγ. Νικόλαος 12μ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 12μ
ΞΑΝΘΗ Κεντρική πλατεία 12μ

ΚΥΡΙΑΚΗ 30/4

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ
Αμφιόλη μνημείο Παύλου Φύσσα 12μ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα

εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδές, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεωνδρος Μπόλαρης, Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίτσας, Αφροδίτη Φράγκου
Ηλεκτρονική οεληδοποίηση:
Π. Γαβριηλίδης, Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatik@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Το 1923 ήταν χρονιά κοινωνικής κρίσης και πολιτικής αστάθειας. Την προηγούμενη χρονιά είχε καταρρεύσει, μέσα σε ποτάμια αίματος, η δεκαετής πολεμική εξόρμηση της άρχουσας τάξης που είχε πάρει το όνομα Μεγάλη Ιδέα. Ενάμιση εκατομμύριο πρόσφυγες έφτασαν το 1922-23 από τη Μικρά Ασία και τον Πόντο. Η υπογραφή της Συνθήκης της Λωζάνης τον Ιούλη του 1923 ήταν ο επίλογος αυτής της τραγωδίας.

Η άρχουσα τάξη προσπαθούσε να στήσει ξανά το κράτος και τον στρατό της, και να φορτώσει το κόστος στην εργατική τάξη και τους φτωχούς. Το 1923 ήταν και η χρονιά μιας οργανωμένης εργοδοτικής επίθεσης στους μισθούς και τα συνδικάτα.

Το επαναστατικό κόμμα που κλήθηκε να ανταποκριθεί σε αυτή την πρόκληση μετρούσε μόλις τέσσερα χρόνια ζωής. Το **Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα Ελλάδας** (ΣΕΚΕ) ιδρύθηκε τον Νοέμβριο του 1918. Το καθοριστικό γεγονός που οδήγησε στη συγκρότησή του ήταν η Επανάσταση του Οκτώβρη το 1917 στη Ρωσία. Το νέο κόμμα έκανε τη μεγάλη στρατηγική επιλογή: με τον επαναστατικό δρόμο για την ανατροπή του καπιταλισμού κι όχι τη μεταρρύθμιση του μέσα από το κοινοβούλιο. Στις αρχές του 1920 το κόμμα εντάχθηκε κι επίσημα στη Κομμουνιστική Διεθνή, τη Διεθνή του **Λένιν** και του **Τρότσκι**, και πρόσθεσε τη λέξη «Κομμουνιστικό» στον τίτλο του.

Η εργατική τάξη έκανε την πρώτη της μεγάλη «εμφάνιση» σε μια σειρά από εντυπωσιακές απεργιακές μάχες και ξεσηκωμούς. Το ΣΕΚΕ (Κ) ήταν το κόμμα που τασσόταν ενάντια στον πόλεμο στη Μικρά Ασία και στήριζε τις συγκλονιστικές απεργίες που ξεσπούσαν. Έωνε, δηλαδή τις εργατικές μάχες με την οργή για τον πόλεμο και τη δυστυχία που έφερνε. Μέχρι τότε την αντιπολεμική διάθεση την καπηλευόταν η μοναρχική παράταξη της αστικής τάξης. Η επαναστατική Αριστερά έσπασε αυτό το «μονοπώλιο» κερδίζοντας χιλιάδες από τους πιο μαχητικούς εργάτες και εργάτριες στις επαναστατικές ιδέες.

Στο μέτωπο

Κομμάτι αυτής της παρέμβασης ήταν η δράση των επαναστατών φαντάρων στο μέτωπο της Μικράς Ασίας, εκεί αναδείχτηκε η μορφή του Παντελή Πουλιόπουλου. Ο νεαρός Πουλιόπουλος συνδέθηκε με το ΣΕΚΕ και πρωτοστάτησε στη δράση των αντιπολεμικών ομίλων των φαντάρων στο μέτωπο. Μαζί με άλλους συντρόφους, συγκροτεί μια αντιπολεμική ομάδα στο Σύνταγμα Τηλεγραφητών με έδρα την Σμύρνη και εκδίδουν μια μικρή πολυγραφημένη εφημερίδα, τον **Ερυθρό Φρουρό**. Συλλαμβάνονται και μένουν στις στρατιωτικές φυλακές για μήνες. Η κατάρρευση του μετώπου τον Σεπτέμβριο του 1922

Ο Παντελής Πουλιόπουλος και το ΣΕΚΕ πριν από 100 χρόνια

Τότε που η Αριστερά ήταν επαναστατική

τους έσωσε από το στρατοδικείο και πιθανά το θάνατο.

Το 1923 αυτοί οι επαναστάτες, η λεγόμενη «γενιά των Παλαιών Πολεμιστών» μαζί με άλλους συντρόφους όπως ο **Σεραφεΐμ Μάξιμος** αναλαμβάνουν τα ηνία του ΣΕΚΕ (Κ). Το κόμμα αγωνιζόταν να διατηρήσει τα επαναστατικά του χαρακτηριστικά. Τα αμφισβητούσαν απόψεις που υποστήριζαν ότι η εργατική τάξη στην Ελλάδα είναι ανώριμη για επαναστατικούς αγώνες και ουσιαστικά αναζητούσαν συμμαχίες με τους «προοδευτικούς» αστούς. Ο Πουλιόπουλος και οι σύντροφοί του βάζουν στόχο να ηγηθούν στους αγώνες των εργατών και των καταπιεσμένων ενάντια στην καπιταλιστική επίθεση που συνόδευσε τη Μικρασιατική Καταστροφή.

Το ΣΕΚΕ(Κ) βάζει μπροστά να υλοποιήσει στις ελληνικές συνθήκες τη στρατηγική του «ενιαίου μετώπου», που είχε επεξεργαστεί η Κομιντέρν με την καθοριστική συμβολή του Λένιν και του Τρότσκι στο 3ο και 4ο συνέδριό της. Πήρε την πρωτοβουλία για τη συγκρότηση «Επιτροπών Αμύνης» που είχαν στόχο την κοινή δράση όλων των συνδικάτων, ανεξάρτητα από το αν ανήκαν στη ΓΣΕΕ ή όχι (τότε η ΓΣΕΕ ήταν «οργανικά» συνδεδεμένη με το ΣΕΚΕ), για την απόκρουση των επιθέσεων των αφεντικών.

Αυτή η προσπάθεια δεν περιορίστηκε στα συνδικάτα. Ο Πουλιόπουλος και οι σύντροφοί του πρωταγωνιστούν στη συγκρότηση των Παλαιών Πολεμιστών, που θα μετατραπεί

σε μαζικό κίνημα με δεκάδες χιλιάδες εργάτες και αγρότες να πλημμυρίζουν τις γραμμές τους, προκαλώντας διαρκείς πονοκεφάλους στις κυβερνήσεις.

«Πόλεμος κατά του Πολέμου»

Οι τοπικές **Ενώσεις των Παλαιών Πολεμιστών** οργανώνονται σε μια Πανελλήνια Ομοσπονδία. Ο Πουλιόπουλος εκλέγεται γραμματέας της Ομοσπονδίας στο πρώτο της Συνέδριο το Φλεβάρη του 1924. Είναι επίσης ο συγγραφέας (με το ψευδώνυμο Φίλιππος Ορφανός) της συγκλονιστικής διεθνιστικής διακήρυξης του συνεδρίου με τίτλο «Πόλεμος κατά του Πολέμου». Να ένα χαρακτηριστικό απόσπασμα του κειμένου:

«Η πρόσφατη ιστορία μας απέδειξε τρανά πόσο ύπουλες και λαοπλάνες είναι οι δικαιολογίες περί ‘εθνικής ενότητας’, ‘αμύνης της χώρας’ κλπ... Όποια κι αν είναι η έκβαση του πολέμου για το καθένα εμπόλεμο κράτος, τ’ αποτελέσματά του είναι ολέθρια για τους λαούς, πάντα οι λαοί τόσο του νικητού όσο και του νικημένου βγαίνουν και οι δύο νικημένοι από τον πόλεμο...». Η κυκλοφορία της εβδομαδιαίας εφημερίδας της Ομοσπονδίας θα φτάσει τα 20.000 φύλλα.

Όπως επισμαίνει ο ιστορικός **Μιχ. Λυμπεράτος**: «Το δε Πρώτο Πανελλήνιο Συνέδριο Παλαιών Πολεμιστών και Θυμάτων Στρατού που ίδρυσε την αντίστοιχη Ομοσπονδία απέδωσε μια σειρά προγραμματικών θέσεων, αλλά και οργανωτικά χαρακτηριστικά

στο αντιπολεμικό κίνημα, που το χαρακτήρισαν ολόκληρο τον αιώνα. Ακρογωνιαίος τους λίθος ήταν η αυτονομία του από τις στενές ανάγκες της εκάστοτε πολιτικής σκηνής, το να διαθέτει κινηματική μορφή με ακτιβιστικό προσανατολισμό, χωρίς καταναγκαστικούς οργανωτικούς περιορισμούς, αλλά διατηρώντας μια διαρκή σύνδεση με τα διεθνή κινήματα στον υπόλοιπο κόσμο.

Έτσι, χωρίς οργανωτικές περιχαρακώσεις, το κομμουνιστικό κίνημα συνδέθηκε με το αντιπολεμικό κίνημα μέσα από την σύγκλιση κινηματικής και πολιτικής πράξης, με τη μορφή που πήρε όταν τα στελέχη του ΣΕΚΕ αναδείχθηκαν δυνάμει της αντιπολεμικής τους δράση στο ίδιο το μικρασιατικό μέτωπο, μια ηρωική δράση που επέσυρε την εκτέλεση επί κατασκοπία και προδοσία. Στην ουσία, το νεόδημο εργατικό κίνημα ήταν εκείνο που γέννησε και το αντιπολεμικό κίνημα αλλά και το αντίστροφο».

Στο Εθνικό Συμβούλιο του κόμματος τον Φλεβάρη του 1924, ο Πουλιόπουλος είχε κάνει μια από τις κεντρικές εισηγήσεις που αφορούσαν το κίνημα των Παλαιών Πολεμιστών. Τον Ιούνιο είχε αντιπροσωπεύσει το κόμμα στο 5ο Συνέδριο της Κομμουνιστικής Διεθνούς και παράλληλα είχε αναλάβει τη διεύθυνση του θεωρητικού-πολιτικού του περιοδικού, της **Κομμουνιστικής Επιθεώρησης**.

Συνεπώς, δεν ήταν καθόλου τυχαίο το γεγονός ότι ο Πουλιόπουλος εκλέγεται γραμματέας της ΚΕ του ΚΚΕ στο Τρίτο Έκτακτο Συνέδριό

του τον Νοέμβριο του 1924 (τότε το ΣΕΚΕ μετονομάστηκε σε ΚΚΕ). Αυτή η νέα ηγεσία βρέθηκε σύντομα μπροστά σε δυο προβλήματα. Την καταστολή από το αστικό κράτος, το κόμμα τέθηκε εκτός νόμου από τη δικτατορία του στρατηγού **Πάγκαλου** και ο Πουλιόπουλος σύρθηκε στα στρατοδικεία όπου υπεράσπισε με λαμπρό τρόπο τις διεθνιστικές θέσεις για το Μακεδονικό.

Το άλλο μεγάλο πρόβλημα ήταν η επικράτηση του σταλινισμού στη Ρωσία και κατ’ επέκταση στην Κομιντέρν. Αυτή η ανατροπή οδήγησε σε λίγα χρόνια στην εγκατάλειψη της επαναστατικής στρατηγικής από το ΚΚΕ. Το 1934 αυτή η εγκατάλειψη επισημοποιήθηκε και παγιώθηκε με την υιοθέτηση της στρατηγικής των «σταδίων» επειδή τάχα η «καθυστέρηση» του ελληνικού καπιταλισμού έκανε την εργατική τάξη «ανώριμη» να πάρει την εξουσία.

Ο Πουλιόπουλος και οι σύντροφοί του συγκρούστηκαν με αυτές τις επιλογές και τάχτηκαν με τον Τρότσκι και την **Αριστερή Αντιπολίτευση**. Το 1934 στο μνημειώδες έργο του **Δημοκρατική ή Σοσιαλιστική Επανάσταση στην Ελλάδα**, ο Πουλιόπουλος προειδοποιούσε ότι η νέα στρατηγική επιβάλλει τον «ασκητικό αυτοπεριορισμό στο προλεταριάτο» και στη δυναμική των αγώνων και των αιτημάτων του. Επιβεβαιώθηκε τραγικά στα επόμενα χρόνια.

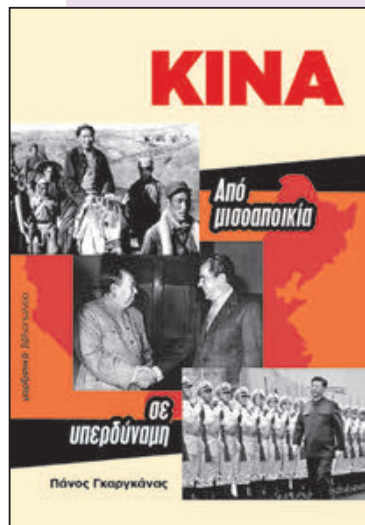
Αυτές οι αναφορές δεν είναι γενικώς «για την ιστορία». Αφορούν το σήμερα των αγώνων μας και την Αριστερά που χρειάζονται. Μια Αριστερά που δεν κουνάει το δάχτυλο στην εργατική τάξη δασκαλεύοντας τον «ασκητικό περιορισμό» όταν εκφράζει το μίσος της για την κυβέρνηση της συμφοράς αλλά την αντιμετωπίζει σαν τη δύναμη που γίνεται «τάξη για τον εαυτό της» στους αγώνες του σήμερα. Αυτή η τάξη χρειάζεται μια δυνατή επαναστατική Αριστερά που θα πατάει στην κληρονομιά του Πουλιόπουλου.

Λέανδρος Μπόλαρης

Διαβάστε επίσης

Τα βιβλία είναι όπλη

Θα τα βρείτε στο
μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

Φειδίου 14 πίσω από Τιτάνια-ΡΕΞ • τηλ. 2105247584
www.marxistiko.gr

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2023

Ο Μαρξισμός 2023 είναι ένα πλούσιο τριήμερο με επαναστατικές ιδέες. Ξεκινάει την Παρασκευή 7 Ιουλίου και τελειώνει την Κυριακή 9 Ιουλίου. Φέτος το φεστιβάλ του Μαρξισμού γίνεται μετά τις εκλογές και γι' αυτό, το πρόγραμμα των συζητήσεων μας προετοιμάζει για τις νέες εξελίξεις.

Συμμετέχουν ομιλητές απ' όλους τους χώρους που οργάνωσαν και έδωσαν τις μεγάλες μάχες και που τώρα οργανώνουν τη συνέχεια.

Ομιλητές/τριες από τους εργαζόμενους στις τέχνες που οργάνωσαν το μεγάλο κίνημα των καταλήψεων και των απεργιών, ομιλητές/τριες από τα νοσοκομεία, τα μουσεία, ομιλητές/τριες από τη Γαλλία, από την Ισπανία, από τη Μέση Ανατολή. Πρόσφυγες, μετανάστες και αγωνιστές του αντιρατσιστικού και αντιφασιστικού κινήματος, συγγραφείς που θα παρουσιάσουν τα βιβλία τους, ακτιβιστές/τριες από την απεργιακή 8 Μάρτη, από την καμπάνια για την καταδίκη των δολοφόνων του Ζακ, από το κίνημα για την απελευθέρωση των Τρανς. Ένα τριήμερο με 50 τουλάχιστον συζητήσεις, με καλλιτεχνικά δρώμενα, με εκθέσεις και μουσική.

Κλείστε τη συμμετοχή σας από τώρα!

Μέσα στον Μάρτη κυκλοφόρησε το βιβλίο «Η δύναμη του πλίνθινου σπιτιού» της Πόπης Δέδε-Δεσούλλα (εκδόσεις Τόπος). Είναι μια λογοτεχνική μαρτυρία για την περίοδο πριν, κατά τη διάρκεια και μετά την πτώση της δικτατορίας στην Ελλάδα, μέσα από αληθινά περιστατικά όπως τα έζησαν τα πρόσωπα του βιβλίου και η ίδια η συγγραφέας στην επαρχία και αργότερα στην Αθήνα.

«Το “πλίνθινο σπίτι” υπήρξε, όπως υπήρχαν πολλά τέτοια σπίτια σε όλη τη μεταπολεμική Ελλάδα», διαβάζουμε στο οπισθόφυλλο του βιβλίου. «Ένα σπίτι χτισμένο με συλλογική εργασία στις παρυφές μιας επαρχιακής πόλης, όπου κατοικούσε μια οικογένεια βιοπαλαστών με εννέα παιδιά. Και η “δύναμή” του δεν ήταν άλλη από την αξιοπρέπεια, τη λεβεντιά, την αγωνιστικότητα, την αλληλεγγύη και την αγάπη που βασιλευσαν εκεί μέσα. Μια δύναμη που ξεπερνούσε τους πλίνθινους τοίχους και ακτινοβολούσε σε όλη τη γειτονιά».

Μέσα από τα βιώματα των κατοίκων του πλίνθινου σπιτιού, αλλά και των συγγενών, των φίλων, των γειτόνων τους, των συμμαθητών και συμμαθητριών των παιδιών (τα ονόματα είναι αλλαγμένα), ξετυλίγεται μια ολόκληρη εποχή. Οι καθημερινές ιστορίες τους, οι χαρακτήρες και οι αντιδράσεις τους, οι σκέψεις και οι εμπειρίες τους γίνονται το όχημα παρουσίασης των δυο κόσμων που συγκρούονταν τότε, όπως και σήμερα.

Από τη μια ήταν οι εκπρόσωποι του «Πατρίς-Θρησκεία-Οικογένεια», διοικητές της Ασφάλειας, χωροφύλακες, θεολόγοι, ιερείς, εισαγγελείς και δικαστές, ανώτεροι κρατικοί υπάλληλοι και οι -κατά κύριο λόγο βολεμένοι οικονομικά- ομοϊδεάτες τους. Όλοι αυτοί που ζούσαν από τις διώξεις, τη ρουφιανιά, την τιμωρία, που έστηναν κατηγορίες, έφτιαχναν φακέλους και πιστοποιητικά κοινωνικών φρονημάτων με τα οποία κυνηγούσαν τους αριστερούς, τα παιδιά τους, τα παιδιά των παιδιών τους. Οι ίδιοι που πρωταγωνίστησαν στις «μέρες τρομοκρατίας», όπως τις χαρακτηρίζει η συγγραφέας, μετά το πραξικόπημα της 21ης Απρίλη, πολλοί έγιναν καταδότες ή/και βασανιστές της χούντας και δεν τιμωρήθηκαν ποτέ -αν δεν διατηρήθηκαν στη θέση τους- μετά την πτώση της.

Από την άλλη ήταν οι άνθρωποι της εργασίας και της υπαίθρου με τα βάσανα, τις στερήσεις, την καθημερινή προσπάθεια επιβίωσης. Ανάμεσά τους οι κομμουνιστές και οι αντιφρονούντες (ή όσοι «έμοιαζαν» τέτοιοι) που βρέθηκαν στις εξορίες, τις φυλακές και τα μπουντρούμια της δικτατορίας. Όλοι, μικροί και μεγάλοι, πέρα από τη φτώχεια και τις ελλείψεις, είχαν να αντιμετωπίσουν τον αυταρχισμό, τον καθημερινό έλεγχο, τον ψεύτικο καθωσπρεπισμό. Συνθήκες και κανόνες που είχαν μεγαλύτερες συνέπειες πάνω στις ζωές των γυναικών. Όπως της κυ-

Τα “πλίνθινα σπίτια” θυμούνται

ρά-Ελπίδας του πλίνθινου σπιτιού, που δούλευε σε εργοστάσιο για να συντηρήσει την οικογένεια όσο ο άντρας της, ο κυρ-Θωμάς, «έπαιρνε τον αέρα του» στη Γυάρο. Αλλά και των κοριτσιών της και των συμμαθητριών τους, για τις οποίες κάθε είδους διασκέδαση ή κοινωνική συναναστροφή ήταν απαγορευμένη.

Παρόλα αυτά, με εξαιρέσεις, οι περισσότεροι/ες δεν αποδέχονται την κατάσταση. Τόσο οι μεγαλύτεροι όσο και οι μικρότεροι αμφισβητούν, αντιδρούν, «σπάνε» με τον συντηρητισμό και την υποκριτική ηθική, ελπίζουν. Διαβάζουν -έστω και κρυφά- εφημερίδες, δουλεύουν, αγωνίζονται, άλλες φορές ατομικά, άλλες συλλογικά. Οι φοιτητές και οι φοιτήτριες οργανώνονται.

Στο πρώτο της βιβλίο η συγγραφέας, με έναν λιτό και άμεσο τρόπο, κάνει την προσπάθεια να μιλήσει για την ζωή των «από κάτω». Οι τόσες πολλές διαφορετικές ιστορίες που παρουσιάζει, είναι η αλήθεια, κουράζουν και μπερδεύουν λίγο τον/την αναγνώστη/τρια. Κάποιες από αυτές θα μπορούσαν ίσως να λείπουν χωρίς καθόλου να αποδυναμώνεται το συνολικό μήνυμα του βιβλίου. Το ίδιο και κάποια κομμάτια που ξεφεύγουν από τη βασική αφήγηση.

Η δύναμη του πλίνθινου σπιτιού είναι ένα βιβλίο για όλες τις ηλικίες. Οι μεγαλύτεροι που έζησαν τα γεγονότα ή έχουν ακούσει παρόμοια περιστατικά από τους γονείς τους, μπορούν άνετα να βρουν εικόνες δικές τους ή του περιβάλλοντός τους στις σελίδες του. Η νεολαία από την άλλη μπορεί να γνωρίσει «από τα μέσα» εκείνα τα χρόνια παλεύοντας για το μέλλον. Σε αυτήν άλλωστε αφιερώνει το βιβλίο της η συγγραφέας -και καλά κάνει.

Λένα Βερδές

ΣΟΥΔΑΝ Η αυτό-οργάνωση κρατάει ζωντανό τον λαό

Το Χαρτούμ έχει μετατραπεί σε ένα τεράστιο γεγεθοντικό φακό που μας δείχνει τη βία και την υποκρισία του παγκόσμιου καπιταλισμού. Βρισκόμαστε στη δεύτερη βδομάδα της σύγκρουσης ανάμεσα στους δύο στρατηγούς, του Μπουρχάν και του Χεμέντι, που αφού δεν τα βρήκαν στη συμφωνία για το πώς θα ενοποιήσουν τις δυνάμεις τους σε έναν ενιαίο στρατό που θα κυβερνούσε τη χώρα, έχουν ρημάξει την πρωτεύουσα και σπέρνουν το θάνατο.

Οι στρατηγοί που μιλούσαν με την ΕΕ, τις ΗΠΑ, το Ισραήλ και όλες τις δυνάμεις της περιοχής γιατί ήταν οι μόνοι που μπορούσαν να εγγυηθούν την τάξη στη χώρα, τώρα έχουν υποβιβαστεί σε «πολέμαρχους». Οι ιμπεριαλιστές τάισαν με όπλα, χρήμα και αναγνώριση και τις δύο πλευρές αυτής της βάρβαρης σύγκρουσης. Τώρα χύνουν κροκοδείλια δάκρυα για τους αμάχους.

Παράλληλα οι ξένες πρεσβείες και οι κυβερνήσεις οργανώνουν την ασφαλή έξοδο από το Χαρτούμ μόνο όσων έχουν το κατάλληλο διαβατήριο. Στέλνουν αεροπλάνα και κομάντος, αλλά ούτε λόγος για τρόφιμα και φάρμακα. Οι ζωές των Σουδανών δεν αξίζουν, εκείνοι πρέπει να περιμένουν και να τα βγάλουν πέρα μό-

νοι τους. Στο Πορτ Σουντάν, εκεί που καταλήγουν πολλοί από όσους φεύγουν από το Χαρτούμ, η Σαουδική Αραβία οργανώνει το πέρασμά τους απέναντι στη Τζέντα. Ακόμη όμως και εκεί, όπου δεν εξελίσσονται μάχες, η Σαουδική Αραβία λέει πως προηγούνται οι πολίτες της, μετά οι Αμερικάνοι και οι Ευρωπαίοι και μετά βλέπουμε. Ακόμη και σε όσους έχουν το τυχερό διαβατήριο, η διαλογή γίνεται και με βάση το επίθετο. Αν είναι σουδανικό, είσαι δεύτερης τάξης άνθρωπος.

Είναι ο απλός κόσμος και οι επιτροπές που έχει φτιάξει, οι μόνοι που δίνουν πραγματική μάχη για να σώσουν ζωές. Ακόμη και υπάλληλοι ξένων πρεσβειών δίνουν συγχαρητήρια στις «Επιτροπές Αντίστασης» γιατί οργανώνουν την ασφαλή μετακίνηση και τη σωτηρία των πιο αδύναμων. Οι Επιτροπές στήθηκαν μετά την επανάσταση του 2019 που ανέτρεψε τον δικτάτορα Μπασίρ. Όχι μόνο οι στρατηγοί, αλλά και οι πολιτικές δυνάμεις της αντιπολίτευσης

Κάτοικοι εγκαταλείπουν το Χαρτούμ. Φωτό: AFP

τις ήθελαν στο περιθώριο, γιατί οι πολιτικοί ισχυρίζονταν πως μόνο μέσα από μια μεταβατική μοιρασιά της εξουσίας με το στρατό μπορούσε να ανοίξει ο δρόμος για τη δημοκρατία. Όπως προειδοποιούσαν οι επιτροπές, αυτό που άνοιξε ήταν ο δρόμος για το μακελειό.

Αλληλεγγύη

Η κατάσταση στο Χαρτούμ είναι τραγική. Από τις 15 του μήνα έχει κοπεί το ρεύμα. Νερό υπάρχει αλλά όχι παντού. Η τελευταία εκεχειρία των 72 ωρών φαίνεται ότι έχει κάποια επιτυχία, αντίθετα με τις τρεις πρώτες που δεν ίσχυσαν ούτε για ελάχιστα, κι έτσι έχει αυξηθεί η έξοδος

τρόφιμα. Όσοι φεύγουν προς τα σύνορα, δημοσιεύουν συγκινημένοι εικόνες από την αλληλεγγύη.

Οι πιο αδύναμοι όμως θα παραμείνουν στο Χαρτούμ. Οι Επιτροπές δεν σταματάνε να δημοσιεύουν λίστες με φάρμακα και να προσπαθούν να οργανώσουν το πώς θα φτάσουν στο συγκεκριμένο σπίτι που έχει ανάγκη. Χιλιάδες ινσουλινοεξαρτώμενοι, μωρά, καρδιοπαθείς και άλλοι ασθενείς είναι στη ζωή επειδή στέκεται όρθιο αυτό το δίκτυο αλληλεγγύης. «Κάθε συντονιστική επιτροπή έκανε καταγραφή των νοσοκομείων που λειτουργούν. Ακόμη και τα νοσοκομεία που δεν λειτουργούσαν πριν από τον πόλε-

μο, τα βάλαμε μπρος, φέρνοντας γιατρούς, καύσιμα και γεννήτριες», λέει ο **Αχμέτ Ισμαήλ**, εκπρόσωπος επιτροπών στο νότιο Χαρτούμ. «Αυτό που μας λείπει τώρα είναι υλικά. Από φάρμακα μέχρι γάζες».

Ακόμη και ο διοικητής του Χαρτούμ, διορισμένος από τον Μπουρχάν, έκανε έκκληση: «Πολίτες, φτιάξτε επιτροπές για να αντιμετωπίσετε την ασφάλεια από το πλιάτσικο». Ο κόσμος δεν περίμενε τη συμβουλή του. «Οι επιτροπές αντίστασης διατηρούν την αξιοπιστία τους γιατί κάνουν κάτι διαφορετικό από τις ελίτ και αυτό είναι ότι παρέχουν υπηρεσίες» λέει η δημοσιογράφος **Χολούντ Χάιρ**, που μόλις έφτασε στο Πορτ Σουντάν από το Χαρτούμ.

Το σουδανικό κράτος και οι ξένοι προστάτες του είναι αυτοί που κάνουν πλιάτσικο στο Σουδάν. Η αυτοοργάνωση του κόσμου κατάφερε και έριξε μια δικτατορία 25 χρόνων. Τώρα καταφέρνει και κρατάει ζωντανό τον κόσμο από την πείνα και το θάνατο. Η εργατική τάξη και οι απλοί, φτωχοί άνθρωποι του Σουδάν μπορούν να πάρουν την εξουσία και να οργανώσουν την κοινωνία, σίγουρα καλύτερα από τους δολοφόνους που κυβερνάνε μέχρι σήμερα.

Νίκος Λούντος

Η κρίση του κόστους ζωής είναι αρκετά άσχημη εδώ στη Βρετανία ή αλλιώς στον λεγόμενο "πυρήνα" του καπιταλιστικού συστήματος. Σε μεγάλο μέρος του παγκόσμιου Νότου είναι καταστροφική. Οι φτωχότερες χώρες, που ήδη υποφέρουν πολύ από την πανδημία, πλήττονται από ένα διπλό χτύπημα. Ο πληθωρισμός σημαίνει ότι το κόστος των τροφίμων και της ενέργειας εκτοξεύεται στα ύψη.

Γράφει ο Αλέξ Καλλίνικος

Ταυτόχρονα, όμως, η θεραπεία που επιβάλλουν οι κεντρικές τράπεζες - υψηλότερα επιτόκια με στόχο την εκτόξευση της ανεργίας - αυξάνει το βάρος στις φτωχές και υπερχρεωμένες οικονομίες. Σύμφωνα με την οργάνωση Debt Justice, αναφέρουν οι Financial Times, «οι αποπληρωμές του δημόσιου χρέους που οφείλονται σε μη κατοίκους για μια ομάδα 91 από τις φτωχότερες χώρες του κόσμου, θα καταλάβουν κατά μέσο όρο πάνω από το 16% των κρατικών εσόδων το 2023», σε σύγκριση με το 6,6% το 2011. Για ορισμένες είναι πολύ χειρότερα - οι πληρωμές του εξωτερικού χρέους της Σρι Λάνκα αποτελούν το 75% των εσόδων και του Πακιστάν το 47%.

Με χαρακτηριστική υποκρισία, το ΔΝΤ στην τελευταία έκθεσή του για τις Παγκόσμιες Οικονομικές Προοπτικές, παραδέχεται ότι η λιτότητα, επειδή «τείνει να επιβραδύνει την αύξηση του ΑΕΠ», «έχει αμελητέα επίδραση στους δείκτες χρέους». Αλλά εξακολουθεί να απαιτεί

Μόνη λύση, σε «βορρά» και «νότο», η επανάσταση

από τις φτωχές υπερχρεωμένες κυβερνήσεις να εφαρμόσουν λιτότητα για να χτυπήσουν τον πληθωρισμό.

Όμως, ένα αξιοσημείωτο νέο άρθρο στο American Affairs από δύο νέους διανοούμενους, τον **Ντέιβιντ Οκς** και τον **Χένρι Ουίλιαμς**, υποστηρίζει ότι το πρόβλημα βρίσκεται πολύ βαθύτερα. Σύμφωνα με τους ίδιους, «δεν υπάρχει μια ευρέως αναπαραγώγιμη στρατηγική για την ανάπτυξη μιας χώρας (με απλά λόγια, για να τη μετατρέψουμε από φτωχή σε πλούσια) η οποία να μην περιλαμβάνει μια οικονομία που να γίνεται ιδιαίτερα εκβιομηχανισμένη».

Η μεταποιητική βιομηχανία προσφέρεται για συνεχή αύξηση της παραγωγικότητας, δεν αντιμετωπίζει εγγενή όρια και μπορεί να απορροφήσει μεγάλες ποσότητες ανειδίκευτου εργατικού δυναμικού. Από αυτή την άποψη, «ήταν η περίοδος που διήρκεσε περίπου από το 1950 έως το 1980... που αναδρομικά στέκεται ως χρυσή εποχή για την υπόθεση της παγκόσμιας οικονομικής ανάπτυξης».

Όχι απλώς ο δυτικός καπιταλισμός γνώρισε μια άνευ προηγουμένου οικονομική άνθιση, αλλά και τα κράτη του παγκόσμιου Νότου, πολλά από τα οποία είχαν γίνει πρόσφατα ανεξάρτητα, χρησιμοποίησαν τη δύναμή τους για να περιορίσουν τον αντίκτυπο του παγκόσμιου ανταγωνισμού και να προωθήσουν τη βιομηχανική ανάπτυξη. «Για τις σχετικά πλουσιότερες οικονομίες του φτωχού κόσμου, όπως η Βραζιλία ή το Μεξικό, η ανάπτυξη ήταν τόσο ισχυρή

ώστε να τις θέσει σε τροχιά ταχείας σύγκλισης με την Ευρώπη και τις ΗΠΑ».

Όμως η διαδικασία αυτή διακόπηκε, καθώς οι βασικές οικονομίες αντιμετώπισαν στασιμότητα - αυξανόμενο πληθωρισμό και μαζική ανεργία - τη δεκαετία του 1970. Το σημείο καμπής ήρθε τον Οκτώβριο του 1979, όταν ο **Πολ Βόλκερ**, πρόεδρος της Ομοσπονδιακής Τράπεζας των ΗΠΑ, ανέβασε δραστικά τα επιτόκια για να καταστείλει τον πληθωρισμό. Το αποτέλεσμα ήταν μια παγκόσμια ύφεση, αλλά για τον παγκόσμιο Νότο το «σοκ Βόλκερ» σήμαινε κρίση χρέους, κατάρρευση της τιμής των πρώτων υλών που εξήγαγαν και νεοφιλελεύθερη «θεραπεία σοκ» στα χέρια της Παγκόσμιας Τράπεζας και του ΔΝΤ.

«Ένας πλανήτης παραγκουπόλεων»

Ακολούθησε η αποβιομηχάνιση, καθώς μεγάλο μέρος της παραγωγής του Τρίτου Κόσμου έκλεισε ως μη ανταγωνιστικό. Συνοδεύτηκε από την «αποαγροτικοποίηση». Οι αγρότες βρέθηκαν, καθώς η κρατική στήριξη αποσύρθηκε, ανίκανοι να ανταγωνιστούν τις γιγαντιαίες αγροτικές επιχειρήσεις που κυριαρχούσαν στην παγκόσμια παραγωγή τροφίμων. Οι φτωχοί συνέρρευσαν στις πόλεις σε αναζήτηση «της χαμηλής παραγωγικότητας εργασίας, κατά κύριο λόγο άτυπης, περιστασιακής και παράτυπης, που έχει καταλήξει να καθορίζει το κοινωνικό τοπίο των πόλεων του φτωχού κόσμου». Το αποτέλεσμα είναι αυτό που ο Μάικ Ντέιβις αποκάλεσε

«ένας πλανήτης των παραγκουπόλεων».

Οι εξαιρέσεις σε αυτό το μοτίβο - η Νότια Κορέα, η Κίνα, το Βιετνάμ, για παράδειγμα - ήταν κράτη που ήταν αρκετά ισχυρά και γεωγραφικά καλά τοποθετημένα ώστε να προωθήσουν μεταποιητικές βιομηχανίες που εξήγαγαν στην παγκόσμια αγορά. Τα στοιχεία για τη μείωση της φτώχειας παγκοσμίως που διαφημίζει η Παγκόσμια Τράπεζα κυριαρχούνται από την επίδραση της Κίνας. Οι άλλες μεγαλύτερες οικονομίες του Νότου, όπως η Βραζιλία και η Νότια Αφρική, εξαρτώνται όλο και περισσότερο από την εξαγωγή τροφίμων και πρώτων υλών - κυρίως στην Κίνα.

Όπως επισημαίνουν οι Οκς και Ουίλιαμς, «η κύρια "βαλβίδα απελευθέρωσης" για την επιδείνωση της οικονομικής κατάστασης των φτωχών χωρών ήταν η μετανάστευση προς καλύτερες ακτές». Η ανάλυσή τους υπογραμμίζει τη ματαιότητα των σκληρών προσπαθειών του **Ρίσι Σουνάκ** και της **Σουέλα Μπρένερμαν** να «σταματήσουν τις βάρκες». Η μαζική μετανάστευση είναι μια αναπόφευκτη συνέπεια της παγκόσμιας φτώχειας.

Οι Οκς και Ουίλιαμς ολοκληρώνουν το άρθρο τους προτείνοντας ορισμένες «διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις». Είναι καλό να αναζητάμε εναλλακτικές λύσεις στον εντελώς χρεοκοπημένο αλλά ακόμα βασιλεύοντα νεοφιλελευθερισμό. Αλλά η αλήθεια είναι ότι η μόνη λύση σε αυτή την απελπιστική κατάσταση είναι η επανάσταση.

Το εργατικό κίνημα στο πλευρό των μεταναστών κόντρα στην Λεπέν

Δυο σημαντικές μέρες δράσης οργανώνονται στην Γαλλία ενάντια στο ρατσισμό και τη φασιστική απειλή.

Η πρώτη στις 29 Απρίλη, αφορά στις διαδηλώσεις που οργανώνονται σε αρκετά σημεία σε ολη τη Γαλλία ενάντια στο νέο ρατσιστικό νόμο του υπουργού Εσωτερικών **Νταρμανέν**. Η κυβέρνηση Μακρόν αναγκάστηκε να αποσύρει την κατάθεσή του τον Μάρτη όπως σχεδίαζε, προκειμένου να μην ανοίξει ακόμη ένα μέτωπο μέσα στο γενικό ξεσηκωμό ενάντια στο συνταξιοδοτικό. Αλλά ο Νταρμανέν δηλώνει αποφασισμένος να το επαναφέρει περνώντας αποσπασματικά διάφορες από τις διατάξεις του. Επιπλέον η γαλλική κυβέρνηση οργανώνει αυτές τις μέρες μια κατάπυστη ρατσιστική επιχείρηση σε ένα μικρό νησάκι του Ινδικού που παραμένει γαλλική κτήση, τη Μαγιότ.

Η δεύτερη είναι το συλλαλητήριο στην Χάβρη την 1η Μάη ενάντια στην φασιστική πρόκληση του κόμματος Λεπέν να οργανώσει συγκέντρωση στην πόλη ανήμερα της Εργατικής Πρωτομαγιάς –τη μέρα που εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι και νεολαίοι θα ξαναβγούν στους δρόμους σε μια ακόμη μέρα κινητοποίησης των συνδικάτων ενάντια στην κυβέρνηση Μακρόν και στο νόμο που αύξησε τα όρια ηλικίας στα 64 χρόνια, σε όλη τη Γαλλία. Διαδηλωτές κινητοποιούνται για να πάνε με πούλμαν και από άλλα σημεία ενώ σε αρκετές πόλεις ετοιμάζονται να δώσουν αντιρατσιστικό-αντιφασιστικό χαρακτήρα στις πρωτομαγιάτικες συγκεντρώσεις.

«Δεν θα περάσει»

«29 Απριλίου: Ο νόμος Νταρμανέν δεν θα περάσει!» αναφέρει το αντιρατσιστικό κάλεσμα που υπογράφουν μια σειρά από οργανώσεις και σωματεία. «Η “Πορεία Αλληλεγγύης” και οι συλλογικότητες μεταναστών χωρίς χαρτιά καλούν σε νέα εθνική ημέρα διαδηλώσεων σε όλη τη χώρα το Σάββατο 29 Απριλίου. Απαιτούμε την απόσυρση του ρατσιστικού νομοσχεδίου του Νταρμανέν, είτε επιδιώκει να το περάσει ολόκληρο είτε αποσπασματικά. Λέμε στοπ στη ρατσιστική και αποικιοκρατική επιχείρηση που σχεδιάζεται στη Μαγιότ με στόχο την απέλαση χιλιάδων Κομοριανών! Θέλουμε ίσα δικαιώματα για όλους και νομιμοποίηση όλων των «Sans-Papiers», ξεκινώντας από τους συντρόφους μας που απεργούν εδώ και 16 μήνες στη Chronopost και την DPD. Από όπου κι αν προερχόμαστε, όπου κι αν γεννηθήκαμε, η χώρα μας λέγεται Αλληλεγγύη».

Το νομοσχέδιο που εισήγαγε ο Νταρμανέν αποτελεί τον τελευταίο προϊόν μιας βιομηχανίας νομοθετικών ρυθμίσεων του γαλλικού κράτους με στόχο τη συνεχή αυστηροποίηση των όρων εισόδου και της εγκατάστασης των μεταναστών στη Γαλλία εδώ και τουλάχιστον σαράντα χρόνια: μεταξύ 1980 και 2022 ψηφίστηκαν όχι λιγότεροι από 29 νόμοι, ένας κάθε 17 μήνες κατά μέσο όρο.

Το νομοσχέδιο συμπυκνώνει και επιδεινώνει

δεκαετίες άδικων ρατσιστικών και ανελεύθερων μέτρων για τους μετανάστες και τους πρόσφυγες: περισσότερα μέτρα για την παρεμπόδιση της πρόσβασής τους στη Γαλλία, επιτάχυνση των διαδικασιών απέλασης, καταγραφή των «παράτυπων» μεταναστών στο αρχείο «καταζητούμενων προσώπων», διατάξεις για τον περιορισμό της οικογενειακής επανένωσης, τέλος της κρατικής ιατρικής βοήθειας που επιτρέπει στους μετανάστες χωρίς χαρτιά να έχουν πρόσβαση στην υγειονομική περίθαλψη. Υπάρχει

επίσης ένα τμήμα αφιερωμένο στην «ένταξη». Στην πραγματικότητα πρόκειται για μέτρα εξασφάλισης ενός φτηνού μισθωτού εργατικού δυναμικού για τους λεγόμενους «τομείς έντασης» μέσω επισφαλών «νομιμοποιήσεων».

Ανταπόκριση από τις προετοιμασίες ενόψει των δύο κινητοποιήσεων έστειλαν στην Εργατική Αλληλεγγύη, οι σύντροφοι και συντρόφισσες από την αδελφή οργάνωση του ΣΕΚ **Autonomie de Classe** στη Μασσαλία: «Από τον Δεκέμβριο του 2022, μια συνέλευση οργανώσεων και ακτιβιστών συναντιέται κάθε εβδομάδα στη Μασσαλία, σε μια προσπάθεια να οικοδομήσει ένα αντιρατσιστικό μέτωπο, αντιδρώντας στο νέο νόμο για το άσυλο και τη μετανάστευση που έφερε ο Υπουργός Εσωτερικών και Υπερπόντιων Εδαφών, Νταρμανέν.

Έχουν ήδη οργανωθεί αρκετές διαδηλώσεις, οι οποίες κάθε φορά συγκεντρώνουν περισσότερο κόσμο. Δημόσιες συναντήσεις, μοίρασμα φυλλαδίων, ακόμη και ένα τουρνουά ποδοσφαίρου έχουν συμβάλει στην ενημέρωση και οργάνωση γύρω από αυτόν τον νόμο και γενικότερα στην ανάδειξη του αντιρατσιστικού ζητήματος μέσα στο μεγάλο κίνημα που συγκλονίζει τη Γαλλία. Οι εβδομαδιαίες διαδηλώσεις των συνδικάτων κατά της συνταξιοδοτικής μεταρρύθμισης αποτέλεσαν μια μεγάλη ευκαιρία για το αντιρατσιστικό κίνημα στη Μασσαλία να παρέμβει και να κάνει τη σύνδεση ανάμεσα στα δύο ζητήματα.

Η κλίμακα των κινητοποιήσεων κατά της συνταξιοδοτικής μεταρρύθμισης αποδυνάμωσε τη βάση στην οποία θα μπορούσε να ελπίζει η κυ-

βέρνηση για την ψήφιση του νόμου Νταρμανέν. Προκειμένου να πραγματοποιήσει το σχέδιό της, η κυβέρνηση προσπαθεί να σκληρύνει ορισμένα τμήματα μιας ήδη καταστροφικής «μεταρρύθμισης» για τους μετανάστες χωρίς χαρτιά, προκειμένου να (ξανα)κερδίσει τις καρδιές της δεξιάς και της ακροδεξιάς.

Παράλληλα με αυτές τις ανακοινώσεις, ο Νταρμανέν ετοιμάζει μια επιχείρηση στη Μαγιότ (νησί δυτικά του Ινδικού Ωκεανού που παραμένει γαλλικό έδαφος), η οποία στοχεύει στην εκδίωξη για ένα πεντάμηνο περισσότερων από 400 ανθρώπων την ημέρα που προέρχονται από τα γειτονικά νησιά του αρχιπέλαγος των Κομορών (στο οποίο γεωγραφικά ανήκει η Μαγιότ) και έγιναν ξένοι στο ίδιο το έδαφός τους μετά από αποικιοκρατικές πολιτικές προσαρτήσης της Γαλλίας! Η γαλλική αστυνομία έχει ξεκινήσει την εκδίωξη από την Μαγιότ χιλιάδων Κομοριανών καταστρέφοντας τις επισφαλείς κατοικίες τους, με αστυνομικές δυνάμεις που αποστέλλονται απευθείας από τη μητροπολιτική Γαλλία, συμπεριλαμβανομένης της CRS-8, της δύναμης επέμβασης που αναπτύσσεται στις εργατικές συνοικίες της Γαλλίας.

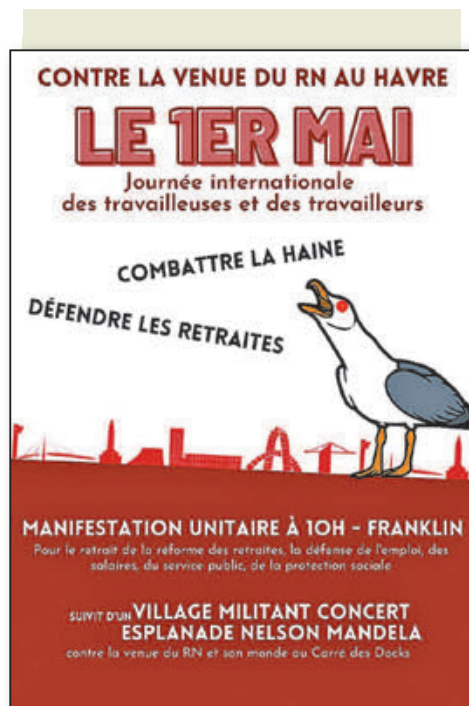
Στο κέντρο της Μασσαλίας

Μπροστά σε αυτή την καταστροφή που έχει ανακινωθεί για το τέλος του Ραμαζανιού, η “Μασσαλία κόντρα στον Νταρμανέν” διοργανώνει διαδήλωση στις 29 Απριλίου για να καταγγείλει αυτή την επιχείρηση και να απαιτήσει την απόσυρση του νόμου για το άσυλο και τη μετανάστευση. Εδώ και εβδομάδες, πολλές πολιτικές οργανώσεις ανταποκρίνονται στο κάλεσμα για την προετοιμασία αυτής της ημέρας αγώνα: συνδικάτα, πολιτικά κόμματα, αντιρατσιστικές, αντιφασιστικές, φεμινιστικές και αντιφασιστικές ομάδες, ενώσεις και κομοριανοί ακτιβιστές. Σε αντίθεση με την τελευταία πορεία που πραγματοποιήθηκε τον Μάρτιο και η οποία συγκέντρωσε περισσότερα από 2000 άτομα, πρόκειται τώρα να διαδηλώσουμε στο κέντρο της Μασσαλίας, όπου συγκεντρώνονται τα σύμβολα του ιμπεριαλισμού του γαλλικού κράτους: στα αγάλματα που παραμένουν ως ίχνη της αποικιοκρατικής κληρονομιάς, στη νομαρχία, στην υπηρεσία χορήγησης αδειών παραμονής στους πρόσφυγες.

Το αντιρατσιστικό μέτωπο προσπαθεί επίσης να κάνει την φετινή Εργατική Πρωτομαγιά, σημείο συνάντησης όλων των εργαζομένων με ή χωρίς χαρτιά. Το ζήτημα είναι διττό. Αφενός, η καταγγελία της εργαλειοποίησης του μεταναστευτικού ζητήματος από την κυβέρνηση, η οποία αναζητά κάθε μέσο για να εκτρέψει την οργή που πηγάζει από τη μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού. Από την άλλη πλευρά, είναι απαραίτητο να γίνει ό,τι είναι δυνατόν για να αποτραπεί η ανάκαμψη της ακροδεξιάς που έχει βρεθεί στη γωνία, από το ξεκίνημα της διαμαρτυρίας για το συνταξιοδοτικό.

Το ακροδεξιό κόμμα της Λεπέν, εδώ και αρκετά χρόνια, διοργανώνει την ετήσια συνάντησή του πάνω στην Πρωτομαγιά. Φέτος, επέλεξε τη Χάβρη, λιμάνι και εργατούπολη, για να πραγματοποιήσει τη λεγόμενη “γιορτή του έθνους”. Στη Μασσαλία, ο στόχος είναι να γίνει η μεγάλη ετήσια διαδήλωση ο τόπος και η στιγμή για να γίνει ορατή η ενότητα της τάξης μας, με την οργάνωση μιας αντιρατσιστικής πορείας που θα συγκεντρώνει τα σωματεία και τις αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές συλλογικότητες».

Γιώργος Πίπτας

Ενάντια στην άφιξη του RN (το κόμμα της Λεπέν) στη Χάβρη υπάρχει ήδη κάλεσμα που υπογράφουν σωματεία και συλλογικότητες ανάμεσά τους τα συνδικάτα FSU, SOLIDAIRES 76, CGT στην Υγεία, η UNEF (γαλλική ΕΦΕΕ), το ATTAC, το Extinction Rébellion, η Ανυπότακτη Γαλλία, το Σοσιαλιστικό και το Κομμουνιστικό Κόμμα στη Χάβρη, το NPA, γυναίκες, οικολογικές αντιρατσιστικές, αντιφασιστικές και Igbtqi+ συλλογικότητες κ.α. Όπως αναφέρει:

«Όπως κάθε χρόνο στη Χάβρη, όπως και παντού αλλού, κινητοποιούμαστε για την υπεράσπιση των θέσεων εργασίας, των μισθών, των δημόσιων υπηρεσιών, των κοινωνικών υπηρεσιών, για ελευθερίες και ίσα δικαιώματα για όλους, για την υπεράσπιση του περιβάλλοντος και την ειρήνη στον κόσμο -και φέτος την απόσυρση του συνταξιοδοτικού νόμου. Η Λεπέν και το RN δεν είναι ευπρόσδεκτοι στη Χάβρη. Στην πόλη του Ζυλ Ντυράν (μορφή του εργατικού κινήματος του 19ου αιώνα) και των εργατικών αγώνων, το RN οργανώνει μια σύναξη για τη λεγόμενη “γιορτή του έθνους”.

Τι πρόκληση! Αυτό το κόμμα έχει συστηματικά καταψηφίσει τα μέτρα του διαμοιρασμού του πλούτου. Ισχυρίζεται ότι είναι κατά της μεταρρύθμισης του συνταξιοδοτικού συστήματος αλλά στην πράξη αντιτάχθηκε στην απεργία των εργατών καθαριότητας ενώ ακροδεξιές ομάδες επιτέθηκαν στις απεργιακές γραμμές των φοιτητών και των εργατών. Αυτό το ξενοφοβικό, ρατσιστικό, σεξιστικό, αντι-οικολογικό, αντι-LGBTQIA+ κόμμα πρέπει να να καταπολεμηθεί. Το RN δεν έχει καμία δουλειά στη Χάβρη. Μαζί, ενάντια στην ακροδεξιά, για τα δικαιώματά μας, και για να παραμείνει η 1η Μάη η διεθνής ημέρα των εργαζομένων!»